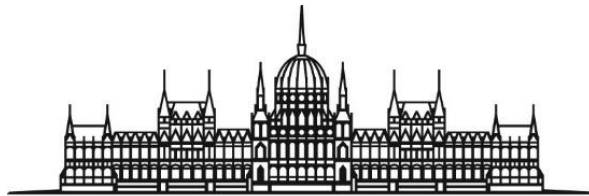

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Dócs Dávid*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	25791
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk)	25791
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	25792
<i>Szabó Timea</i> (Párbeszéd).....	25794
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	25796
<i>Dudás Róbert</i> (Jobbik)	25799
<i>Ágh Péter</i> építésügyi és közlekedési minisztériumi államtitkár	25800
<i>Vajda Zoltán</i> (MSZP).....	25802
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25804
<i>Arató Gergely</i> (DK)	25805
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	25807
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	25810
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25811
<i>Vitályos Eszter</i> (Fidesz)	25812
<i>Hidvéghi Balázs</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	25814
Döntés előterjesztés sürgős tárgyalásáról:	
<i>Dr. Aradszki András</i> jegyző.....	25816
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Dócs Dávid</i> jegyző.....	25817
Az ülés napirendjének elfogadása	25817
A Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitel nyújtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	
<i>Dr. Panyi Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	25817
<i>Dr. Aradszki András</i> jegyző	25822
Felszólalók:	
<i>Dr. Pesti Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25822
<i>Gy. Németh Erzsébet</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	25824
<i>Hollik István</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25828
<i>Nacsá Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25831
<i>Vajda Zoltán</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25833
<i>Dr. Brenner Koloman</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25836
<i>Tordai Bence</i> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	25837
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	25842
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (független)	25845
<i>Gy. Németh Erzsébet</i> (DK)	25848
<i>Csárdi Antal</i> (független)	25849
<i>Hollik István</i> (KDNP)	25850
<i>Arató Gergely</i> (DK)	25851
<i>Csárdi Antal</i> (független)	25853
<i>Varga Zoltán</i> (DK)	25856
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	25858
<i>Csárdi Antal</i> (független)	25862
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	25863
<i>Csárdi Antal</i> (független)	25867
<i>Dr. Panyi Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	25868
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (független)	25873
<i>Csárdi Antal</i> (független)	25874
<i>Dr. Hoppál Péter</i> (Fidesz).....	25874
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	25875

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Cseh Katalin (független).....	25879
Ágh Péter (Fidesz).....	25880
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25882
Dr. Hoppál Péter (Fidesz).....	25884

Az ülés bezárása	25886
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, HIDVÉGGHI BALÁZS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, TUZSON BENCE igazságügyi miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés rendkívüli ülése
2025. december 10-én, szerdán
(15.31 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Aradszki András és Dócs Dávid)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szép jó napot kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Bár lehetne úgy is köszönni, hogy jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Az Országgyűlés rendkívüli **ülését megnyitom.**

Szeretettel köszöntök mindenkit. Köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Aradszki András és Dócs Dávid jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tájékoztatom önöket, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte a mai napra. A levelet és annak mellékletét a honlapon valamennyien megismerhettük.

Szokásainknak megfelelően **napirend előtti felszólalásokra** kerül sor. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Migránst fogott a Mikulás Ásotthalmon. Ez nem valami tréfás mese, hanem a magyar valóság, erről számolt be ugyanis Papp Renáta polgármester asszony, aki azt is hozzátette, hogy a mezőorség természetesen rövid időn belül a helyszínrre érkezett, és átvette az ügyet, hogy azt hatóságilag is kezelni tudják. Ez a viccesnek tűnő jelenet azonban egy nagyon súlyos problémára hívja fel a figyelmet, különösen, ha Nyugat-Európára tekintünk, illetve a karácsony közeledtével, az adventi időszakban szintén nagyon fontos felhívni arra a figyelmet, hogy Magyarország keresztény és magyar identitásának megőrzése elsődleges feladataink egyike.

Nyugat-Európában sajnos nem tudták ezt megtenni, így nem is csoda, hogy például Németországban félelem árnyékolja be a karácsonyi készülődést, több nagy múltra, nagy hagyományra visszatekintő városban sorra mondják le az adventi vásárokat, ezek egyre inkább háttérbe szorulnak, mert a terrorveszélyeztetettség okozta intézkedéseknek, illetve biztonsági előírásoknak egyre több város nem tud már megfelelni. Emlékezhettünk rá, hogy 2016-ban Berlinben és 2024-ben Magdeburgban is terrortámadások érték a karácsonyi vásárokat.

Olaszországban talán ennél is durvább a helyzet, hiszen ott öncenzúrával élnek több településen is, és egész egyszerűen a betlehem állítását tiltják be. Genova baloldali polgármestere szakítja meg azt a hagyományt, amely évtizedekre tekint vissza: a Szent Ambrusról elnevezett templom minden évben betlehemet

készített a polgármesteri hivatal számára, ennek a felállítását most megtagadták, és ehelyett Téalapó-falut fognak nyitni.

Egy toszkán faluban, amely mindössze háromezer lakosú, az általános iskolában bejelentették, hogy a karácsonyi énekekből eltávolítják Jézus nevét. Arra hivatkoztak az indoklásban, hogy ez megosztónak számít.

De már tavaly is keresztényellenes támadásoknak lehettünk szemtanúi Olaszországban: egy baloldali lap a betlehemállítás hagyományát egész egyszerűen kirekesztő és idegengyűlölő társadalomra jellemző esetként írta le. Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a betlehemezés hagyománya a XIII. századra nyúlik vissza, és Assisi Szent Ferenc volt az, aki ennek hagyományát meghonosította a katolikus egyházban.

Bécsben az iskolás gyerekeknek már a 41 százaléka vallja magát muzulmán háttérűnek, miközben ennél kevesebben vannak azok, mindössze 34 százaléknian, akik keresztény háttérűnek vallják magukat. Angliában már 2024-ben a leggyakoribb fiú bábnev a Muhammad lett, úgy, hogy ugyanennek a névnek még két másik verziója is szerepel a top 100-as listán.

Talán a legfájóbb lehet a keresztényeknek, hogy Rómában is öncenzúrát gyakoroltak, és már novemberben az egyik oktatási intézményben bejelentették a szülőknek, hogy nem tartanak karácsonyi ünnepséget a gyerekeknek azért, mert ez sértené a nem keresztény, migrációs háttérű gyerekek érzékenységét.

De a kereszténység háttérbe szorulása a büntetőpolitikában is megjelenik. Egészen elképesztő eset történt meg Németországban, ahol egy 27 éves tanárnőt hatszor döfött meg egy afgán migráns egy kilenc és fél centiméteres késsel, és mivel a nő sikolya után az elkövető elfutott, a bíróság szerint ezzel visszalépett a gyilkossági szándéktól, így nem emberölésért, hanem csak súlyos testi sértésért ítélték el.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint Magyarország keresztény hagyományait és a magyar identitását meg kell őriznünk. Nemet mondunk az illegális migrációra és a legálisan betelepített, vendégmunkásnak nevezett migránsokra is. Magyarország a magyaroké! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Az imént elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Magyarország a béke és a szabadság szigete itt Európában, hiszen itt nem kell attól tartaniuk az embereknek, hogy illegális migránsok átveszik a hatalmat a nagyvárosok külvárosaiban, hogy no-go zónák alakulnának ki; nem kell attól tartani, hogy a közbiztonság rohamosan romlik a kontroll nélküli illegális bevándorlás miatt; nem kell amiatt aggódni, hogy terrorcselekményeket követnek

el, mint más országokban. Ugye, maga a svéd rendőr-főkapitány ismerte el, hogy a szervezett bűnözés annyira erőssé vált Svédországban az illegális migráció miatt, hogy a rendőrök már nem tudják velük felvenni a versenyt. A szervezett bűnözés keretében minden második nap vagy egy robbantás, vagy egy késelés történik az országukban, és nem tudják a rendőrök sem, hogy mit tegyenek.

Ez sajnos egyre inkább jellemző Nyugat-Európa nagyvárosaira. És az uniós vezetés ahelyett, hogy ennek megpróbálna megálljt parancsolni, azt mondaná, hogy tévedtünk, túl sok migránst engedtünk be, mostantól nem engedünk be többet, aki pedig itt van, Európában, azt felülvizsgáljuk, hogy itt maradhat-e vagy sem, és aki bűnöző, az azonnal menjen ki Európából, és akire Európának nincsen szüksége, vagy nem tartja be a törvényeket, azonnal menjen ki Európából, nem ezt az utat választják, hanem rá akarják kényszeríteni az illegális migrációt az összes európai országra. Ezen a héten ez aktuális, hiszen amíg mi itt ültünk a parlamentben hétfőn, addig a Belügyi Tanács ülésén áterőltették ismételten erőszakkal az úgynevezett szolidaritási vállalásokat. Valójában a jövő évi betelepítési kvótákról szóló döntést áterőltették a Belügyi Tanácsra, mind formailag jogszabálysértő módon, mind tartalmilag jogszabálysértő módon.

Formailag azért jogszabálysértő módon, mert bár egyhangúság kellene a migrációval kapcsolatos kérdésekhez, ezt négy ország ellenezte: ellenezte Magyarország, ellenezte Szlovákia, ellenezte Portugália, ellenezte Lettország, tartózkodást mondott Spanyolország és Ciprus. Spanyolország ráadásul egy nagyobb európai uniós ország. Hiába voltak hatan az európai uniós országok közül, amelyek nem támogatták ezt, mégis azt mondták, hogy megvan a kellő többség, mert azt mondták, hogy nem konszenzus kell hozzá, hanem csak minősített többség. Ezért formailag is jogszabálysértő attól az Európai Uniótól, amely nap mint nap oktat ki minket jogállamiságból, aki a rule of law-t kiáltja folyamatosan, miközben ő a saját eljárási szabályait nem tartja be olyan kérdésben, mint a migráció.

És ez tartalmilag is sérti az uniós jogszabályokat, hiszen az egyik miniszter úgy fogalmazott, hogy ez egy jogi akrobatika volt, amit az Európai Bizottság előadott.

(15.40)

Magyarul, a saját jogszabályait is áthágta, hiszen olyan kvótaszámokat fogadott el, vagy olyan kvótarendeleetet fogadott el a jövő évi betelepítésre, ami teljes mértékben felülírja még az eredeti migrációs paktumot is. Lopakodó jogalkotás, lopakodó hatáskörelvonás a tagállamoktól: ez történt ezen a héten is Brüsszelben, csak azért, hogy tovább erőltessék a migrációs paktumot. Ez nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Mi ennek ellen fogunk állni, mint ahogy eddig is ellenálltunk, de ez most már közvetlen veszély minden európai tagország számára. Nincs már hátra, csak alig fél év, és júliusban el akarják indítani az első migránskontingenseket valahonnan Nyugat-

Európából - Spanyolországból, Olaszországból vagy Görögországból -, és át akarják hozni őket Magyarországra. Ki is mondták a teljes számot: 1,66 százaléknyi illegális migránst akarnak áthozni Magyarországra.

Mi, akik tíz éve védjük a déli határt, és ezzel járunk hozzá az európai közös szolidaritáshoz, és ezért nem elismerést, nem anyagi támogatást, hanem napi egymillió eurós bírságot kapunk, még nekünk kellene átvenni további, vagy nem további, mert mi nem engedünk be senkit, de nekünk kellene átvenni más országokból illegális migránsokat. Tehát mi megvédjük a saját déli határunkat, de ezen e heti döntés alapján ők elindítanak más országokból Magyarországra az illegális migránsok szállítmányait, amit mi nyilván megtagadunk, és nem vagyunk hajlandók ebben közreműködni, 8 millió forintnak megfelelő bírságra számíthatunk fejenként, ugye, akit nem veszünk át.

És mit mond minderre a TISZA Párt, az ellenzék legnagyobb ereje? Azt mondta Tarr Zoltán, hogy Magyarország még mindig renitens ebben a kérdésben, azért renitens, mert nincs végrehajtási terv Magyarországon, és nincs pénzügyi fedezet ezeknek a végrehajtására.

Hát, mi renitensek is leszünk, mi lázadók is leszünk! Mi nem fogjuk azt tenni, mint a TISZA Párt, akik ezek szerint leadnának egy végrehajtási tervet, hogy hol fogják fogadni ezeket a buszokat, hol fogják elszállásolni az illegális migránsokat, hogy milyen szociális juttatásokat fognak nekik adni, hogy milyen lakhatási lehetőséget adnak nekik és milyen támogatásban részesítik őket, és nem fogjuk azt belevenni a költségvetésünkbe - amit ezek szerint a TISZA Párt megtenne -, hogy mennyi pénzt fogunk költeni a nyugat-európai országokból idehozott illegális migránsokra. Mi ezt sohasem fogjuk elfogadni!

Tisztelt Képviselő Asszony! Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Akik Európa keresztény identitását tagadják, azok magát Európát tagadják, az európai civilizációt tagadják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Timea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én azzal szeretném kezdeni: maguk mit keresnek itt a Fidesz padosaiban? Maguk még mindig itt ülnek a tegnapi Szóló utcai videó után, amit Juhász Péternek, Juhinak köszönhetően volt balszerencséje megismerni az országnak? Maguknak semmi szegényszere nincs, semmi felelősségvállalás nincs ebben? Az ember esze megáll! Ilyen mocskos, aljas dolgot, amit önök művelnek a Szóló utcával kapcsolatban, a föld nem hordott a hátán!

És ráadásul most tartóztatják le ezt az igazgatót, Kovács-Buna Károlyt, azután, hogy fél évvel ezelőtt letartóztatták Juhász Péter Pált?! Erre iszonyatosan

büszkék voltak, hogy állítólag megbukott az átvilágításon. Majd kinevezték azt a Kovács-Buna Károlyt, aki a földön rugdosott 15 éves fiúkat?! A fejét az asztalba verte bele?! Ez az átvilágítás?! Ez a gyermekvédelem?! Erre voltak és vannak maguk olyan büszkék, amit hónapok óta hallunk, hogy milyen jól működik az átvilágítás? Egy szadista gyerekbántalmazót neveztek ki újra a Szőlő utca élére!

Tényleg, én fizikailag rosszul lettem, amikor megláttam ezt a videót, anyaként is, de jóérzésű emberként is. Az, hogy maguk még mindig itt mernek ülni, mert nem vállalnak érte felelősséget, nem mondott le Orbán Viktor, nem mondott le Pintér Sándor, nem mondott le Tuzson Bence, ez a világ szégyene!

Fél éve ez a tegnap lejátszott videófelvétel ott van a rendőrségen. Fél éve! Mi tartott fél évig abban, hogy letartóztassák ezt a mostani igazgatót, aki a földön rugdosott gyerekeket? Mi tartott fél évig? Ez a gyermekvédelem?! Megint meghallgatjuk, hogy álhírbotrány, Rétvári Bence? Fél éve hallgatjuk, hogy álhírbotrány, hogy itt nincsenek kiskorú érintettek, és fél éve ott van a rendőrségnél ez a felvétel! Tudják, hogy mit jelent ez, ugye? Mert nem nehéz összerakni. Hogy amikor önök elkezdtek álhírbotrányozni, már akkor tudták, hogy vannak fiatalok érintettek, hiszen ott van a felvétel a rendőrségen! És maguk még mindig itt ülnek, és kormányon vannak?! Hát húzzanak el a fenébe! Nehogy gyerekek közelébe merjenek menni, még felnőttek közelébe se merjenek menni! Utolsó senkiházi, embertelen senkik maguk, hogy így beszélnek a gyermekvédelemről!

Minket hibáztatnak, hogy álhírbotrány? És akkor Gulyás Gergely, aki szintén teljes szereptévesztésben van, elkezd sorolni, hogy milyen büntettek miatt vannak ezek a 14-15 évesek bent a Szőlő utcában? Hogy ezek zsebesek, meg tolvajok, meg terroristák? Ez a terrorista az volt, hogy egy bombariadót csinált az iskolában.

Tehát elkezdjük az áldozathibáztatást? Azért, mert ez egy javítóintézet, azért meg lehet 14-15 éves fiúkat erőszakolni?! Azért lehet őket a földön rugdosni?! (Az asztalt csapkodja.) Igen?! Azért, mert ez egy javítóintézet?! Hát gratulálok Gulyás Gergelynek ehhez a mondatához!

És akkor megy a parasztvakítás, a szemfényvesztés, hogy most aztán áthelyezik a javítóintézeteket a bv.-hez, meg kimennek a rendőrök. Eddig mit csináltak a rendőrök? Juhász Péter Pál letartóztatása óta mi a fenét csináltak a rendőrök?! Most, fél év múlva jut eszükbe elkezdni kihallgatni azokat a bentlakó, 14-15 éves gyerekeket, hogy mi történt velük? Most nagy elánnal kivonultak, hogy most akkor majd egyesével leülünk velük. Hát, gratulálok (Közben tapsol.), hogy most eszébe jutott a gyermekvédő kormánynak!

És ha Rétvári Bence megint azzal jön, hogy az ellenzék a homofób törvényt nem szavazta meg, akkor tényleg menjen ki ebből a teremből, mert ilyen szégyent, ami magukra vetül ezzel kapcsolatban, nem hordott a föld a hátán! A szemfényvesztés netovábbja ez, hogy most akkor a rendőrséghez átkerül, meg a bv.-hez átkerül a Szőlő utca!

Szeretném felolvasni a bv.-törvény, a büntetés-végrehajtási törvény 345. §-át: „A javítóintézeti nevelést a gyermekek és az ifjúság védeleméért felelős miniszter felügyelete és közvetlen irányítása alatt a javítóintézet hajtja végre. A javítóintézet biztonságával összefüggésben a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), azaz a belügyminiszter - az érintett miniszter általános felügyeleti jogát nem érintve – „szakfelügyeletet gyakorol.”

Ez mit jelent? Hogy a bv.-nek eddig is volt ott mindenféle jogköre, a rendőrségnek eddig is volt jogköre, a Belügyminisztériumnak volt jogköre! Akkor most mit bábozzák el, hogy hirtelen a rendőrségnek most van ott jogköre?! Eddig is volt, csak önök semmit nem csináltak! Önök... (Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)

ELNÖK: Képviselő asszony, 25 másodperccel... (Szabó Timea folyamatosan beszél. - Vajda Zoltán tapsol.) Képviselő asszony, azon túl, hogy megértem az indulatait sok minden esetében, de az időkorlát önre is vonatkozik. (Szabó Timea közbeszól.) A választ az elhangzottakra Rétvári Bence miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szeretném a tényeket tisztázni, tisztelt képviselő asszony. A Szőlő utcai intézmény nem egy árvaház. Nem szülő nélküli árva gyerekek vannak ott (Szabó Timea: Senki nem mondta, hogy az!), hanem egy fiatalokúak börtöne. Bármennyire is mondták önök ezt az előző hetekben, hónapokban (Szabó Timea: Hogy árvaház? Megint hazudsz!), és próbálták ezt az érzetet kelteni, tisztelt... (Szabó Timea: Megint hazudsz!)

ELNÖK: Képviselő Asszony! (Szabó Timea: Ki mondta, hogy árvaház?) Képviselő Asszony! Képviselő asszony, ha nem hagyja abba, kénytelen vagyok a házszabály szellemében kizárni önt a mai napra. (Szabó Timea: Én már nem fogok visszajönni, ne izguljon! - Szórványos taps.) Tegye meg, bírja elviselni, hogy a másik fél is el... (Szabó Timea: Ne hazudjon, miniszterhelyettes úr!) Képviselő Asszony! Nem vitatkozunk! Figyelmeztetem! (Szabó Timea: Keresse már vissza, hogy mit mondtam! Nem mondtam, hogy árvaház!) Képviselő Asszony! Másodszorra is figyelmeztetem! Folytassa, miniszterhelyettes úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szívesen tájékoztatom önt is a tényekről, tisztelt képviselő asszony, érdekes azokról kiindulni.

(15-50)

Tehát ez nem egy árvaház, itt nem árva gyermekek vannak, hanem egy javítóintézet. Ide azért kerülnek a

gyerekek, mert a bíróság helyezi oda őket. De nem is csak gyerekekről beszélünk. Az 57 fogvatartott közül 51 fő 18 év alatti, 6 fő pedig 18 év feletti. Tehát beszélünk nagykorúakról és beszélünk fiatakorúakról is. *(Szabó Tímea: Akiket megerőszakoltak, azok 14 évesek voltak.)* Természetesen bármilyen korú valaki és bármit követett el, nyilván törvényesen és szabályszerűen kell vele kapcsolatban eljárni.

De kik vannak ebben az intézetben? Egyrészt, ahogy mondtam, vannak felnőttkorúak és vannak fiatakorúak. *(Szabó Tímea: És meg lehet erőszakolni őket?)* Közülük hárman emberölés miatti eljárás miatt kerültek oda. *(Szabó Tímea: És akkor meg lehet őket erőszakolni?)*

ELNÖK: Képviselő asszony, utoljára figyelmeztetem! Utána a 46. § előírásainak megfelelően kénytelen vagyok önt kizárni a mai napi vitából, minden esetben. Vegye már észre, vegye tudomásul, hogy nem önnél van a szó! Folytassa, miniszterhelyettes úr! *(Szabó Tímea: Ilyet nem lehet gyerekekkel csinálni, elnök úr!)*

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Mint azt már nagyon sokszor mondtuk, a szabályokat és a törvényeket mindenkivel szemben be kell tartani. De azzal szemben, amit önök állítanak, hogy itt árva kisgyermekek vannak, itt olyan fiatakorúak és a 18. életévüket betöltött személyek vannak, akik közül hárman emberölés miatt kerültek ide *(Szabó Tímea: Azokat meg lehet erőszakolni?)*, négyen szexuális erőszak miatt kerültek ide, tisztelt képviselő asszony, 27-en rablás miatt kerültek ide *(Vajda Zoltán: Attól még emberek!)*, ketten terrorcselekménnyel fenyegetés miatt kerültek ide *(Szabó Tímea: Azokat meg lehet erőszakolni.)*, öten lopás miatt kerültek ide, volt, aki kerítés miatt került ide, öten súlyos testi sértés miatt kerültek oda, egy fő magánlaksértés miatt került oda, egy fő zsarolás miatt, négyen kifosztás miatt kerültek oda, egy fő személyi szabadság megsértése miatt, volt, aki jármű önkéntes elvétele miatt, van, aki kábítószer-kereskedelem miatt, és van, aki garázdaság miatt.

Ha megnézzük, hogy azok, akik ott, ebben az intézményben vannak, milyen bűncselekményt vagy bűncselekményeket követtek el, hiszen sokszor nem egy, hanem több bűncselekménnyel van szó, az egyik könnyű testi sértéssel és becsületsértéssel elkövetett kapcsolati erőszak - ez két évig terjedő -, valamint személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás miatt - ez is két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő *(Szabó Tímea: És hogy jön ez ide?)* -, és súlyos testi sértés miatt van ott. Ez az a három bűncselekmény, ami miatt ott vannak, az egyik kettő, a másik három évig terjed. Tehát nem árva gyerekekről beszélünk. *(Szabó Tímea: És akkor meg lehet őket erőszakolni?)* S ahogy mondtam, van, aki kábítószer-kereskedelem büntette miatt van ott, ami 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető.

Én végighallgattam önt, tisztelt képviselő asszony. *(Szabó Tímea: De végig hazudik.)* Képviselő

asszony, én tényeket mondtam eddig csak. *(Szabó Tímea: És akkor meg lehet őket erőszakolni?)*

ELNÖK: Képviselő Asszony!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Senkit nem lehet... *(Szabó Tímea folyamatosan beszél.)*

ELNÖK: Miniszterhelyettes úr, legyen szíves abba hagyni egy percre! Képviselő asszony, nagyon sajnálom, de tekintettel arra, hogy ön a magatartásával a sorozatos figyelmeztetésem és rendreutasításom alapján sem volt hajlandó abba hagyni mindazt a zavaró tevékenységet, amelyet folytat *(Szabó Tímea: Nem hagyom abba, mert akármit mondanak, a gyerekeket semmiképpen sem szabad megerőszakolni. - Rétvári Bence: Senki nem mondta ezt, képviselő asszony! Senki nem mondja! Ön megint valótlan állít!)* -, ezért az Országgyűlésről szóló törvény 46/H. § (1) bekezdése alapján *(Szabó Tímea folyamatosan beszél. - Novák Előd: Hagyd már abba és ne hazudozz! Menj el! - Nagy Zsuzsanna:)* önt kizárom a mai napi vitából, az üléstermet köteles elhagyni. Ön az ülésteremben csak a szavazások időtartama alatt tartózkodhat. *(Szabó Tímea elhagyja az üléstermet. - Rétvári Bence: Mi végighallgattuk mindnyájan a képviselő asszonyt.)* Miniszterhelyettes úr, 1 perc 12 másodperce van még önnek hátra az időkeretéből, ha beszámítom mindezt az intermezzót. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Mi végighallgattuk a képviselő asszonyt, én csak szeretném őt a tényekről felvilágosítani. Elmondtam háromszor, de elmondom negyedszerre is, hogy minden szabályt, minden törvényt nyilván be kell tartani, természetesen mindenkinek a testi épségét és az emberi méltóságát védelem illeti meg. Csak azt a valótlan állítást szeretném helyreigazítani, amit az ellenzéki képviselők az elmúlt időkből nagyon sokszor mondtak, hogy itt egy árvaházról lenne szó. Nem, itt egy javítóintézetéről van szó, ahova például olyan bűncselekmény miatt lehetett bekerülni, mint az erőszakkal, illetve az élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel elkövetett rablás büntette, és mellette felfegyverkezve elkövetett rablás büntetettét követte el valaki. Az egyik 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a másik meg 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel. Ettől függetlenül vele szemben bűncselekményt elkövetni természetesen nem lehet. De tisztázzuk azt, hogy ilyen elkövetők vannak ott, nem pedig árva gyermekek.

Ha még az időmbe belefér, egyetlenegy esetet ismertetnék. *(Az elnök csenget.)* Erőszak, illetve élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetés hatása alatt álló személytől való elvétel, csoportosan elkövetett kifosztás és mellette még egy másik könnyű testi sértés is - ilyen és hasonló bűncselekmények elkövetése miatt helyezte a bíróság oda azokat a személyeket, akik ott vannak, akiknek természetesen az emberi

méltóságához és a testi épséghez való joguk ugyanúgy megvan.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Természetesen minden ügyet ki fogunk vizsgálni ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Dudás Róbert képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Joggal mondhatja azt mindenki, aki vidéken közlekedik, elsősorban vidéken - bár egyébként a budapesti úthálózatot is idesorolhatnám -, hogy nap mint nap kénytelenek úttalan utakon autózni, és számos esetben elmondható, hogy helyenként akár még aszfaltot is tartalmaznak azok a vidéki utak, melyekről általában szoktam beszélni.

Elsősorban a választókerületemet, azon túl Heves megyét, illetve a szűkebb környezetemet igyekszem felmérni, elsősorban azért, mert fontos nekem, másodsorban pedig azért, mert Lázár János miniszter úrtól körülbelül egy hónappal ezelőtt itt, személyesen, a válaszában kaptam egy ígéretet, és azt mondta, hogy garanciát vállal arra, hogy mindazt, amit a minisztérium elé tárok útfelújítási problémákat, hibákat, azt megvizsgálják. Nem azt mondta, hogy megcsinálják, de minimum, hogy megvizsgálják. Ha nem tette volna ezt az ígéretet, akkor is videókkal, képekkel és írásbeli kérdéssel juttatnám el ezeket a felújítandó szakaszokat a minisztérium, így személyesen Lázár János irányába, de mivel még ígéretet is kaptam, így természetesen ezeket továbbítom. Továbbítottam az elmúlt két és fél, három hétben, ami azt jelenti, hogy letelt az önök válaszadási határideje, és pontosan ön, államtitkár úr, küldi nekem sorra a válaszokat.

El kell döntenem, hogy miért is születnek ezek a válaszok, mert kikerülő és politikai választ adnak, ami alapvetően óriási probléma, de talán azt is mondhatnánk, hogy az ember nem vár mást. Nyilván vár, mert megoldást vár. Egyébként egy őszinte beismerés, hogy bár tudunk róla, még nem újítottuk fel, mindent megteszünk, higgye el, hogy sokkal korrektebb lenne. Viszont a válaszokban nem ez van, nem lehet eldönteni egyszerűen, hogy miért születnek ezek a válaszok. Vagy azért, mert azóta sem voltak ott, vagy meg sem nézték a képeket, a videókat, illetve az írásbeli kérdés szövegét, vagy abszolút nem érdeklő önöket ezen vidéki utaknak a sorsa.

S talán az utolsó, negyedik verzió a releváns - és ez nagyon nagy baj -, az, hogy ez a három kritérium együtt jellemzi sajnos a minisztérium hozzáállását. Ez nem jelenti azt, hogy ne továbbítanék a jövőben is ilyen kéréseket, kérdéseket, de fel fogom tenni a miniszter úrnak

azt a kérdést - bízom benne, hogy egyszer majd személyesen is meg tudom ezt tenni -, mennyire gondolta komolyan, hogy garanciát vállal ezekre is, és ténylegesen fel lesznek újítva ezek az utak.

De miért mondom, hogy kikerülő válaszok vannak, amelyek arról tanúskodnak, hogy önök tényleg még csak a helyszínen sem jártak. Egy példát hadd említsek a sok írásbeli kérdésemre adott válaszból. Ez egy Nógrád megyei útszakasz, amely öt települést érint, öt települést úgy, hogy egy 500 méteres útszakaszról beszélünk. Ez a bekötőrész évtizedek óta felújításra vár és öt település lakosságának a mindennapjait keseríti meg, hiszen kénytelenek rajta járni. Önök azt írták, hogy legközelebb inkább járjak nyitott szemmel - természetesen másképp fogalmaztak -, tehát legközelebb járjak nyitott szemmel, mert ez a szakasz fel van újítva. Na, ez jól bizonyítja, hogy önök még a környékén sem voltak, hanem meg sem kérdezték az adott körzet, választókerület országgyűlési képviselőjét. Azt gondolom, ez lett volna a minimum.

De hadd hozzak ide egy másikat is. 2010 óta szorgalmazom polgármesterként, képviselőként, megyei közgyűlési képviselőként minden fronton, rádióban, televízióban, a parlamenti padosorokban a kormányt kérdezve, hogy a Recsk és Mátraballa közötti 13 kilométeres útszakaszt, ami a 23-as és 24-es főutat köti össze és több ezer autó forgalmát bonyolítja le nap mint nap, mikor tervezik felújítani.

(16.00)

2010-ben kezdtem ennek a forszírozását, hogy ezt fel kellene újítani - el lehet képzelni, hogy az elmúlt 15 évben milyen állagromlásra ment mindez keresztül.

Számos dolgot lehetne és kellene is még itt a vidéki úthálózzal kapcsolatban megemlíteni, és várnám a válaszukat - bízom benne, hogy valami érdemi választ is fogok kapni, bár azért nagy elvárásaim nincsenek. De meg kell hogy említsem még az önkormányzati utakat, mert azok közutak. Az önkormányzati utak is rendkívül elhasználódottak és elhanyagoltak, az önkormányzatoknak viszont a sok adó miatt nincsen forrásuk, az uniós források befagyasztása miatt az Unióból sem érkeznek útfelújítási források.

Kérem, különös tekintettel tekintsenek az úthálózat-fejlesztésre, elsősorban és kiváltképp a vidéki úthálózat fejlesztésére, mert ez mindennek az alapja. Ha nincsenek jó *(Az elnök csenget.)*, megfelelő utak, nincs megfelelő infrastruktúra, akkor az élet sem megfelelő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Ágh Péter államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER építésügyi és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ön a választókerületéről beszélt. Nem tudom, hogy az ön

választókerületének hány települése van - szerintem nulla, merthogy önt nem választották meg sehol. (*Dudás Róbert: De jó fej vagy!*) Nekem 77. 77!

Ebből kifolyólag tehát szerintem, hogyha ki kellene valakit oktatni arról, hogy milyen a vidéki úthálózat, azt nem biztos, hogy ezekben a padosorokban kellene keresni, mert talán önöknek kellene olyan tapasztalatot szerezniük, ami alkalmas lenne arra, hogy hatékonyan fel tudjanak lépni az útfelújítások terén. De ez már nem fog megadódni. Ugyanis feletébb érdekes, hogy önöknek valahogy mindig a választások közeledtével lesz fontos a hazai úthálózat, akkor, amikor valamilyen politikai hasznot remélnék belőle.

Felhívom a figyelmét, hogy önökkel ellentétben a nemzeti kormány minden nap kiemelt figyelmet fordít a hazai úthálózat fejlesztésére annak érdekében, hogy az emberek mindennapjait kényelmesebbé és élhetőbbé tegyék. Ezen fejlesztéseken keresztül hozzájárulunk Magyarországnak és a magyar vidék gazdasági fejlődéséhez. Lássuk akkor a számokat, amelyeket a képviselő úr vagy nem ismer, vagy egyszerűen nem akarja azokat tudomásul venni.

Magyarország gyorsforgalmi úthálózatának hossza a 2010. év végén még csak 1273 kilométer hosszú volt. Ma ez a szám 1958 kilométer, 2027-re pedig meg fogja haladni a 2 ezer kilométert. 2010 és 2025 között mintegy 660 kilométer új gyorsforgalmi utat, valamint 315 kilométer új főutat építettünk. 2010-ben mindössze három darab autópálya érte el az országhatárt, ma már 11 gyorsforgalmi úton lehet az országból ki- és azon az országba belépni.

A gyorsforgalmi utak országhatárokig történő meghosszabbításán túl a megyei jogú városok elérhetőségének javítása is kiemelt kormányzati cél volt. Az elmúlt években megvalósult Eger, Szolnok, Szombathely, Salgótarján, Sopron, Kaposvár bekötése a gyorsforgalmi hálózatba, valamint a közelmúltban megvalósult Békéscsaba bekötése is. Jelenleg a 25-ből 22 megyei jogú város érhető el kétszer kétsávos úton. Ez azt jelenti, hogy ma Magyarország összlakosságának 90 százaléka 30 percnél rövidebb idő alatt ér el a gyorsforgalmi úthálózatba.

Ami pedig az útfelújításokat illeti: 2010 óta összesen közel 9350 kilométer főutat és mellékutat újítottunk fel. Ezenfelül megvalósult közel 70 új csomóponti beruházás és 15 jelentősebb híd felújítása vagy építése. A beruházások teljes összege 2010 és 2025 között több mint 4200 milliárd forint volt. Ezenfelül további 255 kilométer közútfelújítás fejeződik be várhatóan ennek az évnak a végéig.

Ha már ön a falvakat is szóba hozta, nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy ez volt az a kormány, amely elindította a „Magyar falu” programot, amellyel szintén számtalan településünk úthálózatát tudtuk javítani. A „Magyar falu” program keretében 2019 és 2023 között több mint 1450 kilométer hosszan valósult meg burkolatfelújítás több mint 210 milliárd forint kivitelezési költséggel. Heves vármegye vonatkozásában, ahol ön képviselőjelöltként

indult, 2010-től napjainkig több mint 500 kilométernyi útfejlesztés valósult meg, ezek között szerepel autópálya, híd, gyorsforgalmi utak, főutak és mellékutak egyaránt, és ezek között szerepel a már említett M25-ös út is, amellyel megvalósult a megyeszékhely, Eger gyorsforgalmi autópálya-rendszerbe történő bekötése.

Mi soha nem azt mondtuk, hogy ez az ország kész van; a miniszter úr sokszor elmondta azt, hogy félkész ország vagyunk. Folyamatosan azon dolgozunk, tisztelt képviselő úr - és ebben kérjük az önök támogatását, ezért is mondta el a miniszter úr azt, hogy bármilyen jó szándékú kritikát elfogad -, lépésről lépésre azon vagyunk, hogy ezek a számok, amelyeket elmondtam, folyamatosan nőni tudjanak, és ehhez természetesen hazai költségvetési forrásokat kell igénybe vennünk, hiszen uniósokat már nem tudunk. De a miniszter úr megteremti a lehetőséget arra, hogy ahogy idén, úgy jövőre is újabb és újabb útszakaszok tudjanak megújulni.

Ennek keretében elkészült a Magyar Közút útfelújítási programja, amely az ország összes közútját felmérte, mindenre pontos állapotfelméréssel rendelkezünk, hogy hol milyen beavatkozásra van szükség. És az elkövetkezendő időszakban a megválasztott országgyűlési képviselőkkel azon leszünk, hogy Heves vármegyében is, de az ország minden vármegyéjében jelentős útfelújításokat tudjunk végrehajtani. Ebben kérjük a tisztelt Ház támogatását. (*Taps a kormány-pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából Vajda Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kollégák! A 2025-ös év végéhez közeledve azt remélhettük, hogy már nem ér minket semmilyen negatív hír vagy meglepetés a magyar gazdasági és költségvetési helyzettel kapcsolatban; épp elég sokkoló volt Nagy Márton csódmíniszter múlt heti éves meghallgatása, amiről tegnapi felszólalásomban már tájékoztattam a tisztelt Házat. Úgyhogy nem is ezt akarom megismételni, hanem azt, ami már sokkal súlyosabb kérdés, hogyha a magyar gazdaságpolitikában a hazug ember és a sánta kutya esete jelenik meg. Mert ez már nem véleménykülönbségeket jelent, hanem azt, hogy valaki nem mond igazat a magyar közvéleménynek.

Miről is van szó? Hát a miniszterelnök az őszi amerikai útja után arról beszélt, hogy - idézem őt - az elnökkel pénzügyi védópajzsról szóló megállapodást kötöttem, azt is mondhatjuk, hogy ezzel a megállapodással olyan, szinte korlátlan finanszírozási lehetőségünk van Amerikában, amellyel ki tudunk váltani bármilyen brüsszeli pénzt - idézet befejezve. Vagyis szerinte egy megkötött pénzügyi megállapodásról volt szó.

Mivel ez minden magyar családot érint, hiszen a költségvetési hatásait minden magyar érezni fogja a

pénztárcáján, ezért a Költségvetési Bizottság elnökeként írásbeli kérdésekkel fordultam Nagy Mártonhoz, hogy adjon végre számot az állítólagosan megkötött megállapodás részleteiről.

Először Fónagy államtitkár úr arról tájékoztatót, hogy írásban nem válaszol a miniszter úr, mert majd a szóbeli meghallgatásán beszámol mindenről. Bár én persze úgy tanultam, hogy ha nekem írásban címeznek egy levelet, akkor arra írásban illik válaszolni, de rendben. Egy teljes bizottság várta az élőlövészavas miniszteri beszámolót is. Az viszont már meglepő volt nekem, hogy Nagy Márton élőben sem tért ki ezekre a kérdésekre, egy szó pluszinformációval nem szolgált. Így azóta sem tudhatjuk, hogy miért volt szükség a mentőcsomagra, milyen költségvetési kockázatok kivédésére szolgált, milyen kondíciókkal került megkötésre, mekkora összeget takar, illetve milyen formában kerülhet sor a visszafizetésére. A tájékoztatás hiányában kénytelen voltam ismételt levélben fordulni a miniszter úrhoz immáron több mint egy hete, és hát választ én még azóta sem kaptam.

És hát lássuk be, bőven voltak gyanús jelek azzal kapcsolatban is, hogy valami nem stimmel, mintha elhallgatnának valamit. Egyre több kétely merült fel, hiszen hetek óta hallhatjuk, hogy a miniszterelnök szerint igenis létezik valami, csak tudni nem lehet róla semmit. És ebben nemcsak az a furcsa, hogy titkolóznak, az is furcsa, hogy az a Magyar Nemzeti Bank, amelynek adott esetben kulcsszerepe lenne egy ilyen pénzügyi megállapodásban, még csak nem is képviselhette magát az ügyben sem Washingtonban, sem máshol.

A tegnapi napon viszont, úgy tűnik, válaszokat kaptunk, ráadásul nem mástól, mint magától az amerikai elnöktől. Donald Trump ugyanis úgy fogalmazott egy interjúban a Magyarországnak szánt és Orbán Viktor által az amerikai találkozójukon kért pénzügyi mentőcsomagról, hogy - idézem az amerikai elnököt - nem, nem ígértem neki meg, de ő mindenképpen kérte.

Ismét itt a kérdés: ki nem mondott igazat? És ez egy eldöntendő kérdés, államtitkár úr, tisztelettel, mert vagy az a helyzet, hogy Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke nem mond igazat, vagy pedig Orbán Viktor nem mond igazat. *(Arató Gergely közbeszól.)*

Tisztelt Országgyűlés! Ez nagyon súlyos következményekkel járhat Magyarország pénzügyi stabilitására nézve, tehát egyáltalán nem indokolt, hogy tovább ködösítsenek, és kerüljék a válaszokat. Egy ilyen pénzügyi megállapodás ugyanis csak akkor működik, ha a bizalom is ott van mögötte, vagyis a pénzügyi piacok elhiszik, hogy hazánk rendelkezik ilyen megállapodással. De önök ezekkel a tetteikkel egy nagy világitó céltáblát raktak Magyarországra, hogy tessék figyelni, sérülékenyek vagyunk - és ez már jóval túlmutat a miniszter külpolitikai központú hobbián, ez minden magyar család pénztárcájára jelent veszélyt.

(16.10)

Már így is minden ember, minden magyar ember mindennap 1000 forintot fizet az államadósság

kamataira. Ez egy hónapban 30 ezer forint, ilyen felelőtlen politizálás mellett ez mehet még sokkal feljebb is sajnos.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ideje most már, hogy igazságot tegyen a hazug ember és a sánta kutya esetében, Szijjártó Péter ugyanis csak addig jutott, hogy még csak az egyeztetések zajlanak. Ez nem megállapodás, hisz nem volt mire kezét rázni. Végezetül, államtitkár úr, válaszoljon, kérem, végre a felmerült kérdésekre, és ne titkolózzon tovább! Választ várok arra, hogy ki hazudik: Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke, Orbán Viktor, a hamarosan bukó, regnáló minielnök vagy esetleg mindketten. *(Rétvári Bence: Vagy Vajda Zoltán.)* Köszönöm.

ELNÖK: Az elhangzott napirend előtti felszólásra a kormány részéről Fónagy János miniszterhelyettes úr fog válaszolni. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Olcsó válasz lenne azt mondani, hogy az előbbi felsorolásból saját magát kihagyta *(Vajda Zoltán: Mi az, amit kihagytam? Mondja!)*, de nem ezt szeretném válaszul mondani.

Ezeket a nyilatkozatokat én is végighallgattam. Én ugyan nem vagyok olyan kiváló tudója az angol nyelvnek, mint ön, de a fordításban Trump elnök nyilatkozatát én is hallottam. Valóban, az elnök úr megkerülte az újságírói kérdésre a választ, lévén, hogy kezdet adtak egy kormányfői megállapodásra, és nem a részletekben merültek el. Én ebből, az ön által is felidézett Trump-nyilatkozatból arra emlékszem, hogy Trump elnök úr hosszan dicsérte a magyar miniszterelnököt *(Rétvári Bence: Így van!)*, és nem önnek adott igazat.

Ami pedig a megállapodást és egyébként a külügyminiszter nyilatkozatát érinti, eddig minden nyilatkozat azt tartalmazta, hogy a két államfő megegyezett abban, hogy Amerika kvázi nagytestvérként ott áll Magyarország mögött, és az ezzel kapcsolatos részleteket majd kidolgozzák. *(Vajda Zoltán: Az ingyen van!)*

Ami pedig a miniszteremnek a bizottsági és egyéb nyilatkozatait érinti, miniszter úr több esetben elmondta - lehet, hogy szűkebben a bizottság előtt is -, hogy ez a pénzügyi megállapodás miket tartalmazhat. Ezt egyébként, elnök úr, ön is kitűnően ismeri, hiszen ön a szakembere ennek, pontosan tudja, hogy egy ilyen pénzügyi védőháló... - itt hangsúlyozni szeretném, hogy ön következetesen mentőcsomagot említ. Mentőcsomagról szó nem volt. Ha Magyarországnak a nemzetközi hitelét valami rontja, akkor az, hogy ebben az ülésteremben az hangzik el, hogy Magyarországnak mentőcsomagra van szüksége. *(Vajda Zoltán: De nincs védőháló!)*

Ezen beszélgetések, megállapodások, kézfogások s a hazai nyilatkozatok során következetesen egy védőháló felemlítésére került sor, amely védőháló a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően tartalmazhat

egy swap-megállapodást, tehát egy jegybank-jegybank közötti megállapodást, tartalmazhat egy szabad felhasználású hitelkeretet, és tartalmazhat - én nagyon remélem, hogy tartalmazni is fog - fejlesztési hitelkeretet, egy EXIM jellegű hitelkeretet és valamilyen olyan infrastrukturális hiteleket, amelyekben az állam is szerepet kap.

Ennek a védőhálónak a lehetséges elemeiről a technikai tárgyalások során egyeznek meg, s arra a kérdésre, hogy ezek hol tartanak: ezek a tárgyalások folynak, technikai szinten folynak. Ezt mind a külügyminiszter, mind a gazdasági miniszter a nyilatkozatai során megerősítette.

Képviselő Úr! Jelenleg itt tartunk. Én tudom, hogy ön mindenképpen tetten akar érni minket, de nincs tett. Egyelőre egy folyamat van, az úton megyünk - most nem akarom önt ezen válaszom keretében a tao felé eltéríteni, hogy nem a cél fontos, hanem a hozzá vezető út -, jelenleg ezen az úton járunk, és nagyon reméljük, hogy elérjük azt a célt, amit szeretnénk.

De egyébként én nagyon kérem, hogy ezen cél elérésében segíteni szíveskedjen a magyar gazdaságot és Magyarországot, és ne kételyeket ébresztve akadályozza az ezen az úton járást. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Miniszterhelyettes úr, köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. A tegnapi nap újabb dominó dőlt le, amikor a rendőrség végre legalább fél év, de inkább tíz év késéssel érdemben intézkedni kezdett a Szőlő utcában. De arra a kérdésre önök nem tudnak válaszolni, hogy mit csináltak mostanáig, mit csináltak az elmúlt évtizedekben és mit csináltak az elmúlt fél évben. Megmondom, mit csináltak: a Fidesz - és külön a KDNP - mindent megtett, hogy eltussolják ezt az ügyet, hogy szőnyeg alá söpörjék és elhallgattassák az áldozatokat. Csak azért nem sikerült, mert hiába próbáltak megfélemlíteni minket is, mi nem ijedtünk meg.

Dobrev Klára egymagában többet tett a Szőlő utcai pedofilbotrány felgöngyölítéséért, mint a teljes magyar állam. Amíg a fideszes - és külön a KDNP-s - politikusok hazudoztak, addig Dobrev Klára és a DK derítette ki, hogy volt kiskorú áldozat, és hogy maga az igazgató erőszakolta meg. Dobrev Klára és a DK derítette ki, hogy a pedofil igazgató Nike cipővel, pluszétellel, édeséggel jutalmazta az általa szexuálisan kihasznált gyermekeket. Dobrev Klára és a DK derítette ki, hogy a pedofil igazgató irodájában egy titkos szoba nyílt a Szőlő utcában ággyal és saját fürdőszobával. Dobrev Klára volt az, aki az áldozatokat rábeszélte, hogy tegyenek vallomást, bátorította őket, ügyvédet, pszichológust fogadott az áldozatok mellé. Dobrev Klára és a DK derítette ki azt, hogy kik voltak a Szőlő utcai pedofilsegítők, akik Juhász Péter Pált fedezték és megfélemlítették az

áldozatokat. Dobrev Klára és a DK derítette ki, hogy a kormány Juhász Péter Pál bizalmi embereit hagyta a Szőlő utcai intézmény vezető pozícióin; ők azok, akiket csak tegnap cseréltek le. Dobrev Klára derítette ki azt, hogy bizony, az önök hazugságaival szemben lehetett bevinni és kivinni embereket a Szőlő utcából, mert a parkoló egy része nem volt bekamerázva, és az igazgató autóját sosem vizsgálták át. Dobrev Klára derítette ki, hogy a pedofil igazgató hozzáférhetett az úgynevezett panaszládához, amelyekben az ügyészséget lehetett volna értesíteni.

A DK képviselői voltak azok, akik itt a parlamentben sem hagyták elaludni ezt az ügyet, és nem ijedtünk meg az önök fenyegetéseitől. Emlékeznék, hogy szeptemberben, októberben miket mondtak itt nekünk? Mi indítottuk el ezt az ügyet a parlamentben, amikor megkérdeztük, hogy mit titkolnak a Szőlő utcában, és ki az a „Zsolti bácsi”. Mi voltunk azok, akik az elmúlt hónapokban 40 kérdésben és 37 hozzászólásban tartottuk fenn ezt az ügyet, és kényszerítettük rá önöket arra, hogy kénytelenek legyenek lépni és végre fellépni. Igen, a DK és Dobrev Klára volt az, aki nem ijedt meg Orbánék sosem látott megtorlásától. Mi vagyunk azok, akik azt is ki fogjuk deríteni, hogy kik voltak a politikai felelősök, a felsőbb kapcsolatok, a „Zsolti bácsik”.

És mit tettek önök? Arról beszéltek, hogy minden rendben van, hogy zéró tolerancia van a pedofilokkal szemben. Zéró tolerancia a pedofilokkal szemben. Milyen szépen hangzik! Erős kifejezés. De elmondom, hogy mit jelent zéró tolerancia Orbánnak, Semjénnek és a többieknek: azt, hogy álügyről és hoaxról beszéltek itt egy súlyos szexuális bántalmazási és gyermekbántalmazási ügyben; azt, hogy két nap alatt hazug kormányzati jelentéssel akarták lezárni a Szőlő utcai ügyet; azt, hogy megfenyegettek mindenkit perrel, aki csak beszélni mert a Szőlő utcáról és a „Zsolti bácsikról”; azt, hogy nem a bűnösöknél tartottak házkutatást, hanem azoknál, akik szót emeltek a bűnnel szemben; azt, hogy kinevezték, támogatták, védelmezték és kitüntették Juhász Péter Pált 2010 után, annak ellenére, hogy már korábban kirakták a gyermekvédelemből a pedofil magatartása miatt; azt, hogy azzal mentegették hazug módon, sokszor itt a parlamentben is Juhászt és bűntársait, hogy nem is volt kiskorú áldozat.

Ma is hallottuk Rétvári államtitkár úrtól, hogy az áldozatokat hibáztatta, a javítóintézetben lévő gyerekeket hibáztatta, rájuk kente a sarat, és nem azzal foglalkozott, hogy milyen bűnököt követtek el ellenük. Szégyellje magát, államtitkár úr!

Azt is jelenti a zéró tolerancia, hogy Juhász letartóztatása után még hónapokig az intézetben dolgozhattak a feltételezhető bűntársai és védelmezői, és csak azután léptek fel ellenük, hogy Dobrev Klára leplezte őket. És nemcsak a Szőlő utcában van így, hiszen a pétervásárai gyermekotthonban is az igazgatót rúgták ki, aki felhívta a figyelmet arra, hogy egy kiváló „digitális harcos” sertepertél a gyerekek között, akit korábban elítéltek pedofília miatt.

Itt, a parlamentben is minden módon akadályozták az ügy kiderítését, többek között több alkalommal is megakadályozták azt, hogy parlamenti vizsgálóbizottságot hozzunk létre. Miért tettek volna így, ha nem lennének bűnösök? Kit és miért védelmeznek? Kik az érintett politikusok, tartótisztek, felelősök? Kik nevezték ki Juhászt, és kik tették érinthetlenné?

(16.20)

És most el fogják mondani, hogy milyen klassz törvényeket hoztak, meg mennyi pedofil van börtönben. Ha ez igaz lenne, ha ez így lenne, akkor miért történhetek meg ezek a szörnyűségek? Azt, hogy minden rendben van, mondják az áldozatoknak; a megérőszakolt, kihasználta, megvert gyerekeknek. Ha merik. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön fontos részeket elfelejtett mondani a mondandója elején. Itt, a parlamentben fogadtuk el azokat a jogszabályokat, amelyek megteremtették a lehetőséget a Nemzeti Védelmi Szolgálatnak arra, hogy kifogástalanéletút-ellenőrzést végezzen. *(Közbeszólás a DK soraiból: Amin átment Juhász Péter Pál!)* És ez a kifogástalanéletút-ellenőrzés, amit mi megszavaztunk és önök pedig támadtak - ahelyett, hogy támogatták volna, ehelyett támadták -, ez segített abban *(Kálmán Olga: Már csak segített...)*, hogy sok embert, több embert kiszűrjünk azok közül, akik a gyerekek közé aljas szándékkal próbáltak bemenni, és megpróbálták volna kihasználni a helyzetüket, visszaéltek volna a hatalmukkal, és a gyermekek sérelmére követtek volna el bűncselekményt, gyermekeket bántalmaztak volna. Ezeket az embereket sikerült ezzel felderíteni.

Nem a DK tett feljelentést Juhász Péter Pállal szemben. Nem a DK leplezte le őt. *(Kálmán Olga: Hanem az áldozatok!)* Nem a DK indította el a büntetőeljárást. Nem a DK beszélt erről, tisztelt képviselő úr, először, hanem a rendőrség és a Nemzeti Védelmi Szolgálat tette a dolgát, ami a törvény szerint kötelező, amire önök azt mondták, hogy fölösleges, amire önök azt mondták, hogy pénzkidobás, amire önök azt mondták, hogy nem lehet ezt a kérdést rendészeti eszközökkel kezelni. Ezekkel a vádakkal illettek minket hosszú hónapokon keresztül, majd utána a Nemzeti Védelmi Szolgálat lebuktatta Juhász Péter Pált, és utána letartóztatták, és azóta is rács mögött van. De hogy ő rács mögé került, ahhoz önöknek semmi közük nincsen, mert önök ezért semmit nem tettek. De amivel akadályozni tudták a jogszabályok megszületését, azt viszont megtették.

Tehát ilyen szempontból önöknek kell tükörbe nézniük és elismerniük, hogy hibáztak. Hibáztak akkor, amikor nem szavazták meg azokat a törvényeket

(Kálmán Olga: Amin Juhász Péter Pál átment!) itt, a parlamentben, amelyek Juhász Péter Pál letartóztatásához vezettek. A rendőrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat folytatta le a nyomozást, a rendőrség folytatta a letartóztatás után is, és ön is tudja, hogy az ügyészség átvette és folytatta a nyomozást *(Kálmán Olga: Miután egy áldozat feljelentette!)*, és további eljárási cselekményeket vitt, és további letartóztatások történtek. Amiket önök tettek, azok az ügynek egyfajta lekövetései mindösszesen a sajtóban *(Derűtség a DK soraiban.)*, hiszen a cselekmények sokkal hamarabb megtörténtek, a letartóztatás sokkal hamarabb megtörtént. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Nem hallottam egy szóval sem, hogy ön elismerte volna a rendőrök munkáját *(Kálmán Olga: Hogy tíz évig nem csináltak semmit?!)*, hogy megtalálták Juhász Péter Pált, és letartóztatták. *(Sebián-Petrovszki László: Ezt te magad se hiszed! - Rónai Sándor: A miniszterelnökök nem tudja, hogy mit csinált a rendőrség tíz évig!)* Az kétségtelen, hogy ki kell vizsgálni, hogy ha korábban érkeztek bejelentések, azok alapján miért nem tartóztatták le korábban. *(Arató Gergely: És miért nem?)* Hiszen, mint ahogy ön is tudja, az ezzel kapcsolatos vizsgálat folyik, erről beszéltünk itt, a parlamentben is, beszéltünk a bizottsági meghallgatáson is, mert semmilyen bűn és semmilyen mulasztás nem maradhat kivizsgálás nélkül *(Vajda Zoltán: Azt látjuk!)*, és nem maradhat büntetés nélkül, mert mi mindenkivel szemben le fogjuk folytatni az eljárásokat. *(Arató Gergely: Magatokkal szemben is?)* Azokkal szemben is, akik a nyilvánosságra került videóknál szerepelnek, azokkal szemben is, akikkel kapcsolatban korábban bármilyen bejelentés érkezett, azokkal szemben is kiterjesztjük, akiknél felmerül a gyanú, hogy az eddigi gyanúsításokon túl más bűncselekményért is felelősek lehetnek; minden esetben ezeket a vizsgálatokat le fogjuk folytatni.

Ezt követtük az elmúlt években is. Így lett, amire ön is utalt - azzal szemben, ami az önök idején volt, hogy 81 pedofil ült börtönben -, hogy most már több mint hétszáz pedofil ül börtönben. *(Kálmán Olga: Jaj, már megint ezzel jössz! - Vajda Zoltán: Nem akarsz inkább lemondani? Neked is jobb lenne!)* Ezért volt fontos szigorítani ezeket a jogszabályokat, ezért volt fontos ebben az ügyben lépni.

Ön sok mindent mond, tisztelt képviselő úr, de amikor cselekedni kellett volna akár kormányon, akár ellenzékben, akkor nem voltak ilyen határozottak, akkor nem tettek ilyen lépéseket, akkor nem születtek meg azok a jogszabályok akár a pedofil-nyilvántartásról, akár a kapcsolati erőszakról, akár a büntetési tételek szigorításáról, akár a gyermekpornográfia elleni fellépésről, akár a jelzőrendszer kiterjesztéséről, akár a jelentési kötelezettség elmulasztása mint önálló bűncselekmény beiktatásáról, akár az el nem évülő pedofil-bűncselekményekről. Ezek mind megtehetőek lettek volna korábban is, de ezeket önök, tisztelt képviselő úr, nem tették meg, márpedig megtehették volna. *(Arató Gergely képviselőtársaival konzultál.)* Látom, most inkább hátat fordít és a frakciótársaival

beszél, pedig ezek fontos lépések voltak (*Arató Gergely: Már sokszor hallottuk ezeket a hazugságokat! - Sebián-Petrowszki László: Akkorákat hazudsz!*), amelyeket önök nem tettek meg, tisztelt képviselő úr. (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) Mi ezekben az ügyekben eddig is a lehető legszigorúbban jártunk el, most is eljárunk, és a jövőben is el fogunk járni. (*Rónai Sándor: És a pedofil papok...? Akit kirúgott a Vatikán?*)

Aki gyerek sérelmére elkövet bűncselekményt, erőszakos bűncselekményt, pedofil-bűncselekményt (*Rónai Sándor közbeszól.*), az a legszigorúbb büntetést kell hogy megkapja, mert aki gyerekekkel szemben erőszakoskodik, kihasználja akár a hatalmi helyzetét a gyerekekkel szemben, azzal szemben is igen szigorúan fel kell lépni, és őket börtönbe kell juttatni. Ezt tettük az elmúlt években, és ezt tettük most is. (*Kálmán Olga: Te se hiszed el, amit beszélsz!*) Csak azt kérjük önöktől, tisztelt képviselő úr, hogy azt a tényt viszont ne felejtse el (*Folyamatos közbeszólások a DK soraiból.*), hogy a Szülő utca nem egy árvaház...

ELNÖK: Képviselő Úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...és nem egy gyermekotthon, hanem egy javítóintézet, ahova a bíróság helyezi ezeket az általában fiatalokat... (*Arató Gergely: És meg lehet erőszakolni őket?! - Az elnök csenget.*) Senkivel szemben ott nem lehet természetesen semmilyen bűncselekményt elkövetni. Csak azt a tényt, kérem, vegyék figyelembe, hogy ott vannak emberölés kísérletét elkövetők...

ELNÖK: Arató Képviselő Úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...szexuális erőszakot elkövetők... (*Arató Gergely: Szégyelld magad!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...rablást, kifosztást vagy súlyos testi sértést elkövetők. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Kálmán Olga: Szégyelld magad! - Arató Gergely: Szégyelld magad!*)

ELNÖK: Arató Képviselő Úr! A mai napon sajnos egy képviselőt már ki kellett tiltani a Házból, mert folyamatos közbeszólásával zavarta az ügymenetet. Képviselő Úr! Önnek olyan erős a hangja, hogy bármikor, bárhonnan megkülönböztethető. Úgyhogy arra kérem önt, hogy legalább vagy hangszínt változtasson, vagy fogja vissza kissé magát. (*Derűltég a DK soraiban.*) Köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. (*Vajda Zoltán: Imádkozol az áldozatokért? Arról beszélsz? Imádkozz a gyermek*

áldozatokért! - Közbeszólás a KDNP képviselőcsoportjából: Te is imádkozz...!)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemrég kiszivárgott több száz oldalas dokumentum egyértelműen rávilágított arra, hogy a TISZA Párt programja radikális adó- és járulékrendszert vázol fel, ezzel mintegy évi 1300 milliárd forintos pluszterhet róva a magyar családokra és a vállalkozásokra. A program egyértelműen baloldali irányt képvisel. Ennek sine qua nonja a nagyobb állami újraelosztás, erősebb közteherviselés és a megszorítások, mindez persze a jelenlegi kedvezmények és mentességek rovására.

A tervezet szerint a jelenlegi egykulcsos személyi jövedelemadót megszüntetnék, és helyette progresszív, többkulcsos rendszert vezetnének be. Ennél is súlyosabb az, hogy a csomag megszüntetné vagy drasztikusan csökkentené a családi adókedvezményeket, továbbá az édesanyáknak és a fiataloknak járó kedvezményeket. A dolgozó családok havi jövedelme tehát érezhetően csökkenne, a megélhetési költségek pedig nőnének. A TISZA Párt tehát a családok támogatása helyett, a stabilitás helyett, a családbarát politika folytatása helyett egy bizonytalan és kiszámíthatatlan helyzetbe lökné a magyar embereket.

A TISZA-csomag megszüntetné a jelenlegi kedvezményes kisvállalkozói adózási formákat, és minden vállalkozóra kötelező, kedvezmények nélküli, terhelt adórendszert vezetne be. Ezáltal rengeteg kisvállalkozó menne tönkre, a munkahelyek száma pedig csökkenne és növekedne a munkanélküliség.

Ezek az intézkedések nem reformot, hanem megszorítást jelentenének, nem gyarapodást, hanem anyagi terhet erősítenének, nem kiszámíthatóságot, hanem bizonytalanságot hoznának. Ezen tervezett intézkedésekről való titkolózás a TISZA politikai megbízhatatlanságáról árulkodik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi úgy gondoljuk, hogy hazánk jövőjének útja nem a tömeges adóemelés és kiszolgáltatottság, hanem a stabilitás, a növekedés, a családvédelem és a kiszámíthatóság. Ezért kell leállítanunk ezt a tervezett programot. Mondhatjuk úgy is, hogy a TISZA Párt tervezett megszorító csomagja egy brutális merényletkísérlet a magyar családok megélhetése ellen, hiszen nincs olyan társadalmi réteg, amelynek ne okozna károkat, életbelépését pedig csak a magyar választók tudják megakadályozni.

A kisgyermekes családok mellett a nyugdíjasokra is óriási terhek hárulnának. A program egyik legriasztóbb részlete, hogy az özevgyi nyugdíjat is megadóztatnák, emellett az állami nyugdíjrendszert privatizálnák, és a jövőben magánbiztosítókra bíznák a nyugdíj és az egészségbiztosítás kezelését.

A TISZA-csomag nemcsak adóemelést és a nyugdíjrendszer átalakítását javasolja, hanem az energiaszektor átalakításával együtt a rezsiköltségek és -árak, az energia-, üzemanyag-szolgáltatások erőteljes emelkedését is kilátásba helyezi.

(16.30)

Mivel sok nyugdíjas fix forrásból él, ők az árak növekedését s a rezi növekedését nem tudnák munkával kompenzálni. Ez az ő költségvetésüket különösen is megterhelné.

A TISZA-csomag az egyházakat sem kíméli, az egyházakat és az egyházi fenntartású intézményeket is veszélyezteti. A TISZA-csomag, a tervezete szerint ugyanis, az egyházak állami támogatását jelentősen csökkentené. Iskolák, óvodák, kórházak, szociális otthonok fenntartása nehezebbé válna, mert a stabil állami támogatás hiánya miatt kevesebb forrás jutna működésre, fejlesztésre, fizetésekre. Ez akár bezárásokhoz vagy a szolgáltatások szűkítéséhez is vezet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A TISZA-program fő fejezetei teljes átfedést mutatnak azzal, amit az Európai Bizottság az elmúlt években írásban is kért Magyarországtól, mindezt annak érdekében, hogy helyet csináljanak az Ukrajnát támogató uniós háborús kiadásoknak. Mindezt a magyar választók tudják csak megakadályozni a 2026. tavaszi választás alkalmával, ezért fontos, hogy ismerjék a TISZA megszorító terveit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a választ Fónagy János miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Engedje meg, hogy először is rögzítsem, a kormány álláspontja világos: a magyar emberek biztonsága, megélhetése és kiszámíthatósága az első.

Éppen ezért aggodalommal figyeljük mindazt, ami a TISZA Párt körül az elmúlt hónapokban nyilvánosságra került. A kiszivárgott 600 oldalas dokumentum egy részletes, a múlt ködlovagjaiként előkerült baloldali politikusok által jegyzett, virtigli baloldali megszorító program, amely radikális adóemelést, a családtámogatások leépítését, a nyugdíjbiztonság felszámolását és a szolgáltatások fizetőssé tételét irányozza elő. A csomag terhei a dolgozó embereket, a családokat és a nyugdíjasokat sújtják.

A dokumentum világosan fogalmaz: új, magasabb személyijövedelemadó-kulcsok, a családi adókedvezmények megszüntetése, a gyed kivezetése, a kisvállalkozói adózási formák eltörlése, a nyugdíjak, özvegyi nyugdíjak megadóztatása szerepel benne. Ezek mind olyan lépések, amelyek egyetlenegy magyar háztartást sem hagynának érintetlenül.

A TISZA programja ennél is tovább megy: gyökeresen átalakítaná a nyugdíjrendszert. Az állami garancia helyét kötelező külföldi magánpénztárak vennék át, ahol az emberek megtakarításait tőzsdei kockázatoknak tennék ki. Ezzel szemben mi megvédtük a nyugdíjak értékét, visszaadtuk a baloldal által elvett

13. havi nyugdíjat, és elkezdtük kifizetni a 14. havi nyugdíjat is.

A TISZA-csomag nemcsak a családokat és az időseket sújtaná, jelentős terheket róna a vállalkozásokra magasabb társasági adóval, új munkáltatói terhekkal és a kisvállalkozási adózási formák megszüntetésével. Ezek a javaslatok éppen azokban a szektorokban okoznának válságot, ahol az elmúlt években több százezer munkahelyet sikerült teremteni.

A kormány számára egyértelmű, hogy Magyarország gazdasági ereje a munkából élőkön, a családokon és a vállalkozásokon múlik. Mi abban hiszünk, hogy a pénz jobb helyen van a magyar embereknél, ezért tartjuk fenn az egyszerű adórendszert, a családtámogatásokat, a vállalkozásbarát környezetet és a rezsivédelmi intézményrendszert. Ez az oka annak is, hogy határozottan ellenzünk minden olyan brüsszeli vagy hazai baloldali javaslatot, amely adóemelésre, megszorításra vagy a magyar családok terheinek növelésére irányul. Nem engedjük, hogy a magyar emberek pénzét háborús kiadásokra irányítsák át, és nem fogjuk engedni, hogy külföldi érdekcsoportok diktálják Magyarország gazdaságpolitikáját. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Ház! Ezért tartjuk kiemelten fontosnak a nemzeti konzultációt. Már több mint másfél millió ember mondta el a véleményét az adóemelési és megszorítási tervek ellen. A konzultáció ereje abban áll, hogy a magyar emberek világos üzenetet küldenek mindenkinek, Brüsszelnek és azoknak is, akik itthon végrehajtanák a terveiket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Nagy zaj.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjának napirend előtti felszólalója Vitályos Eszter képviselő asszony. De mielőtt megadnám a szót, arra kérem képviselőtársaimat, hogy ne zavarják a felszólalót azzal, hogy elé állnak. Vitályos Eszter képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2026-os választás nem egy a sok európai politikai esemény közül, ez az utolsó választás a felénk közelítő, mindinkább fenyegető háború előtt.

Amilyen kormányunk lesz 2026-ban, olyan sors vár Magyarországra a háború kérdésében. Ez ennyire egyszerű és ennyire komoly. Ha Brüsszel-párti kormány kerül hatalomra, akkor világos: bele fognak sodorni minket a háborúba, katonát, fegyvert, pénzt küldenek, és Magyarországot egy olyan konfliktus frontvonalába taszítanak, amelyben csak veszíthetünk. Ha viszont nemzeti, patrióta, magyar érdekeket képviselő kormány marad, akkor van esélyünk arra, hogy kimaradjunk a háborúból, van esély arra, hogy megvédjük a fiainkat attól, hogy idegen érdekekért küldjék őket a frontra, és van esély arra, hogy a béke oldalán maradjunk.

Az ukrajnai háború nemcsak földrajzilag közeli, hanem politikailag is. Európa vezetői ugyanis eldöntötték:

Európa háborúba megy. Ezt leírták, kimondták és világossá tették. Brüsszel hivatalos álláspontja szerint 2030-ra az Európai Uniónak készen kell állnia egy Oroszországgal történő fegyveres konfliktusra. Mi, magyarok azonban már számtalanszor bizonyítottuk: nem hagyjuk, hogy mások döntsenek helyettünk arról, mikor és hogyan éljünk, és főleg nem arról, hogy mikor haljunk.

Tisztelt Ház! Buta és felelőtlen embereket soha, semmilyen körülmények között nem szabad az ország élére választani, mert annak az árát mindig a magyar nép fizeti meg, többszörösen, kamatostul. A baloldal háborúpárti retorikája nemcsak hogy veszélyes, de idegen érdekeket is szolgál. A háborús idők előszobájában a baloldal nemcsak a pénzt akarja elvenni, hanem a békét is: adót emelnének, elvonnák a fiatalok jövőjét, a családok biztonságát, az ország szabadságát.

A következő napokban, hetekben dől el, hogy az orosz-ukrán konfliktus közelebb sodródik-e Európához, vagy sikerül-e csillapítani a háború lángját. Az amerikaiak és az oroszok, akik erősek, tárgyalnak. A brüsszeli vezetők, akik gyengék, megosztottak és sajnos kimaradnak a világpolitikai folyamatokból, csak beszélnek.

Ha az amerikai-orosz tárgyalások sikerrel járnak, akkor a háború intenzitása csökkenhet, és az egész régió fellélegezhet, Magyarország is egy kevésbé veszélyes időszak elé nézhet. Ha azonban Brüsszel akarata érvényesül, vagyis tovább kell folytatni a háborút, és nem a békét keressük, a tűzvonaltól egyre közelebb kerül hozzánk, és a veszély a mindennapjaink részévé válik.

Brüsszel jelenleg is több száz milliárd eurót készűl Ukrajnába pumpálni, és természetesen azt várna tőlünk, magyaroktól is, hogy fizessünk, hogy támogassuk, hogy részesei legyünk egy olyan konfliktusnak, amelyet nem mi idéztünk elő. Magyarország azonban más úton jár: nem küldünk pénzt, nem küldünk fegyvert, nem küldünk katonát. Mi a magyar embereket, a magyar családokat kívánjuk továbbra is támogatni.

A világban ma kevés ország mondja ki őszintén, hogy a háború nem megoldás. Most először, hosszú idő után, olyan elnöke van az Egyesült Államoknak, aki - a saját szavaival - szívből utálja a háborút. Ez a történelem ritka pillanata, amelyet nekünk, magyaroknak is meg kell ragadni. A világpolitika egyik legnagyobb szereplője végre nem olajként önti a tüzet a konfliktusokra, hanem fékezi azokat. Törökország is ilyen ország: Magyarországgal együtt a béketábor meghatározó szereplője, Erdoğan elnök már a konfliktus kezdetén is sikeres közvetítő volt, ő volt az első, akinek sikerült tárgyalásztalhoz ültetni a feleket.

(16.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk történelme tele van olyan pillanatokkal, amikor a magyar nemzetnek döntenie kellett: szabadság vagy behódolás, béke vagy háború, saját út vagy idegen érdek. 2026-ban ugyanezt a kérdést teszi fel a történelem.

Mi, patrióta és jobboldali képviselők azt mondjuk: Magyarország nem a háború útján találja meg a jövőjét, hanem a békében, a nemzeti egységben és a szuverenitás védelmében. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a választ Hidvéghi Balázs miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, öné a szó.

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, Közép-Európának meggyőződéseim szerint elemtérdeke az, hogy egy stabil politikai megállapodás garantálja a békét és a biztonságot ebben a régióban és az egész kontinensen.

A rendszerváltozás után néhány évvel Közép-Európának lehetősége nyílt csatlakoznia a NATO-szövetséghez. Ez egy nagy történelmi siker, és erre a szövetségre mi védelmi szövetségként tekintünk továbbra is. Fontosak a felelősségteljes nyilatkozatok ebben az időszakban és helyzetben, és semmi nem indokolja azt, hogy akár ebből a régióból konfrontatív, pöffeszkedő, feszültséget szító, agresszív nyilatkozatok hangozzanak el, hiszen tudhatjuk a történelmünkéből, hogy ha katonai összecsapásra kerül sor Kelet és Nyugat között, akkor ez a régió lesz a csatatér, mint ahogy már annyiszor volt a történelemben. Magyarország és a tágabb közép-európai régió tehát a mostani helyzetben mindenképpen a békében és egy megállapodásban érdekelt.

Az orosz-ukrán háborút egy nagyhatalmak között zajló, alapvetően geopolitikai jellegű összecsapásnak tekintjük, ahol a küzdelem, a harc Ukrajna területén zajlik és okoz óriási szenvedést. De valójában a megállapodás, ami ennek a konfliktusnak a végét elhozhatja, egy nagyhatalmi megállapodás kellene legyen az Egyesült Államok és Oroszország között, és arra, hogy ez végre megvalósuljon, az amerikai politika változását követően most valóban reális esély mutatkozik.

A magyar kormány politikája a kezdetektől fogva a tárgyalásos megoldásra helyezte a hangsúlyt. Szorgalmaztuk azt, hogy megállapodás köttessen. Az Európai Unió belüli vitákban is elutasítottuk a háborúpárti, az eszkalációt elősegítő és ennek a veszélyét hordozó nyilatkozatokat és lépéseket. Ennek a szilárd - és véleményem szerint erkölcsileg is helyes - álláspontnak az elismerése az, hogy a budapesti békecsúcs egy reális lehetőséggé vált, és ebben a konfliktusban az Egyesült Államok és az orosz vezetés egyaránt szívesen jönne a mi fővárosunkba tárgyalni és végre lezárni ezt a konfliktust. Azt gondolom, hogy ez egy visszaigazolása is annak a helyes politikának, annak a felelősségteljes hozzáállásnak, amit a magyar kormányzat és a magyar kormányfő ebben az ügyben évek óta mutatott és mutat.

Közel négy éve zajlik már ez a konfliktus, és azt mondhatjuk, hogy a brüsszeli európai uniós politika

látványos kudarcot vallott. Kudarcot vallott mindenféle szempontból, részben azért, mert most, hogy a tárgyalások reális közelségbe kerültek, az Európai Unió gyakorlatilag a partvonalról figyelni azt, hogy mi történik; nem fajsúlyos és nem valós szereplő, és most már úgy tesz háborúpárti kijelentéseket, hogy ebben gyakorlatilag egyedül maradt, és ennek az átgondolatlansága és a felelőtlensége egyre több szereplő számára nagyon világos.

De azért is kudarcos ez a politika, tisztelt képviselőtársaim, mert a brüsszeli reakciók a szankciós politikára helyezték a hangsúlyt, ami nem hozta el a háború végét, ahogy ezt ígérték, ellenben Európának nagyon komoly gazdasági károkat okozott, és tovább rontotta az európai versenyképességet. Ezt pedig nyilvánvalóan nehezen nevezhetjük sikernek.

Egyébként az a véleményem, hogy a brüsszeli háborúpárti politika már csak azért is elutasítandó, mert morálisan sem helyes, hiszen gyakorlatilag az utolsó emberig az ukránokat akarja a harctérre küldeni, őket biztatja olyan kijelentésekkel, hogy a győzelem már csak karnyújtásnyira van. Eközben azonban a valódi áldozatot nem hozza meg, és nem áll készen arra, hogy ezt meg hozza.

És itt nagyon hosszasan lehetne sorolni azokat a nyilatkozatokat és kijelentéseket, amelyeket vezető nyugat-európai politikusok és uniós politikusok tettek az elmúlt időszakban arról, hogy háborúban állunk Oroszországgal - ahogy ezt a korábbi német külügyminiszter, Annalena Baerbock mondta -, vagy arról, hogy ez a mi háborúnk, ahogy ezt Donald Tusk vagy Ursula von der Leyen számos alkalommal kijelentette, vagy akár Manfred Weber, aki az európai gazdaságot egy katonai gazdaságra akarja átállítani, és közben azt hangsúlyozza, számukra Ukrajna az első.

Mi azt gondoljuk, hogy itt eljött egy politikai megállapodás ideje, és valóban, a magyarországi választások fő tétje az is, hogy meg tudunk-e maradni egy józan, a békét és a biztonságot előtérbe helyező magyar politika mellett - ezt képviseli a Fidesz-KDNP -, vagy olyan figurák jönnek, olyan emberek kerülnek hatalomra, akik a kudarcos, zsákutcás brüsszeli háborúpárti politikát folytatnák, amely arról beszél és arra készül, hogy 2030-ra az Európai Unió háborúban álljon Oroszországgal.

Én azt mondom, hogy tartsuk meg a józan eszünket, tartsuk meg a békére való törekvésünket, és maradjunk egy stabil és békés Magyarország és Európa mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a további napirenden kívüli felszólalásra jelentkezett képviselők névsora a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most arra kérek mindenkit, hogy foglalja el a helyét, és azt is kérem, hogy mindenki ellenőrizze, hogy

a kártyáját megfelelően elhelyezte-e a szavazógépben. *(Megtörténik.)* Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most előterjesztés **sürgős tárgyalásáról** döntünk. Az előterjesztő kezdeményezte, hogy a Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitelnyújtásáról szóló T/13252. számú előterjesztést sürgős eljárás keretében tárgyalja meg az Országgyűlés.

Felkérem Aradszki András jegyző urat, ismeresse a sürgősségi javaslatot. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS jegyző: „Sürgősségi javaslat. Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat - a továbbiakban határozati házszabály - 60. §-a alapján a Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitelnyújtásáról szóló T/13252. számú törvényjavaslat-hoz a következő sürgősségi javaslatot terjesztem elő. Javaslom, hogy a törvényjavaslat általános vitájára a 2025. december 10-ei, szerdai rendkívüli ülésen, a napirendi szavazásokat követően kerüljön sor; módosító javaslat benyújtására a 2025. december 10-ei, szerdai rendkívüli ülés napirendjének az elfogadását követő három órán belül legyen lehetőség; a részletesvita-szakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg.

A Törvényalkotási Bizottság a határozati házszabály 46. § (1) bekezdés szerinti tájékoztatás beérkezését követően, de a 46. § (2) bekezdésében meghatározott határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokat. A zárószavazásra a 2025. december 17-ei, szerdai rendkívüli ülésen kerüljön sor.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért önöket, sürgős tárgyalásba vesszék-e a T/13252. számú előterjesztést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztést 131 igen szavazattal, 16 nem¹ szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett sürgős tárgyalásba vette.

(16.50)

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitelnyújtásáról szóló

¹ Dr. Komáromi Zoltán (DK) szándéka szerinti szavazatát nem tartalmazza.

T/13252. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását.

Most felkérem Dócs Dávid jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DÓCS DÁVID jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 24 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 19 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 17 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 16 perc, a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezér-szónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést négyórás időkeretben tárgyalja meg. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását 131 igen szavazattal, 19 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség. Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Most kétperces technikai szünetet tartunk, és következik majd a Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitel nyújtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(Szünet: 16.52-16.55)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Aradszki András és Dócs Dávid)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk a munkánkat.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Fővárosi Önkormányzat csődjének elkerülését szolgáló hitel nyújtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13252. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Panyi Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő

Hölgyek és Urak! Ma Budapest helyzetéről vitázunk, és joggal merül fel a kérdés, hogy miért van erre szükség, miért vagyunk itt.

Azért vagyunk itt, tisztelt képviselő hölgyek és urak, mert Budapest, a nemzet fővárosa a baloldali városvezetés hibájából nehéz pénzügyi helyzetben, csődközeli állapotban van; azért vagyunk itt, mert a baloldali városvezetés meggondolatlanul és felelőtlenül gazdálkodott és gazdálkodik; és azért vagyunk itt, mert a baloldali városvezetés a korábbi 200 milliárd forintos tartalékát felélte és a várost eladósította.

Tisztelt Ház! Azért vagyunk tehát itt, hogy erre a helyzetre megoldást találjunk. A törvényjavaslat ezt a helyzetet kívánja kezelni egy olyan megoldással, ami biztosítja a város zavartalan működését, minden fővárosban dolgozó bérének kifizetését egy hitelkonstrukció formájában, amelyet a főváros igénybe vehet egy gyors, észszerű eljárásrenddel, olyan formában, amelyben az önkormányzat hatásköre sehogyan, semmilyen formában sem csorbul.

Tisztelt Országgyűlés! De hogy ténylegesen megértsük, miért vagyunk itt, érdemes feleleveníteni az elmúlt időszakot, érdemes megérteni, hogy mi történt az elmúlt években. A baloldal 2019-ben vette át a főváros vezetését, egy virágzó, anyagilag stabil, 214 milliárd forintos tartalékkal rendelkező várost Tarlós Istvántól. Azóta a főváros adóbevételei évről évre emelkedtek, és az állam működési támogatása is évről évre nőtt; egészen pontosan az iparüzésiadó-bevétele a 2019-es 164 milliárd forintról 2025-ben közel a duplájára, 322 milliárd forintra nőtt. Az állam által biztosított működési támogatás is emelkedett, a 2019-es 26 milliárd forintról 2025-re 44 milliárd forintra. A szolidaritási hozzájárulás összege is nőtt, de a növekménnyel együtt is Budapest ma közel százmilliárd forinttal nagyobb összegből gazdálkodik, mint 2019-ben. Mindezek ellenére sajnos a 214 milliárd forintos tartaléknak mára bottal üthetjük a nyomát.

(17.00)

Raadásul mostanra a fővárosnak és cégeinek a teljes adóssága is meghaladja a 170 milliárd forintot.

A főpolgármester úr pedig, mióta hivatalban van, mást sem csinál, csak a kormányra mutogat, panaszkodik, és azt a hatást próbálja kelteni, mintha Budapest a kormány hibájából került volna nehéz anyagi helyzetbe. Ez nem így van, a tények ismeretében nyilvánvaló, hogy a főváros mostani rossz gazdasági helyzetéért a baloldali városvezetés alkalmatlansága a hibás. Budapestnek nincs szabályos költségvetése, a gazdálkodása átláthatatlan, nincs megválasztott főpolgármester-helyettes. A baloldali koalíció az elmúlt években csődközeli helyzetbe kormányozta a fővárost.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Érdemes a városvezetés elmúlt években folytatott gazdálkodását górcső alá venni, hogy megértsük a kialakult helyzetet, ezáltal is megértsük a városvezetés alkalmatlanságát.

Annak ellenére, hogy a baloldali városvezetés szerint Budapest pénzügyi helyzete évek óta rossz

állapotban van, a városvezetés idén meghozott egy nagyon komoly pénzügyi kötelezettségvállalásról szóló döntést, meghozta azt, hogy 50 milliárd forintot fog költeni Rákosrendezőre, arra a Rákosrendezőre, amelynek egyébként a kármentesítése akár 25 milliárd forintba is kerülhet. Ebből az 50 milliárd forintból közel 13 milliárd forintot a főváros már ki is fizetett. Felmerül a kérdés, hogy miért hozott a baloldali városvezetés ilyen döntést.

Nos, amennyiben a Karácsony Gergely vezette főváros abban a hiszemben kötött egy 50 milliárd forintos adásvételi szerződést és fizetett ki 13 milliárd forintot, hogy tisztában volt a főváros súlyos anyagi helyzetével, azért, amennyiben a fővárosi városvezetés nem ismerte a főváros súlyos anyagi helyzetét, akkor pedig azért bizonyul a városvezetésre teljesen alkalmatlannak. Ha felelőtlenül költsékezik valaki, és alapvető közfeladatok ellátása kerül veszélybe, akkor az lenne a minimum, hogy lefarag bizonyos kiadásokból. A főváros vezetése ennek ellenére kötötte meg ezt az 50 milliárdos kötelezettségvállalást, fizetett ki 13 milliárd forintot és vállalkozott erre a kalandra.

A sort még hosszasan lehet folytatni, hiszen több mint 1 milliárd forintra rúg a főváros hibái miatt kapott közbeszerzési bírságok összege, emellett csak tavaly közel 1 milliárd forintot fizetett ki a főváros jutalmakra, prémiumokra és béren kívüli juttatásokra.

Tisztelt Ház! Érdemes értékelni a főváros gazdálkodása mellett a városvezetői és városfejlesztési teljesítményét is a baloldali városvezetésnek. Mióta Karácsony Gergely vezeti Budapestet, a köztisztaság állapota érezhetően rosszabb lett, szemetesek, koszosak az utcák, a közterek. Egy friss nemzetközi felmérés eredménye szerint, amely a világ száz legnépszerűbb nagyvárosát vizsgálta, a turisták értékelése alapján ma Budapest a legkoszosabb nagyváros. Mit adtak nekünk a rómaiak, mit hozott számunkra Karácsony Gergely? Európa egyik legbiztonságosabb nagyvárosa egyben a budapesti városvezetésnek köszönhetően Európa legkoszosabb fővárosa is.

A tömegközlekedés állapota is évről évre romlik. Százból hatvan BKV-busz állapota kritikus. A főváros nem tudja garantálni a biztonságos utazást a tömegközlekedési eszközökön. A BKV járműveinek karbantartása nem megfelelő, a főváros radikálisan, 10 milliárd forintról az idei évre 1 milliárd forintra csökkentette a karbantartásra fordítandó összegeket.

Mi történt a lakhatás kérdésében? Nagy ígéretek voltak a fővárosi lakhatási programok kapcsán is. Bérlakások nem épültek, rozsdáövezetek nem újultak meg, de a főváros büszke arra, hogy másfél év alatt a főváros lakásügynökségével már több tucat fiatalnak segítette a lakhatását.

Érdemes ezzel szembeállítani, hogy a szeptember 1-jén indult Otthon Start program csak Budapesten már hétezer fiatalnak segített az első lakáshoz jutásában. Van egy másfél év alatt több tucat fiatalnak történő segítség, ez egy teljesítmény, ez szemben áll ezzel a hétezerrel számmal.

Amit még kiemelnék, a gazdálkodási és városvezetői kérdések mellett érdemes azért megemlíteni a fővárost érintő korrupciós botrányokat is (*Derűlttség a DK soraiban. - Vajda Zoltán nevet.*), hiszen volt itt már kampányfinanszírozási botrány, hídpénzbotrány, Városháza-gate (*Közbeszólások a DK sorából. - Vajda Zoltán közbeszól.*), és egészen frissen derültek ki vérlázító részletek a Budapest Brand körüli botrányokról is.

A Budapest Brandet különböző, baloldalhoz kötődő személyek, gazdasági vezetők, értelmiségiek kifizetőhelyeként használták (*Arató Gergely: Értelmiségiek is?*), és gyakorlatilag porlasztották benne számolatlanul az adófizetők pénzét. (*Vajda Zoltán közbeszól.*) Sorra-sorra jönnek elő az újabb és újabb ügyek, például, hogy 3,3 millió forintot költöttek a Kempinski Hotelnél való parkolásra, miközben lehetett volna használni a Városháza parkolóját is. (*Nacsa Lőrinc: Ez nem baj? - Hollik István: Belefér? - Közbeszólások az ellenzéki sorokból. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Országgyűlés! Mit tesz a kormány Budapestért? Erről is beszéljünk egy kicsit! (*Gy. Németh Erzsébet: Nagyon figyelünk!*) Örülök, hogy az ellenzéki képviselők érdeklődését is sikerül ezzel a felütéssel felkeltenem. (*Kálmán Olga: Ne túlozzunk!*)

A kormány Budapestet fejleszti, építi, felújítja. (*Gy. Németh Erzsébet: Na, halljuk pontosan!*) Az elmúlt 15 évben számos kormányzati fejlesztés történt. (*Vajda Zoltán közbeszól.*) Ha az elmúlt 15 év fejlesztéseit összeszámoljuk - közlekedési fejlesztések, kulturális fejlesztések, sportcélú fejlesztések, egészségügyi fejlesztések -, ezeknek a beruházásoknak az összköltsége meghaladja a 3000 milliárd forintot. Ha ezt jelenértéken számoljuk, akkor ez körülbelül 5000 milliárd forintnyi összegnek felel meg. Ez az összeg szöges ellentétben áll azzal a Karácsony Gergely főpolgármester úr által hangoztatott állítással, miszerint a kormány kivérezeti a nemzet fővárosát.

Hosszasan lehetne sorolni a fejlesztéseket, csak a kulturális létesítmények közül sorolnék több olyat, ami az elmúlt években épült, megújult. Ilyen például a Magyar Zene Háza, a Néprajzi Múzeum, a Hungexpo, a Magyar Állami Operaház, a Szépművészeti Múzeum, a Pesti vagy a Budai Vigadó. De kiemelnéd a számos kulturális rendezvénynek is helyszínt biztosító MVM Dome vagy a Puskás Aréna. Emellett fejlesztjük az egyetemeinket, a Testnevelési Egyetemet, a Nemzeti Közszerződési Egyetemet és a hozzákapcsolódó környezetet, infrastruktúrát. Természetesen számos egyéb köztér és kiemelt fejlesztési terület is megújult, itt gondolhatunk a Várnegyedre, ahol szintén jelentős fejlesztések zajlottak és zajlanak.

Ha megvizsgáljuk a jelenlegi fejlesztéseket, akkor szintén hasonló, nagyon jelentős fejlesztési számokat találunk. Jelenleg több mint 1000 milliárd forintból zajlanak fejlesztések Budapesten, a következő öt évben pedig további 1500 milliárd forint értékben indulnak fejlesztések. Ezek közül ki lehet emelni például a déli körvasút fejlesztését, ki lehet emelni a három nagy egyetemfejlesztést, a Nemzeti Közszerződési

Egyetem fejlesztését, a Pázmány fejlesztését, a Károli Gáspár Református Egyetem fejlesztését, ami a kapcsolódó infrastruktúrákat és negyedeket is fejleszti, de emellett érdemes kiemelni a reptér fejlesztését is és a kapcsolódó közlekedési útvonalak, a bekötőutak, a gyorsforgalmi út megújítását és a gyorsvasutat is.

(17.10)

Emellett fontos idegenforgalmi és városképi fejlesztések is zajlanak a belvárosban, a Kossuth téren vagy éppen a Várnegyedben.

Fontosnak tartom azt is kiemelni, hogy azzal együtt, hogy ezek a fejlesztések zajlanak, Budapest gazdasági teljesítménye, Budapest gazdasági mutatói is évről évre nőnek, hiszen miközben Budapest fejlettségi mutatója az Európai Unió GDP-jének 144 százaléka volt 2010-ben, 2021-re ez 158 százalékra, 2023-ra pedig 168 százalékra nőtt. Tehát a város évről évre fejlődik, azt lehet látni, hogy a város fejlődése folyamatos, töretlen, a kormány pedig sok ezer milliárdot fordít Budapest fejlesztésére, olyan fejlesztésére, amire természetesen nemcsak a budapestiek, hanem az egész ország büszke lehet. Ezek a fejlesztések természetesen a budapestiek számára szolgáltatásokat nyújtanak, ezáltal kulturális tereket is teremtünk és kulturális desztinációkat hozunk létre, amelyeknek turizmusból adódó hatásai nagyrészt Budapesten csapódnak le.

Tisztelt Országgyűlés! A fővárosi vezetés vádaskodása és csúsztatásai ellenére a kormány meggyőződése, hogy a nemzet fővárosával kapcsolatos kérdések nem állhatnak politikai csatározások középpontjában. A városvezetés döntéseinek és a kormánnyal kapcsolatos esetleges vitáknak a budapestiek nem lehetnek kárvallottjai és nem is lesznek.

Ennek szellemében nyújtottuk be az előttünk fekvő törvényjavaslatot is. A törvényjavaslat szerinti jogintézmény célja egy olyan pénzügyi eszköz jogi kereteinek megadása, amelyet az anyagilag nehéz helyzetben lévő, fizetési nehézséggel küzdő Fővárosi Önkormányzat tud igénybe venni a fővárosi intézményeknél, a fővárosi közszolgáltatásokban, ezen belül a fővárosi tömegközlekedésben érintett dolgozók munkabérének kifizetéséhez, a főváros működésének zavartalan biztosításához. A javaslat semmilyen fővárosi feladatot nem ruház át, semmilyen hatáskört nem von el, de biztosítja a budapesti közszolgáltatások, köztük a tömegközlekedés zavartalan működését.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának négyórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Most felkérem Aradszki András jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztását. Parancsoljon, jegyző úr! Öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 24 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 19 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 17 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 16 perc, a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bedő Dávid frakcióvezető úr arról tájékoztatott, hogy a Momentum Mozgalom országgyűlési képviselőcsoportja a rendelkezésre álló időkeretét a Párbeszéd országgyűlési képviselőcsoportja és Csárdi Antal független képviselő részére fele-fele arányban átadja. Mivel a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc az időkerete, ezért kérem az Országgyűlés Hivatala munkatársait, hogy 9-9 perccel korrigálják az előbb említett Párbeszédnek és a független képviselőknek az időkeretét.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Pesti Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Budapesten óriási a baj, Karácsony Gergely csődbe vitte szeretett fővárosunkat. Bár nyilvánosan ezt folyamatosan tagadta, tagadja, mégis áttételesen elismerte, amikor mentőövet kért a kormánytól. *(Arató Gergely: Nem kért mentőövet!)*

Hogy mi történt a fővárosban? Rövid visszatekintés. 2010-ben 251 milliárdos adóssággal adta át a balliberális városvezetés a város kulcsát. 2019-ben, amikor ismételt a balliberális oldal nyert, 214 milliárd megtakarítás volt a fővárosban. Ez a megtakarítás 2022-re elfogyott, és most 33 milliárd forint a hiány. A városvezetés nem tett érdemi lépéseket a helyzet rendezésére. Az ÁSZ jelentése megerősítette, hogy Karácsony Gergely és a TISZA felelőtlen városvezetése a csőd szélére sodorta a fővárosunkat, miközben az iparűzési adó jelentősen növekedett, 2022-ben 195 milliárd volt, 2024-re 303,5 milliárd volt az előirányzat. Ez közel 60 százalékos növekedés.

A megoldás egy segélyhitel formájában itt fekszik a tisztelt Ház előtt. Orbán Viktor ugyanis - ígéretéhez híven - azt mondta, hogy Magyarország kormánya nem hagyja, hogy a fővárosi vezetők alkalmatlanságának árát a budapestiek fizessék meg.

Tisztelt Képviselőtársak! A mai napon egy olyan törvényjavaslat általános vitáját kezdjük meg, amely világosan jelzi, hogy a kormány nem hagyja magára a fővárost, és nem engedi, hogy Budapest működése politikai felelőtlenség áldozata legyen. A budapestiek

biztonsága, közlekedése, mindennapi élete nem lehet pártpolitikai játszmák terepe.

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat azért született, hogy rendet tegyünk ott, ahol mások zűrzavart hagytak maguk után, és hogy megvédjük Budapest működőképességét. Kötelességünk biztosítani, hogy fővárosunk átláthatóan és kiszámíthatóan működjön, ne cirkuszba illő politikai akciók színterévé váljon. Egyszer már a Fidesz-kormány segített a fővároson, amikor 2013-ban adósságátvállalással több mint százmilliárddal könnyített a főváros adósságtérhén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben nyilvánvalóvá vált, hogy Budapest Főváros Önkormányzata súlyos fizetési nehézséggel küzd. Maga a főpolgármester írta le levelében, hogy ez év végén mintegy 33 milliárd forintos folyószámlahitel fog fennállni, a törvényben előírt végi zárás teljesíthetetlen. Hadd idézzek a főpolgármester leveléből: az önkormányzat dolgozói január elején nem fognak tudni bért kapni.

Tisztelt Országgyűlés! Veszélyben vannak a budapesti közszolgáltatások, a közösségi közlekedés, a közvilágítás, a közútfenntartás, az idősellátás és a szociális ellátások. Fővárosunk működése az összeomlás szélén áll. Ez a helyzet túlmutat a politikán és pártálláson. Mi pedig, kedves képviselőtársaim, valamilyen felelősséggel tartozunk azért, hogy Budapest és annak 1,7 millió polgára ne váljon a városvezetés pénzügyi hibáinak áldozatává. Sajnáljuk, hogy hat év balliberális városvezetés olyan helyzetet teremtett, amelyben Budapest főpolgármestere a város fizetéképtelenségéről, a város csődjéről beszél. Ezért szükséges a törvényjavaslat elfogadása, amely segélyhitellel, szigorú és átlátható feltételek mellett garantálja, hogy az érintett dolgozók fizetést kapjanak, a közszolgáltatások, különösen a közösségi közlekedés, ne álljanak le, és Budapest ne jusson csődhelyzetbe, ami érintené az egész országot. A segélyhitel tehát egy biztonsági mentőöv a budapestieknek, hogy a város működjön, a dolgozók fizetést kapjanak, és senki ne tesse zsebre a pénzt, ami őket illeti, a hitel ne tűnjön el kézen-közön.

A törvényjavaslat egyszerre tesz rendet és nyújt segítséget. Segít, mert az MFB Zrt. kedvezményes feltételekkel nyújt hitelt, az állam készfizető kezességét vállal a segélyhitel kapcsán, így biztosíthatóvá válik a bérek kifizetése.

(17.20)

A törvényjavaslat rendet is tesz, mert fedezetet kér a hitel mögé, konszolidált költségvetés készítését írja elő, rendszeres vagyoneleltár benyújtását követeli meg, rendszeres likviditási jelentést vár el, és szükség esetén a kormányhivatalnak biztosítja azt a jogot, hogy a fizetési nehézség törvényi feltételeit megállapíthassa.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nem hagyja magára a budapestieket. A nemzet fővárosának működni kell! Szeretném világossá tenni: a kormány

nem akar és nem is fog beleszólni Budapest irányításába, és ezt a törvényjavaslat is pontosan rögzíti.

De azt sem engedhetjük meg, hogy a főváros vezetőinek hibás döntései miatt százezrek mindennapi élete bénuljon meg. A felelősség ugyanis nemcsak helyi, Budapest a magyar nemzet fővárosa.

Tisztelt Országgyűlés! Mára világosan kiderült az is, hogy a színpalak mögött milyen elképesztő szabad rablás folyik a Városházán. Ha egy kis cégnél, nevezetesen a Budapest Brandnél százmilliókat szórtak el Karácsonyék, mi lehet még a nagyobb cégeknél, a BKV-nál és egyéb közműveknél? Hosszasan lehetne folytatni a sort. Úgy gondoljuk, a budapestiek ebben a helyzetben többet érdemelnek, a főváros 27 ezer dolgozója, családjai pedig különösen több figyelmet és gondoskodást érdemelnek.

Karácsony Gergely az általa teremtett fővárosi csődhelyzetet arra használja, hogy zsarolja a fővárosi cégek dolgozóit és a budapestieket, politikai színjátékot űzve a fizetések és közszolgáltatások leállításával fenyegetőzik, pedig a csődhelyzet az ő felelőssége.

Tudjuk, a főváros irányítása nem egyszerű feladat, de egy jogosítvány megszerzése sem az. *(Arató Gergely: Nagyon alacsony!)* A kormány többször jelezte, hogy segít és nem engedi csődbe menni Budapestet. Karácsony Gergelynek ezzel szemben sokkal kényelmesebb a kormánnyal háborúzni, mint hogy felelősséget vállaljon tetteiért.

Ez a törvényjavaslat egy olyan új jogi és pénzügyi mechanizmust hoz létre, amelyre eddig nem volt példa. A jogalkotás felelőssége, hogy akkor lépjen, amikor a fennálló szabályozás már nem képes kezelni a kialakult helyzetet. A most benyújtott törvényjavaslat pontosan ezt teremti meg, ezt teszi: megteremti a szükséges transzparenciát, biztosítja a gazdasági észszerűséget és a hosszú távú fenntarthatóságot. Mindezek mellett elsődleges célja, hogy a budapestiek mindennapi élete zavartalanul, kiszámíthatóan és biztonságosan folyhasson.

Tisztelt Képviselőtársak! A kormány és a Fidesz-frakció szereti Budapestet és szereti a budapestieket. *(Gy. Németh Erzsébet: Ennyire nem kéne!)* Éppen ezért nem hagyjuk, hogy a főváros hanyag vezetésének ők és a főváros dolgozói igrák meg a levét. A Fidesz-frakció nevében kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását, hiszen Budapest működése nem pártpolitikai kérdés, hanem országos érdek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, aki felszólalását az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát hadd vegyem észre, hogy Budapest egyetlen egyéni választókerületben megválasztott képviselője,

Dunai Mónika - aki ráadásul az én kerületemnek, Rákosmentének az országgyűlési képviselője - nem tiszteli meg sem a tisztelt Házat, sem pedig a budapestieket, hogy egy ilyen fontos törvényjavaslat tárgyalásakor itt üljön az Országgyűlésben. *(Nacs Lőrinc: Varju László hol van? - Az elnök csenget.)*

Ahogy az előterjesztőt, Panyi államtitkárt hallgattam, azt gondoltam, hogy be fogja jelenteni, hogy a kormány a mai ülésén döntött, hogy mintegy 20,8 milliárd forintot ad a fővárosnak *(Cseresnyés Péter: Miért adna?)*, két darab adósságát kifizeti. Ha ez így van, államtitkár úr, akkor mi talán haza is mehetnénk innen, mert nagyon remélem, hogy ezen az úton fog tovább haladni a kormány, és az összes többi adósságát, ami vagy szerződés vagy törvény alapján Budapestnek jár, ki fogja fizetni a magyar kormány. A 20,8 milliárd forint Szentkirályi Alexandra fővárosi fideszes frakcióvezető asszony Facebook-bejegyzéséből származik. Remélem, hogy a kormány be fogja tartani ezt az ígérését.

Mielőtt rátérnék a konkrét törvényjavaslat tárgyalására, néhány dologban hadd reagáljak Panyi államtitkár mondandójára! Ő azt mondja, hogy a nehéz pénzügyi helyzet a baloldal városvezetésének köszönhető. Államtitkár úr, nem tudom, hogy ön milyen régóta foglalkozik önkormányzati ügyekkel, de nem erről van szó. Az, hogy ma a főváros ilyen nehéz pénzügyi helyzetben van, csakis kizárólag az Orbán-kormánynak és itt, a fideszes, KDNP-s kétharmadnak köszönhető: a főváros Karácsony Gergely vezetése alatt az elmúlt hat évben nem kapta meg azokat a támogatásokat, amit az előző fideszes városvezető, Tarlós István megkapott, és nyilván így könnyebb volt neki a várost vezetnie.

Államtitkár úr, tudja ön azt, hogy az állami forrásokat tekintve a főváros nettó befizetője a kormánynak? Tisztában van ön ezzel? Sokkal többet fizetnek be a budapestiek az adóforintjaikból, mint amennyit visszakap ezután az államtól normatíva és egyéb támogatás révén a főváros.

Néhány tételt szeretnék még itt mondani. Ön azt mondja, hogy Rákosrendezőre költötte a főváros a pénzét. Nagyon megértem, igen, tényleg fájdalmas lehet önöknek, hogy nem sikerült az arab befektetőnek átjátszani Budapest utolsó, a város központjában lévő aranytartálékát, ahol egyébként - szeretném önt tájékoztatni - önöknek kell azt a 25 milliárdot a kármentesítésre fordítani, az nem a főváros felelőssége, hanem az önöké, mivel zömében MÁV-területekről van szó, és azokat kell kármentesíteni, hogy alkalmassá lehessen tenni arra, hogy oda építkezni lehessen. Hála istennek, hogy a főváros meg tudta ezt a területet szerezni, mert ott lakások és más egyéb, a budapestiek közérzetét és jólétét szolgáló zöldterületek, parkok fognak majd épülni.

És akkor kezdeném is a törvény tárgyalását. Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció véleménye szerint ez már a végjáték, nem Budapesté, nem a városé, nem a lakóié, hanem az önöké: az Orbán-kormány és a Fidesz végjátéka. Ma egy olyan törvényjavaslatot tárgyalunk, amely nem egyszerű pénzügyi döntés, nem

gazdasági kérdés, nem technikai részlet, ez a javaslat Budapest méltóságáról, önállóságáról és jövőjéről szól. Orbán Viktor és a Fidesz évek óta módszeresen fosztja ki az ország fővárosát, elvette a bevételeit, megkurtította önkormányzati forrásait. Olyan terheket rakott rá, ami mellett egyetlen város sem tudna biztonságosan működni. Nem fizeti ki a fővárosnak a törvény szerint vagy pedig a kormánnyal kötött szerződés alapján járó, például 12 milliárdos normatívát - ugye, most az elején elmondtam, hogy ezt végre, ha minden igaz, kifizetik -, a főváros által megelőlegezett 8,8 milliárd forintos támogatást - ezt is elmondtam a beszédem elején, hogy remélem, ezt is kifizetik -, de hát még mindig nem látjuk, hogy a Kúria által törvénytelennek minősített 26 milliárdos inkasszót visszafizetnék, illetve a Lánchíd felújításáért járó 26 milliárd forintot megkapná a város. Higgye el, államtitkár úr - ha figyelne rám egy kicsit és nem Latorcai államtitkár úrral csacsogna -, lehetne hosszasan sorolni még ezeket a tételeket.

Amikor pedig Budapest a saját lakói érdekében hitelt akar felvenni, akkor a kormány egyszerűen azt mondja, hogy nem. És most idehoznak egy törvényt, amely egyetlenegy üzenetet hordoz: add oda a vagyonod, add oda az ingatlanjaidat, add oda a múltad, a jelened és a jövődet zálogba, és akkor talán majd kaphatok fizetést. Ez nem együttműködés, ez nem egyeztetés, ez zsarolás. Tiszta, nyers, nyílt színi zsarolás, ahogy ezt Balla György, az önök képviselője a Házbizottság ülésén közölte is: ha az ellenzék nem szavazza meg a kormány javaslatának sürgős eljárásba vételét, akkor a fővárosi dolgozók januárban nem kapnak fizetést. *(Nacs Lőrinc: És megszavaztatók?)*

(17.30)

És ez a törvény is milyen minőségű, államtitkár úr! Egy végrehajthatatlan jogi fércmunka, amire egyetlenegy tisztességes kodifikátor se lenne büszke. Nézzük, hogy mi van a háttérben! Még nem sikerült önöknek teljesen ellehetetleníteni a fővárost, bár mindent megtettek ezért. Most figyeljen, államtitkár úr! Hét év alatt 235 milliárd forintot vontak el a fővárostól. Tarlós István alatt a fővárosi kiadásoknak mindössze a 3,3 százalékát vették el, Karácsony Gergely alatt ez a szám 25 százalékra emelkedett. *(Nacs Lőrinc: Nem kellene prémiumot osztogatni!)*

A kormány ahelyett, hogy hallgatna az ÁSZ-ra, amely kimondta, hogy az elvonások ellehetetlenítik a főváros pénzügyi helyzetét, vagy hallgatna a főpolgármesterre, aki komolyan kongatja a vészharangot, és visszaadná az elvett forrásokat, ehelyett önök itt hipp-hopp betérjesztenek egy törvényt, ami nyilvánvalóan hitelt adna a városnak. De a hitel kondíciói tisztázatlanok. Az ügylet és az állami kezesség részleteiről, ideértve a futamidőt, kamatot, fedezetet, a kormány majd egyedi határozatban dönt, nyilván megint a főváros megkérdezése nélkül, úgy, ahogy szokta.

És akkor nézzük meg részletesen! A hitelt kérheti majd a Közgyűlés, a főpolgármester vagy a fővárosi

gazdasági társaság vezetője a tulajdonos, vagyis a Fővárosi Közgyűlés jóváhagyása nélkül. Önök ezt megengednék a saját tulajdonú cégekben? Én azt gondolom, hogy nem. Ha pedig Karácsony Gergely nem kérné ezt a hitelt, akkor majd jön az önök főispánja, és elrendeli a hitelfelvételt, ez ellen pedig nincs jogorvoslat. Mégis mit képzelnék?

A hitelfelvételre pedig fedezetet kell nyújtania a hitelfelvevőnek az állam részére, ami kizárólag ingatlan, ingóság vagy vagyoni értékű jog lehet. Hát csak kibújt a szög a zsákból, kedves fideszes képviselőtársaim! Önöknek megint az ingatlanokra fáj a foguk, azokra, amiket eddig nem sikerült megszerezniük.

Nézzük, hogy mely ingatlanokról van szó! Talán a Gellért fürdőről, amit a miniszterelnök veje már nagyon régóta akar? Jól jönne neki nyilván a Gellért Szálló mellé, tudom, mert elküldte hozzánk a strómanját, meg akarta szerezni, de mi - én - ajtót mutatunk neki. Vagy még nem tettek le róla, hogy visszaszerezzék Rákosrendezőt, és átjuttassák az arab befektetőnek? Vagy a cirkuszigazgató szívesen bekebelezné a teljes Állatkertet, ami eddig szerencsére nem sikerült? Mi kéne még önöknek?

De menjünk tovább! A hitelkeretből a kifizetést egy majdani bizottság fogja engedélyezni. Milyen bizottság? Kik lesznek a tagjai? Ja, hogy majd ezt is később a kormány megmondja?

Önök teljesen gyámság alá akarják venni a várost, és rabigába akarják hajtani a legitim, megválasztott főpolgármestert, semmibe véve a budapestiek döntését. Vegyék végre tudomásul, hogy Budapest népe nem önöket választotta a város vezetésére, hanem az ellenzékre bízta a fővárost. Szíveskedjenek ezt tiszteletben tartani! Budapest nem koldus az ország kapuja előtt, Budapest nem kér alamizsnát, és Budapest nem tűri, hogy így bánjanak vele. Ez a város több, mint épületek, utak és ingatlanok, ez a város otthona majd' 2 millió embernek nap mint nap. Ez a város az ország szíve, és ezt a szívet nem lehet zálogba adni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami ma történik, az nem a főváros ellen irányul, hanem minden magyar ellen, aki hisz abban, hogy az ország alapja a tisztesség, a partnerség és a kölcsönös felelősség. Ha ma engedünk, holnap mit vesznek el még? Mit tesznek még zálogba? Ki lesz a következő, akit sarokba szorítanak? Budapest nem kér kivételezést, Budapest nem kér kegyet, Budapest igazságot kér.

Ezért felszólítom önöket, hogy utasítsák el ezt a törvényjavaslatot. Álljunk ki a saját városunkért, a saját polgárainkért, az országunk jövőjéért! Mert aki a fővárost térdre akarja kényszeríteni, az nem erőt mutat, hanem gyengeséget. És aki ma Budapestre tesz jelzalogot, az a holnapunkra tesz lakatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólalójuk ismerteti a frakció álláspontját. Elsőnek megadom a szót Hollik

István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: *(Nem működik a képviselő mikrofonja.)* Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: A mikrofont, képviselő úr! *(Hollik István: Be van kapcsolva.)* Akkor kérek egy mozgatható mikrofont.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Szerintem már jó, köszönöm szépen. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kezdem azzal, ami a legfontosabb.

ELNÖK: Kérem az időt visszaállítani! *(Megtörténik.)*

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Szóval kezdem a legfontosabbal: Budapest minden magyar ember büszkesége határon innen és túl. Budapest a magyar nemzet fővárosa, és mindannyiunk - pártpolitikai hovatartozástól függetlenül mindannyiunk - érdeke az, hogy Budapestre mint a nemzet fővárosára minden magyar ember büszke lehessen. Éppen ezért minden magyar embernek az az érdeke, hogy Budapest fejlődjön és Budapest működőképes legyen. Sajnos azt látjuk, hogy az elmúlt években Budapest nem ebbe az irányba mozdult el: egy működőképes városból öt-hat év alatt egy működésképtelen és a csőd közelébe jutó város lett. Ez senkinek nem jó.

De hogy került ide a főváros? - érdeemes ezt szépen szétszálazni. 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP kapta meg a lehetőséget a kormányzásra, Budapest Főváros Önkormányzata közel 300 milliárd, 250 milliárd forintos hitelállománnyal, adóssággal rendelkezett. Zárójeles megjegyzés, hogy ezt nagyrészt éppen annak a Bajnai-Gyurcsány-kormányának köszönhette, amelynek az államtitkárai és vezetői ott ülnek velünk szemben.

Merthogy mi történt 2002 és 2010 között? Önök is tudják, és egyébként minden településvezető tudja, hogy önök szándékosan alulfinanszírozták a településeket, nem adták oda a megfelelő mennyiségű normatívát, ezért a legtöbb település ahhoz, hogy tudja működtetni az iskoláit, tudja működtetni a szociális intézményeit, kénytelen volt adósságba verni magát. Ennek köszönhető az, hogy 2010-re a magyar települések 1300 milliárd forint adóssággal rendelkeztek, és ennek egy jó része Budapestten képződött.

Ekkor azt mondta a Fidesz-KDNP-kormány, hogy a településeknek működniük kell, Budapestnek is működniük kell, ezért ezt az óriási mennyiségű adósságot a kormány átvállalta. Amikor önök azt hangoztatják, hogy a kormány akarja csődbe vinni Budapestet, azért tegyük ezt is hozzá: tehát a kormány 2011 és 2013 között közel 300 milliárd forintnyi adósságot vállalt át.

Ezek után Tarlós István főpolgármester úr - sokszor egyébként a kormánnyal is konfliktust vállalva és jó gazdaként eljárva - 2019-re konszolidálta, rendezte Budapest anyagi helyzetét, és odáig jutott Budapest, hogy egy működőképes város volt, megújult a tömegközlekedés, modernizálták, ügyfélbaráttá tették a közlekedést, és 2019-ben a fővárosnak több mint 214 milliárd forint megtakarítása volt. Karácsony Gergely tulajdonképpen egy ciklus alatt - pestiesen mondva - a fenekére vert ennek a megtakarításnak, és ma úgy áll a főváros, hogy 210 milliárd forint megtakarítás helyett 170 milliárd forint adóssága van.

Ilyenkor azért jogosan fel lehet tenni a kérdést, hogy hol van ez a pénz. *(Arató Gergely: A kormánynál!)* Főként úgy, hogyha megnézzük a konkrét adatokat. 2019-ben a fővárosnak 168 milliárd forint iparűzésiadó-bevétele volt, ehhez képest kellett fizetnie 10 milliárd forint szolidaritási hozzájárulást. A summa, ha kivonjuk a két számot egymásból, 158 milliárd forint. 2025-ben, idén 303 milliárd forint iparűzésiadó-bevétele lesz a fővárosnak, és ehhez képest kell 89 milliárd forintnyi szolidaritási hozzájárulást fizetni. Ennek a summája 214 milliárd forint. *(Tordai Bence a páholyból: Infláció! Infláció!)* Ez azt jelenti, hogy közel 60 milliárd forinttal többel gazdálkodhat a főváros, mint amennyiből gazdálkodhatott a Covid-járvány előtt.

(17.40)

Tehát az, hogy többet vonnak el, hogy többet von el a kormány Budapeستől *(Gy. Németh Erzsébet: Így van, így van, elmondtam!)*, az egyszerűen nem felel meg a valóságnak. Tehát fel lehet tenni a kérdést, hogy hova tűnt a pénz.

És azért azt is tegyük hozzá, tisztelt Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, hogy Budapest az EU átlagos fejlettségének a 168 százalékán áll *(Gy. Németh Erzsébet: És ez baj nektek?! Ez probléma nektek?!)*, tehát lényegesen... Nem, ez kifejezetten jó. Csak hogyha azt nézzük meg *(Vajda Zoltán közbeszól.)*, ha azt nézzük meg, hogy Magyarország többi régiója hogy áll, akkor azt gondolom, hogy a szolidaritási adót megkérdőjelezni egy nagy hiba. Mert amikor azt láthatjuk, hogy majdnem 100 százalék... *(Tordai Bence közbeszól a páholyból.)*

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr! Tordai képviselő úr, ön nem tartózkodik az ülésteremben! Az a hely kormányzati szakértői páholy, ön ott helyet sem foglalhatna. *(Vajda Zoltán tapsol.)* Úgyhogy arra kérem, hogy vagy foglalja el a helyét az ülésteremben, vagy legyen szíves, hagyja el azt a páholyt, és üljön át a saját maguk által használható páholyokba, mert a házirend erről egyértelműen intézkedik. És különben figyelmeztetem önt, hogy bekiabálásra meg egyáltalán nincs lehetősége. *(Tordai Bence: Hogyne lenne! - Vajda Zoltán felnevet. - Hollik Istvánnak:)* Folytassa, képviselő úr! *(Tordai Bence elfoglalja képviselői helyét.)*

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Szóval az ellenzéki képviselőknek jelzem: tehát hogyha Magyarország régiói az EU átlagos fejlettségi szintjének körülbelül a 60-70 százalékán állnak, Budapest pedig a 168 százalékán, akkor - még egyszer mondom - megkérdőjelezni a szolidaritást, Budapest szolidaritását ebben a tekintetben szerintem nem helyes *(Gy. Németh Erzsébet: Az államnak kellene fizetnie, nem Budapestnek! Az államnak!)*, nem helyes. És nem helyes, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, hogyha ön szembeállítja Budapestet a többi településsel.

És akkor csödről beszélni, akkor kivézetetről beszélni, amikor egyébként teljesen fölösleges luxusköltségek vannak Budapesten, azt gondolom, még inkább visszas. Akkor, amikor egyébként a főpolgármester csödről beszél, akkor egyébként mégis 50 milliárd forintot akar elkölteni Rákosrendező megvétele. Vagy például önmaga vallja be, hogy Budapest 20 milliárd forintnyi iparűzési adót nem szed be, nem képes beszélni. Talán evvel kellene kezdeni.

Vagy ha egyébként ennyire rossz a főváros gazdasági helyzete, akkor hogyan lehetséges az, hogy az elmúlt öt évben több mint 5 milliárd forintot fizettek ki béren kívüli juttatásként - értsd: jutalomként - vállalatvezetőknek és egyébként Karácsony Gergely több tucat tanácsadójának? 5,5 milliárd forintot! *(Vajda Zoltán Gy. Németh Erzsébet felé: Értelmiségieknek! Csomó értelmiséginek!)* És akkor a Budapest Brand ügyeiről itt most nem is tennék említést.

És akkor, amikor önök azt mondják, hogy a kormány csödbe akarja vinni Budapestet, akkor sunyi módon és elég tisztességtelen módon elhallgatják, hogy az elmúlt 15 évben milyen fejlesztések valósultak meg tisztán kormányzati forrásból Budapesten.

Vegyük példának a Városliget ügyét! A Városliget megszépült, Budapest egyébként legkedveltebb játszótere ott található most. Ott van a Magyar Zene Háza, ott van egyébként az építészeti csoda, a Néprajzi Múzeum, és maga a Városliget is megújult - teljesen kormányzati forrásból. És tudják, hogy mit mondott erre Karácsony Gergely? Azt, hogy ez nem kell. És ő tiltakozott a városligeti beruházás ellen, amit egyébként ma minden budapesti és minden magyar ember nagy örömmel használ. *(Tordai Bence: Ül le!)* És ugyanígy járt el például a Puskás Arénával *(Arató Gergely: Köszönjük, azt vigyék el Felcsútra, és hozzanak buszokat!)*, ami ma nemcsak a budapestiek büszkesége, hanem minden magyar büszkesége. Karácsony Gergely tiltakozott ellene, utána meg elmegy a Puskás Arénába meccset nézni. *(Tordai Bence: Ül már le!)*

És számos - számos! - beruházást lehet felsorolni, amely egyébként tisztán kormányzati forrásból valósult meg, hogyha a tömegközlekedés fejlesztésére gondolunk, akkor is. Itt lehetne konkrétumokat említeni *(Tordai Bence: Csss! - Jobb kezét a tenyerével lefelé fel-le mozgatja.)*, a 3-as metró teljes vonalának a felújítását vagy például a CAF villamosok beszerzését egy ütemben, aztán most, egyébként néhány hónappal ezelőtt éppen Navracsics miniszter úr említette, jelentette be azt, hogy további 50 szerelvény érkezik.

Tehát teljesen világos, hogy a kormány segíti és fejleszti Budapestet, egyáltalán nem akarja csődbe vinni. Aki csődbe viszi, az az, aki felelős lenne a felelős gazdálkodásért, de úgy látszik, ez nem sikerül neki. *(Vajda Zoltán közbeszól.)*

Végző soron, mivel felelős - felelős! - a kormány, ezért nem akarja azt, hogy Budapest működésképtelenné váljon, és az előttünk fekvő törvényjavaslatnak egy célja van: hogyha a főváros rosszul gazdálkodik is, minden fővárosi dolgozó kapja meg a bérét, a tömegközlekedés pedig működjön. Hogy ezért cserébe egyébként átláthatóságot kell biztosítani, hát lehet, hogy Karácsony Gergely óriási tiltakozása mögött éppen ez húzódik meg, nem akarja az átlátható működést - pedig nem ártana. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Nacsa Lőrinc képviselő úr folytatja. *(Tordai Bence: Húú!)* Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Két dolog hiányzik a mai...

ELNÖK: *(Tordai Bencének:)* Mi a probléma? *(Tordai Bence: Semmi! Örülök Nacsa Lőrinc felszólalásának!)* Hát ne örüljön annyira! *(Derűtség az ellenzéki képviselők soraiban. - Nacsa Lőrinc felé:)* Folytassa, képviselő úr! *(Tordai Bence közbeszól.)*

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Két dolog hiányzik a mai vitából: Karácsony Gergely lemondása nem érkezett meg a vita kezdetéig *(Derűtség a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*, és Gy. Németh Erzsébeték nem számoltak el azzal a 214 milliárddal, amit Tordai Bencével és a társaikkal közösen elloptak a fővárosból *(Tordai Bence felnevet, és az asztalt ütögeti.)*, hiszen Tarlós István 214 milliárd forint plusszal adta át a fővárost, 214 milliárdnak lába veszett, nyoma kélt *(Tordai Bence: Lába veszett!)*, vége van *(Tordai Bence: Lába veszett!)*, eltűnt a gyurcsányista tanácsadók körében *(Gy. Németh Erzsébet: Oh!)*, eltűnt a DK-s cégvezetők zsebei között, eltűnt a párbeszéd hátterembereknél; Karácsony Gergely kijátszotta önöknek és az önökhöz köthető köröknek. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim.

Karácsony Gergelynek nem fenyegetnie és zsarolnia kellene a fővárosi cégekben dolgozó embereket, mert ez történik *(Tordai Bence: Miről beszélés?!)*, a fővárosi cégekben dolgozó embereket zsarolja Karácsony Gergely azért, mert alkalmatlan annak a városnak a vezetésére *(Vajda Zoltán: Alkalmatlan?!)*, amelyben megválasztották. Gy. Németh Erzsébet főpolgármester-helyettes volt abban az időben, amikor kihordták ezt a 214 milliárd forintot a főváros kasszájából.

Képviselő asszony, erről miért nem beszélt olyan nagy hangon, hogy hova tűnt az a pénz? *(Gy. Németh Erzsébet: Mindjárt fogok! Ne aggódjon, mindjárt fogok!)* Miért nem beszélt arról, hogy önök hogyan ültettek be hozzá nem értő embereket igazgatóságokba, felügyelőbizottságokba, akik szépen, haveri szerződéseken, mutyikon keresztül vitték ki a pénzeket a fővárosból *(Tordai Bence: Ne! Ne! Ilyet!)* Tordai Bence haverjaihoz *(Tordai Bence felnevet.)*, Gy. Németh Erzsébet haverjaihoz és a DK meg a Párbeszéd hátterembereihez. *(Arató Gergely: Építettek is Hatvanpusztán kastélyt!)*

Az a kérdés, tisztelt képviselőtársaim, hogy erről miért nem beszélt *(Vajda Zoltán közbeszól.)*, és vajon miért nincs itt a vitán a Budapesten egyéniben megválasztott Varju László, aki pontosan tud ezekről az ügyekről, hiszen benne van; miért nincs itt Barkóczi Balázs, aki szintén megválasztott képviselője egy budapesti egyéni választókerületnek, és pontosan tud ezekről az ügyekről; vagy miért nincs itt - hogy aztán a belvárosi ügyekről is kérdezzek - Oláh Lajos, aki VI-VII. kerületi mutyikról pontosan be tudott volna számolni, hogy hogyan folyt el a főváros pénze *(Arató Gergely: Mindjárt beszámolok a kőbányai mutyikról a ti polgármesteretekkel!)*, amit Tarlós István összegyűjtött, megspórolt és betett a főváros kasszájába, az hova tűnt, tisztelt képviselőtársaim! *(Vajda Zoltán: És hol vannak a fideszesek?)*

Van tudásunk egy részéről, hogy hova tűnt, mert eltűnt kempinkis parkolásra *(Vajda Zoltán közbeszól.)*, eltűnt Márki-Zay Péter kampányfőnökének a kifizetésére, eltűnt TISZA-s, párbeszédés szakértőknek a kifizetésére, amelyek nyilvánvalóan túlfizetések, jutalmak. Volt olyan a Budapest Brandnél, tisztelt Tordai képviselő úr, ön ezt helyeselte és támogatta, aki egyévnnyi prémiumot kapott *(Tordai Bence: Miről beszélés?!)*, 12 hónapnyi prémiumot kapott a munkája után. Ezek az önök emberei voltak, tisztelt képviselőtársam, az önök emberei *(Tordai Bence: Miről beszélés?!)*, miközben 214 milliárd pluszból több mint 200 milliárd mínusz lett. *(Tordai Bence közbeszól.)* 400 milliárd forintért önök a felelősek, hogy eltűnt a fővárosból.

Karácsony Gergelynek a lemondását kellett volna lerakni ide, a parlament asztalára a vita kezdetére *(Tordai Bence: Jézusom!)*, hogy nem volt képes ezt a fővárost vezetni, nem volt képes a cégeket vezetni, nem volt képes tisztességes költségvetést készíteni. Egyre volt képes: a haverokat kifizetni, és utána panaszkodni, széttenni a kezét, panaszkodni, és a kormányhoz fordulni, hogy hogyan segítsen, hogyan adjon még több pénzt.

És hogy mire adjon még több pénzt? Hogy működhessen tovább a Budapest Brand? Hogy Tordai Bencének legyen a Kempinskiben magánparkolója, meg a Budapest Brand-es haverjainak? *(Tordai Bence: De miről beszélés, Lölő! Jézusom!)* Azért, hogy a Gy. Németh Erzsébet által bedelegált DK-s tagoknak legyen még nagyobb prémiuma a fővárosban? Ezért adjon még több pénzt a kormány, tisztelt képviselőtársaim? *(Arató Gergely: Istenem! - Tordai Bence felnevet.)*

Amikor elgondolkoznak ezekről az ügyekről, amikor elgondolkoznak ezekről az ügyekről, önök is érzik, hogy itt valami búzlik. Búzlik az *(Tordai Bence: Te búzlesz! Te búzlesz!)*, búzlik az...

ELNÖK: Tordai képviselő úr, frakcióvezető úr, figyelmeztetem! *(Tordai Bence: Oké!)* Nagyon szépen kérem, tartsa be a házszabályt! *(Tordai Bence közbeszól.)* Képviselő úr, nem nyitok vitát. *(Tordai Bence közbeszól. - Nacsa Lőrincnek:)* Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: 15 éven keresztül 2600 milliárd forintnyi beruházás érkezett a kormánytól Budapestre. Képviselőtársaim már több olyan beruházást felsoroltak, amely Budapestet szépítette, amely Budapestet tette élhetőbbé, amely Budapest közlekedését segítette, amely Budapest turisztikai vonzerejét növelte.

(17-50)

Gondolhatunk itt a turisztikai rendezvényekre, a könnyűzenei rendezvényekre, a sporteseményekre, olyan turisztikai vonzerőre, amelyek díjakat, nemzetközi díjakat kaptak. Önök ezeket mind megpróbálták ellehetetleníteni! *(Hollik István: Így van!)* És ugyanaz, amikor benyújtunk a fővárosban egy határozatot a rezsielőcsökkentés megvédéséről, hogy Budapesten is legyen, vagy a drogstratégiáról, akkor önök a TISZA-val közösen ezeket elutasítják; ne legyen új drogstratégiája a fővárosnak, önök szerint nem kell, jó az, ami volt, aztán lejárt, és most nincs; ne legyenek olyan dokumentumok a fővárosban, amelyek egyértelműen kimondják, hogy ennek a szabad rablásnak, amit önök végeznek Budapesten, legyen vége.

Az önök eredménye, hogy kitűznek mindenféle zászlókat mindenféle épületekre *(Arató Gergely: Székely zászlót.)*, de irányítani, költségvetést készíteni önök nem tudnak, konkrétan megvédeni a fővárosi munkahelyeket és a fővárosiak közlekedését, önök olyat nem tudnak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Azt érték el, hogy Budapest lett a legszemetesebb város. Ez az önök egyetlen eredménye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vajda Zoltán képviselő úr, aki felszólalását itt, az emelvényen mondja el. Megvárom, míg képviselő úr felérkezik. Parancsoljon, öné a szó.

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon komoly témáról van szó, de egy ilyen Hollik István-Nacsa képviselők stand-up-duója után elég nehéz komolyan megszólalni, de megpróbálom. *(Nacsa Lőrinc: Nem kell! Menjél!)* Olyan színvonalat nyomtak a kollégák, hogy egészen hihetetlen. *(Derültség az ellenzék soraiban.)* De megpróbálom azért.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy idézettel kezdem, mindig jó Orbán-idézetekkel kezdeni: „A fizetést meg ki fogom fizetni.” Ugye, ezt mondta Orbán néhány nappal ezelőtt egykori harcostársamnak és barátomnak, Baranyi Kriszta polgármesternek. És ezzel együtt azt látjuk, hogy Orbán nem egyeztetett ebben a kérdésben Nagy Mártonnal, mert az Országgyűlés előtt lévő javaslatok közül egyik sem erre irányul, sőt pont hogy azt mutatják, hogy a kormány nem kíván eleget tenni az egyébként jogerős bírósági döntésben megállapított fizetési kötelezettségeknek.

De egyébként miért is kellene a miniszterelnöknek, mert ő így egyes szám első személyben szeret beszélni, szóval miért kellene neki bármit is fizetni? Hát, egyszerű: azért, mert jogszerűtlenül vettek el rengeteg pénzt Budapesttől, aminek következtében a főváros a fizetésektelenség határán táncol már évek óta. 2018-ban, amikor Budapestnek még kormánypárti vezetése volt, a főváros nagyjából ötmilliárd forint szolidaritási hozzájárulást fizetett be. Ehhez képest 2023-ban már 58 milliárd forintot követelt az állam, idén pedig közel 90 milliárd forintot, pontos számot mondok, én úgy szeretem mindig: 89,1 milliárdot. Azaz majdnem tizen-nyolcszorosára nőtt ez az összeg alig néhány év alatt.

Hogy mennyire igazságtalan és abszurd ez a helyzet, azt jól mutatja a pénzügyi mozgások mérlege. A kormányzat idén nagyjából tehát 89 milliárdot szedne be Budapesttől, miközben különböző állami támogatások formájában alig 38 milliárd forintot ad vissza a fővárosnak. A különbség - igen, államtitkár úr, írja fel - bő 51 milliárd forint. Köszönöm, hogy jegyzetel. Ennyivel többet vesznek el tőlünk, mint amennyit adnak. Magyarul, egyszerűen mondom, hogy ön is megértse: Budapest nettó befizetőjévé vált az állami költségvetésnek, mintha valamiféle adógyarmata lenne a kormányznak. Mindemelllett elvették a fővárostól az öt megillető iparűzésadó-emelkedést, növelték a fővárosi energiakiadások költségét; de beszélhetünk, mondjuk, a parkolási díjak elvételéről is.

Emellett a megígért, jogszabályban, kormánydöntésben szereplő kifizetéseket sem teljesíti a kormány. A mai napig 12 milliárd forinttal tartoznak Budapestnek a közösségi közlekedés finanszírozására, 6 milliárddal a Lánchíd felújítására, 9 milliárddal trolivásárlásra, amelyet ráadásul a főváros megelőlegezett a kormányznak, mondjuk, a legújabb hírek szerint ebből valamit talán mintha kinkeservesen teljesítenének. És egyébként meg emellett még számos, uniós forrásból finanszírozott pályázatot a mai napig nem írtak ki a fővárosnak, annak ellenére, hogy önök ezt vállalták, ami szintén többmilliárdos kiesést jelent Budapestnek úgy, hogy az országnak ezeket a pénzeket vissza kell fizetni; ha a pályázatokat nem írják ki, elveszett pénz.

Mindezek mellett most már a Kúria és az Alkotmánybíróság döntése alapján is jogszerűtlenül vonja le a szolidaritási hozzájárulás összegét a kormány a fővárostól, amellyel idén, már mondtam, 90 milliárddal károsította meg a budapestieket.

De miért is kellett ezt az összeget vitatni? Azért, mert a kormány úgy és annyi pénzt von el a Fővárosi

Önkormányzattól, hogy azzal veszélybe sodorja a budapesti közszolgáltatásokat, a tömegközlekedést, a víz- és csatornahálózatokat, az útfenntartást, csak hogy néhányat említsek. A Kúria és az Alkotmánybíróság az Alaptörvény alapján azt várna el a kormánytól, hogy amennyiben egy ilyen helyzet előáll, akkor a szolidaritási hozzájárulás összege egyébként csökkenjen.

Na, és akkor ezek után jutottunk el oda, hogy a főváros helyzetének megoldása érdekében egy speciális hiteltörvényt nyújtanak be, amely keretében valójában a fővárosnak egyébként is járó pénzeket adják oda, kamatra. Azokat a pénzeket, amelyeket egyébként a kormánynak a fővárosnak ki kellene fizetnie!

Nyilván okkal merül fel a kérdés, hogy miért kell ilyen törvényt hozni, miért nem vehet fel a főváros egyébként hitelt. Hát azért, mert a kormány nem enged. A jelenleg hatályos jogszabályok alapján ugyanis a legtöbb önkormányzat hitelfelvételéhez a kormány hozzájárulása szükséges, aki ezt az engedélyt hasraütésszerűen, csak úgy alapon adja meg vagy tagadhatja meg, mondván, hogy ez kormányzati tevékenység. Szóval, nem elég, hogy a főváros pénzügyi helyzetét a kormány idézte elő azzal, hogy jogszerűtlenül vont el vagy nem fizetett ki súlyos milliárdokat, nem elég, hogy kormányzati tilalom miatt nem vehetett fel jó feltétellel hitelt, hanem most még egy rossz feltételű, irányított hitelt akarnak a fővárosnak adni uzsorakamatra, úgy, hogy ráadásul börtönnel fenyegetik az eljárásban esetleg részt vevő köztisztviselőket.

Szóval, tisztelt kollégák, ez nem döntés kérdése, sem morális, sem jogi alapon. Morális alapon elfogadhatatlan, hogy egy kormány hadat üzenjen, kifossa és csődbe vigye a saját országának fővárosát. És jogi alapon pedig azért nem, mert mind az Alaptörvény, mind nemzetközi egyezmények alapján kötelességük annyi forrást biztosítani a Fővárosi Önkormányzat számára, hogy az fedezze az általa ellátandó feladatokat, hogy a főváros meghatározhassa kiadási prioritásait, és hogy a helyi közösség érdekében az ő életüket javító döntéseket hozzon. Itt a kormánynak nincs választása, ezeket a kötelezettségeit teljesíteni kell. Azonban ezeket nem teszi meg. Helyette terel, hazudik és vádol. Miközben a nemzetközi hitelminősítők árgus szemekkel figyelik, hogy a kormány csődbe viszi-e az ország GDP-jének közel 40 százalékát megtermelő fővárost. A Fitch Ratings már most stabilról negatívra rontotta Magyarország adóbesorolásának kilátását.

Mi történik akkor, ha Budapest technikai csődöt jelent? Mennyivel fognak megnőni az önök által felvett drága hitelek kamatai, ha a szeretett hazámat, Magyarországot önök miatt leminősítik a nemzetközi hitelminősítő intézetek? Tényleg egy ilyen uzsorahitel-törvény a legjobb megoldás Budapest és a főváros számára, ahelyett, hogy a kormány legalább a jogi kötelezettségeit teljesítené a fővárosnak? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr, aki

szintén innen, az emelvényről mondja el majd szónoklatát.

Mielőtt azonban megadnám a szót, tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy az MSZP képviselőcsoportja Harangozó Tamás frakcióvezető-helyettes úr átiratában közölte, hogy az MSZP részére fennmaradt időkeretet átadja Csárdi Antal független képviselőnek. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy ez nem személyre szóló címzéses eljárás, frakciónak vagy a független képviselőnek lehet átadni. Tehát magától értetődően a független képviselők fogják ezt az időkeretet megkapni, és majd annak megfelelően felosztják egymás között. De kérem a munkatársakat, hogy legyenek szívesek ezeket rögzíteni.

Elnézést kérek Brenner Koloman képviselő úrtól, hogy ezt kénytelen voltam elmondani. Brenner Koloman képviselő úré a szó. Átadom az elnöklést Lezsák Sándor alelnök úrnak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tegyük rendbe Budapestet, no de ne fideszes csődhitellel! - azt hiszem, így lehetne összefoglalni azt, amit meg szeretnék ma itt önökkel osztani. Hiszen erre a csődhitelre - talán ez a legjobb szó erre - semmilyen szükség nem volna akkor, ha a jelenlegi fideszes kormány kifizetné azt a több tíz milliárd forintot a fővárosnak, amely jog szerint jár neki. És félreértés ne essék, én a felszólalásom következő részében el fogok mondani jó néhány kritikát a Karácsony-féle városvezetéssel szemben, de ez nem indokolja azt, hogy a jog uralmát önök semmibe veszik.

(18.00)

Hiszen a jog uralma, amikor a magyar igazságszolgáltatási rendszer, amelyet az önök kormánya felügyel és működtet, megállapítja ezt, hogy több tíz milliárd forint járna a budapestieknek és a budapesti önkormányzatnak, önök ezt nem fizetik ki, hanem idehozzák a tisztelt Ház falai közé ezt a csődhitelt. Ez szégyen és gyalázat, és egy álságos és cinikus politikának a része, amely egyébként nem szűkíthető le a budapesti önkormányzatra.

A Magyar Önkormányzatok Szövetségének elnöke, Gémesi György szerint nemcsak a főváros került pénzügyi, gazdasági krízisbe, hanem az egész önkormányzati rendszert juttatták önök a felelőtlen politikájukkal válságba. Arról beszélt Gémesi úr, hogy 30 település áll a csőd szélén, ennyi helyen már pénzügyi biztost kellett kirendelni az önkormányzatokhoz. Tehát mindenhol az önkormányzatoknak - azért, mert az önök önkormányzat-ellenes politikája kivérezte őket - már központi segítségre van szükségük.

Azt gondolom, hogy ez a legfontosabb kérdés, hiszen a rendszerváltoztatás időszakában - én jól emlékszem rá - ez volt az egyik legpozitívabb előrelépésünk a

kommunista, egypárti rendszerhez képest, hogy végre magunk választhattuk meg az önkormányzatainkat, a polgármestereinket, és nagyon sok helyi bevétel jutott az önkormányzatoknak. Aztán először a szocialista kormányok, majd az utóbbi 16 évben a fideszes egypárti túlhatalom ezeknek a túlnyomó részétől megfosztotta az önkormányzatokat, átvette tőlük az intézményfenntartási feladatokat az egészségügyi intézményektől az oktatási intézményekig, tehát kiüresítették, kéz a kézben a korábbi MSZP-s kormányokkal önök kiüresítették és mostanára ki is fosztották az önkormányzati rendszert, hiszen - ahogy az előbb említettem - 30 település csődközeli állapotban van. Ez az önök végbizonyítványa.

És akkor ez nem menti fel önöket, hogy önök esetenként valós kritikákat megfogalmaznak a Karácsony-féle városvezetéssel szemben. Ezeket a kritikákat jómagam is a Tegyük rendbe Budapestet! programom keretében megfogalmaztam, amikor főpolgármester-jelölt voltam. Nem véletlenül léptem vissza Vitézy Dávid javára. Sokkal jobb gazdája lenne jelenleg is a fővárosnak Vitézy Dávid, mint Karácsony Gergely, hiszen a mai napig nem tudjuk, hogy az adománygyűjtő ládikákban a 100 eurósok hogyan kerültek oda, a mai napig nem tudunk egy csomó kiadást indokolni.

De ez önöket nem menti fel az alól a felelősség alól, amiről beszéltem, hogy több tíz milliárd forint jog szerint jár a budapesti polgároknak. A budapesti polgárok megérdemelnének egy olyan várost, amelyet jól működtetnek - nem mint Karácsony Gergely -, de megérdemlik azt is, hogy a jelenlegi fideszes kormány végre kifizesse a budapesti önkormányzatnak járó több tíz milliárd forintot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence frakcióvezető úr.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Budapest győzött, a Fidesz-kormány meghátrált. Nincs egyórás a hír, hogy a kormány kifizeti a Budapest felé fennálló tartozásainak legalább egy részét. Pontosan ez az, amit néhányan egy határozati javaslatban követeltünk önöktől, egy olyan határozati javaslatban, amit önök napirendre sem voltak hajlandók venni, még csak tárgysorozatba sem engedték, de végül megvalósították.

Az a helyzet, hogy a saját törvényeiket is csak helyyel-közzel tartják be, hiszen abban a határozati javaslatban felsoroltuk azt az összesen 54 milliárd forintnyi tartozást, adósságot, amit a kormány nem fizetett meg Budapest Főváros Önkormányzatának. Ebből most kevesebb mint 21 milliárdot át fognak utalni a friss bejelentés szerint, a kormány legújabb döntése szerint. Így a főváros közösségi közlekedésének összesen 200 milliárdos nagyságrendű költségéből 12 milliárdot voltak képesek magukra vállalni. Azt most talán december 31-éig nagy nehezen teljesítik,

illetve azt a trolibuszokra kifizetett 8,8 milliárd forintot, amit tulajdonképpen a főváros hitelez a kormánynak, hiszen ez uniós pénz, amit a Fidesz-kormány már megkapott, ezt a 8,8 milliárdot nagy kegyesen átutalják.

Nem beszélnek arról a több mint 30 milliárd forintról, amit a saját költségvetési törvényeik és a saját kormányrendeleteik alapján kellene kifizetniük Budapestnek. Nem beszélnek a Lánchíd miatti 6 milliárdos tartozásukról. Nem beszélnek az Egészséges Budapest programban felhalmozott 27 milliárdos tartozásukról. Nem beszélnek arról sem, hogy a szolidaritási adóval kapcsolatos törvénytelen, jogtalan, a bíróságok által is kimondottan jogtalan inkasszók által beszedett több tíz milliárd forintnyi pénzt mikor utalják vissza.

Nem beszélnek arról sem, hogy egyáltalán ez az egész szolidaritásnak csúfolt hozzájárulás mikor lesz végre kivezetve, vagy mikor lesz egy olyan normatív és vállalható mértékben megállapítva, ami nem azt jelenti, hogy Budapest önkormányzata nettó befizetője az államháztartásnak.

Nem mi mondjuk, hanem a fideszes vezetésű önkormányzati szövetség mondja azt, hogy ennek a tételnek legfeljebb a helyi iparüzési adó 15 százalékát szabadna elérnie. Ennek a többszöröse jelenleg ez a tétel. Ez egy olyan tétel, ami Tarlós István főpolgármestere idején 5 milliárd forinttal sújtotta Budapestet, az idei évben közel 90 milliárd forinttal - 18-szorosára emelve - sújtja a budapesti polgárokat, és a jövő évben nagyjából 100 milliárdos elvonást terveznek.

Tehát összesen három év alatt... *(Nacsa Lőrinc: És az iparüzési adó mennyi?)* Az iparüzési adó, igen! A komikus páros, Stan és Pan, próbálta elővezetni, hogy miért is van az úgy jól, hogy elképesztő mennyiségű pénzeket vonnak el Budapesttől. Ez a két közzegzési zseni csak azt felejtette el, hogy az elmúlt hat évben olyan brutális infláció volt, hogy ami nominálértékben egy picivel több, az reálértékben sokkal kevesebb. *(Nacsa Lőrinc: A 100 milliárd kicsi? - Az elnök csenget.)* Tehát ha kevesebb mint duplájára nő a bevétel, de 18-szorosára nő az elvonás, amit azzal szembeállítanak, az egy probléma.

Amikor azért sírnak, hogy 2010 előtt hogy kivéztették az önkormányzatokat, akkor mondok két számot a Bagi-Nacsa- vagy Hollik-Nacsa- vagy milyen párosnak. 2019-ben a magyar hazai össztermék 6,9 százalékát fordították az önkormányzatok támogatására. 2024-ben ez 5 százalék. Tehát közel 7 százalékról 5 százalékra csökkent GDP-arányosan az önkormányzatok pénzügyi mozgástere. Önök hat év alatt, sőt öt év alatt több mint negyedével csökkentették GDP-arányosan az önkormányzatok finanszírozását.

És miért 2019-től kezdve? Hát, azért, mert akkor a Fidesz elkezdte sorra-másra elbukni az önkormányzati választáson a helyi településvezetési megbízásokat. Mert önök voltak azok, az önök emberei voltak azok, akik pocsékul vezették a városainkat és falvainkat, és ezért inkább ellenzékieket és függetleneket bíztak meg a polgárok *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, függetleneket és

ellenzékieket bíztak meg a polgárok 2019-ben hatalmas számban a magyar települések vezetésével. Én értem, hogy ez fáj önöknek, és értem, hogy fáj, hogy Karácsony Gergellyel tönkrevértük önöket Budapesten, de attól még ez tény. Önök ezt egy pénzügyi bosszúhadjárattal próbálják valahogy feldolgozni magukban.

Szeretném kérni, hogy inkább menjenek el terápiaira, és ne a magyar településeket tegyék tönkre, mert egyébként nemcsak Budapesttel szúrnak ki, hanem az egész magyar önkormányzati rendszerrel. Mondom még egyszer: több mint a negyedét vonták el a forrásaiknak, és az, amit önök szolidaritási hozzájárulásnak hazudnak, az olyan szinten megcsúfolása a szavak értelmének, hogy arra már tényleg nincs kifejezésem! Hiszen azt a 360 milliárd forintot, amit idén elkoboznak a kicsit is szerencsésebb sorsú önkormányzatoktól - és ezzel egyébként őket is csődközembe lökik -, nem adják oda a szegényebb településeknek. Bevallották, hogy azt a költségvetési hiány csökkentésére fordítják. Egy feneketlen zsákba öntik a pénzt, vagy ha úgy tetszik, azt is arra szánják, hogy ellopják, mindenféle csatornákon kitalicskázzák a rendszerből.

(18.10)

Azt a 360 milliárdot nem kapták meg a kistételek, nem kapták meg a szegény önkormányzatok, és jövőre meg 400 milliárd forint az, amit nem fognak megkapni, ha minden így megy tovább. Tehát önök elveszik a kevésbé szerencsétlen sorsú önkormányzatoktól a pénzt, és nem adják oda a nehéz helyzetben lévő önkormányzatoknak. És ezt hívják önök szolidaritásnak. Tisztában vannak még a szavak fogalmával? Most mélyen lesunyják a fejüket, úgy tesznek, mintha a telefonjukban valami rettentő izgalmas content jönne fel, vagy nem tudom, Tóni esetleg éppen küldi az új üzeneteket, hogy milyen zseniális kommunikációs trükkel kellene kimagyarázni azt, hogy önök megbuktak az egész önkormányzati rendszerben és különösen Budapesten.

Önök itt alkalmatlanozzák Karácsony Gergelyt, ezzel már besültek egyszer. Karácsony Gergely támogatottsága jelenleg a fővárosban 51 százalék, az önök embereié meg 24 százalék. (*Nacsa Lőrinc: És?*) Nem és, hanem a demokráciában az van... (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Ne kérdőjelezze meg, Nacsa képviselőtársam, a budapesti választópolgárok bölcsességét, akik kétszer választották meg Karácsony Gergelyt nagy fölényrel Budapest főpolgármesterének (*Nacsa Lőrinc: 40 szavazattal!*), és most pedig önöket el akarják zavarni ebből a városból. (*Az elnök csenget.*) Értem, hogy fáj. Értem, hogy fáj, de mondom, terápia.

Tehát térjünk vissza akkor erre az uzsorahitelre, merthogy miközben Budapest győzedelmeskedett, Budapest nem hajolt meg a kormányznak, Budapest egyes derékkal megy tovább, és az a kiállítás, amit a múlt héten Karácsony Gergellyel megvalósítottunk, úgy látszik, célba ért, úgy látszik, önök belátták, hogy gyengébbek, önök belátták, hogy Budapesttel szemben nem fognak tudni soha győzedelmeskedni. Budapest nem

fog csődbe menni, akármennyire is szeretnék, és Budapest továbbra is a magyar gazdaság és a magyar társadalom szíve, lelke és motorja.

Naponta hárommillió ember hajtja le itt álomra a fejét, vagy jön be dolgozni, vagy éppen a város közszolgáltatásait igénybe venni. Amikor önök Budapesttel próbálnak kiszúrni, amikor Karácsony Gergelyt próbálják csuklóztatni, akkor önök hárommillió embernek, hárommillió magyar embernek üzennek hadat. Nem akarok az önök kéretlen kampánytanácsadója lenni - nem érdemlik meg -, de azért, ha egy picit elgondolkoznak, akkor lehet, hogy belátják, hogy ez nem a legjobb ötlet, nem a legjobb ötlet újat húzni Budapesttel. Úgyhogy örülök neki, hogy végre retiráltak, örülök, hogy retirálnak, és akkor retiráljanak még tovább, vonják vissza ezt a szánalmas kezdeményezést, amelyet idehoztak, amely miatt rendkívüli üléseket hívnak össze, és amely arról szól, hogyan lehet befenyíteni egy ilyen jogi fércmunkával a budapesti vezetést, merthogy nem lehet.

Hiába fenyegetik Karácsony Gergelyt börtönbüntetéssel. Mi van? Tényleg azt gondolják, hogy majd ettől összecsinálja magát, és idomul a maguk nemzetvesztő politikájához? Nem fog. Nyugodjanak meg, nem fog. Nem fogják tudni se csődbe vinni Budapestet, se megtörni a főpolgármestert. Úgyhogy jó lenne, ha ezt az uzsoratorvényt visszavonnák, jó lenne, ha kifizetnék a törvény által garantált járandóságát a fővárosnak, és jó lenne, ha tényleg abba hagynák ezt az óvodás tempót, ezt a fenyegetődzést, merthogy mostanra már önöktől nem ijed meg senki.

Sajnos az a rossz hírem, hogy nem félünk önöktől, nincs hatalmuk felettünk. Jövő áprilisban már az ország egésze felett sem lesz hatalmuk, és akkor neki lehet kezdeni végre annak, hogy helyreállítsuk az önkormányzatiságot (*Nacsa Lőrinc: Gyerünk, TISZA!*), helyreállítsuk azt, ami 1990-ben még egy közös akarat volt, hogy a települési önkormányzatok a helyi közösségek igényeire figyelemmel, azokkal testközelben lévén bölcs döntéseket hozva tudják szolgálni az ott élők mindennapjait.

Önök ezt megpróbálják megakadályozni, megpróbálják tönkrevágni Budapestet, megpróbálják tönkrevágni Magyarország minden egyes települését. Önök elvonják a jogköröket, elvették az oktatási jogköröket, elvették az egészségügyi jogköröket, megcsorbították a szociális segélyezési lehetőségeit az önkormányzatoknak, önök elvették a hatósági jogköröket az önkormányzatoktól, hogy aztán a központilag vezérelt kormányhivatalok alá telepítsék őket. Önök mindent, ami autonómiáról, a helyi közösségek örendelkezéséről, a hatalom decentralizációjáról, egy emberarcú, szolgáló hatalomgyakorlásról szól, megpróbálnak tönkretenni.

Én értem, hogy egy autoriter rendszer kiépítésében a hatalom koncentrációja mindenekfölött való, de az a helyzet, hogy ez az embereknek az életminőségét borzasztóan kártékonyan befolyásolja. Ezért vesztek el önök már 2019-ben is az önkormányzati választáson a pozíciók nagy részét, ezért vesztek önök

2024-ben is, és ezért fognak önök veszteni 2026-ban is. Úgyhogy jó lenne, ha megfontolnák - sokadjára kérem - ennek az uzsoratorvénynek a visszavonását. Budapestnek erre nincs szüksége, a mostani kormánydöntés után még kevésbé van erre szüksége.

Karácsony Gergely teljesen egyértelművé tette, hogy Budapest ezt nem fogja igénybe venni, úgyhogy innentől kezdve miért erőlködnek? *(Hollik István: Ki erőlködik? Most mondtad, hogy nem fogják igénybe venni.)* Miért szellőztetik itt a szájukat, miért koptatják a klaviatúrájukat? *(Hollik István és Nacsá Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.)* Azért, hogy megakadályozzam önöket ebben a tökéletesen fölösleges, ugyanakkor nagyon kártékony tevékenységükben. *(Hollik István közbeszól. - Az elnök csenget.)* Miért hoztok erre törvényt? Minek kell egy olyan törvényadta lehetőséget teremteni, amit az egyetlen állítólagos kedvezményezett - mondjuk így inkább: érintett - előre jelez, hogy nem fog igénybe venni. Ez akkor mégiscsak a fenyegetés és a jogi csuklóztatás eszköztárához tartozik. *(Hollik István: A munkatársakon akarunk segíteni.)* A munkatársakon azzal segítenétek, drága Hollik képviselő úr, ha kifizetnétek a Budapestnek járó pénzeket. *(Hollik István: Ott van.)* Mi van ott? *(Hollik István: A pénz. - Az elnök csenget.)* Nincs ott. Nincs ott. Majd ha azt a 20,9 milliárd forintot átutaltátok, akkor lehet. Lehet. Jó, tényleg ezt a stanéspankodást hagyjátok abba légy szíves, Lölő! De ha majd ott van Budapest számláján a pénz, először, első körben a 20,9 milliárd, utána az 54 milliárdhoz a hiányzó részek, és utána pedig sikerül átírni a költségvetést úgy, hogy ne három év alatt 265 milliárd forint költségvetésbe fizetendő szolidaritási hozzájárulást kelljen fizetnie a fővárosnak, annak a fővárosnak, amelynek az idei költségvetésének 470 milliárd forint a főösszege, majd akkor lehet beszélni arról, hogy minek van létjogosultsága és minek nincs. Addig szerintem minden, amit tesznek, az a saját renoméjuk rombolását szolgálja legfeljebb, az további százalékokat visz el a Fidesztől Budapesten, és az a helyzet, hogy nem csak Budapesten.

Pontosan látja az ország népe, a tájékozott közvélemény, hogy önök bármihez nyúlnak, az nem arannyá változik, hanem éppen ellenkezőleg, amire ráteszik a mocskos kis mancsukat, az le lesz rabolva, elveszti a korábbi minőségét is, és egyszerűen élehetlenné teszi az érintett emberek életét. Önök ennyire képesek, és láthatólag most már nem is próbálják meggyőzni a magyar embereket arról, hogy önök alkalmasak a kormányzásra. Az önök kampánya - hiszen most már egy választási kampányban vannak kizárólag, most már a kormányzás látszatát sem mímelik - nem arról szól, hogy meggyőzik, megpróbálják meggyőzni a magyar választókat arról, hogy értékelhető teljesítményt nyújtottak az elmúlt tizenöt és fél évben.

Önök azt csinálják, hogy kitalálnak egy hazug, megszorító programot, azt az ellenfelük szájába adják, és azzal viaskodnak. Önök egy szalmabábbal harcolnak, és azt próbálják legyőzni. Ezen a magyar emberek átlátnak, egyre többen látnak át, és innentől

kezdve önöknek tök mindegy, hogy éppen a Budapest ellen folytatott hadjáratról van szó vagy más nagy társadalmi alrendszerek, más közpolitikai területek tönkretételén munkálkodnak, nem járnak sikerrel abban, hogy manipulálják, átverjék és megvezessék a magyar embereket. Pontosán tudják, hogy önöket összesen két dolog érdekli: a hatalmuk megőrzése és az ezen keresztül ellopható közpénz-tízmilliárdok sorsa, minden más önöknek indifferens. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról fog beszélni. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Főpolgármesteri Hivatalra a szívárványos zászló helyett a csőd feliratot kellene kitenni. Egy előre titkosított feltételrendszerű hitel folyósításához biztosítana most jogi lehetőséget e törvényjavaslat a csőd szélén álló Fővárosi Önkormányzat megsegítésére, ugyanis a tervezett hitelkonstrukció semmilyen részlete sem derül ki a jogszabálytervezetből, vagyis úgy fogunk e törvényjavaslatról szavazni, hogy annak lényegi tartalmát - például, hogy mit kér cserébe a fővárostól biztosítékul - a kormány eltitkolja. Bizony, a 2. § (6) bekezdése szerint - idézem -: „Az ügylet és az állami kezesség részleteiről - ideértve a futamidőt, a kamatot és a fedezetet is - a kormány egyedi határozatban dönt.” Majd egyszer, mi viszont döntsünk így addig is.

(18.20)

Rá kell most világítsak egyrészt az alkalmatlan baloldali városvezetésre, másrészt a kormányzatnak az önkormányzatokat ellehetetlenítő politikájára, harmadrészt pedig az elhibázott kormányzati gazdaságpolitikára, amely minden gazdasági problémára az ország hitelekkel való eladósításában keresi a megoldást.

Egy fájó hír címe a napokból: Budapest lett a világ legmocskosabb nagyvárosa - a turisták szerint. Bizony, 70 ezer Google-értékelés alapján rangsorolták a világ legnépszerűbb úticéljait. Szégyen ez a fővárosi vezetésre nézve is. *(Tordai Bence: Fidesz-csicska!)*

A felelősség persze a TISZA Pártot is érinti, amely például a közbiztonsági beszámolót is megszavazta a Fővárosi Közgyűlésben, tehát a pintéri rendet is elfogadta. A pénzügyi terveit és elképzeléseit illetően Budapest gyakran viselkedik felelőtlenül, nem csoda, hogy a főváros ma a csőd szélén áll. *(Tordai Bence: Nemcsak Putyin-csicska, Fidesz-csicska is! - Közbeszólás a KDNP soraiból: TISZA-csicska!)* De tényleg egyedül a kormány pénzelvonásai miatt került a Városháza ilyen anyagi helyzetbe, vagy közben Karácsony is hazardírozik? Ezt a kérdést azért gyakran megkapjuk, akár lakossági fórumokon is. A Fidesz szívesen beszél arról, hogy Tarlós a kasszát még 214 milliárddal adta át

a balliberális városvezetőknek, miközben ma az önkormányzat lényegében fizetésektelen.

Nézzünk egy-két tényt a közelmúltból! Budapest útjait és felüljáróit nem újítják fel a pénz hiányára hivatkozva, de Karácsony bármikor felhatalmazás nélkül előhúzza 443 millió forintot a kalapjából kerékpársztrádára, csak hogy a külföldi ételfutárok európai környezetben kerekeshessenek. Két év sem telt el a sok-sok millió forintért installált, kerékpársávokat elválasztó zöld oszlopok telepítése után - ez a Karácsony-féle zöldítés a fővárosban -, most döntést hoznak azok eltávolításáról.

A rossz hír az, hogy a jövőben sem fognak jobban működni a fővárosi döntések, a költségvetés, amíg a pénz helyét a fővárosi vezetők ideológiai és személyes érzelmei határozzák meg. A tervek közt szerepel például a Deák tér és a Lehel tér összekötése egy, a jövőben létesülő villamospályával, miközben a felszín alatt 50 éve már jól teljesít szolgálatot ugyanott a metró. Balog Csaba XIII. kerületi önkormányzati képviselőnk, a Mi Hazánk Mozgalom fővárosi elnöke már többször tiltakozott emiatt az észszerűtlen beruházás, illetve rombolás miatt, hiszen a Nyugati téri felüljárót is lebontanák az autósüldözésük keretében Karácsonyék, újabb dugókat generálva, mert nem elég kötött pályának a földalatti, még afölött, a földfelszínen is kötőpályás villamost akarnak ugyanott, teljesen abszurd módon létesíteni.

A főváros gyakorlatilag nem működik. Például az önkormányzati törvény 13. §-a hiába kötelezi Budapest vezetését is elvileg a gépjárművek parkolásának biztosítására, a 21 pontban felsorolt feladatlista előkelő második helyén sok helyen borsos óradíjért sem lehet parkoló találni. A pártok sajnos nem támogatnak szinte semmilyen parkolóhely-bővítést, amit a Mi Hazánk Mozgalom szorgalmaz Budapest élhetővé, élhetőbbé tétele érdekében.

Például Dél-Budán a 4-es metró örmezei végállomására egy többszintes ingyenes P+R parkoló építése haladéktalanul szükséges volna, amelynek helye már mindennap reggel 8 előtt megtelt kocsikkal, ezért fizetősé tették a parkolást. De nem ez kellene legyen a megoldás, ahogy a parkolási maffia bővítése és a dugódíj sem elfogadható a Mi Hazánk Mozgalom szerint.

Aztán 2023-ban fejeződött be a Lánchíd felújítása. A főváros nagyon szeret mindent megtervezetni az adófizetők pénzén, olykor már érthetetlen módon mindent csak tervezet sok-sok milliárdért, megvalósulás nélkül. Mindezen tervek ellenére 8 milliárd forinttal kerültek többre a Lánchíd munkálatai, mint azt eredetileg gondolták. Amikor a rekonstrukció befejeződött, Karácsony még egy gyors, 9 százalékos részvétellel lebonyolított szavazást is összekalapált, csak hogy ideológiai ámokfutásához pártfogókat találjon, és Vitézyvel közösséget vállalva ne adja át a hidat a forgalomnak. Ez újabb ki nem fizetett 6 milliárdjába került a Városházának.

De nem kell éveket visszamenni az időben, ha meggondolatlanul elköltött milliárdokat keresünk Budapest költségvetési rendeleteiben. Rákosrendező

megvásárlása halaszthatatlanul fontos lett Karácsonyékknak, még úgy is, hogy 50 milliárdos lyukat szavazott meg a Fővárosi Közgyűlés. Egy költségvetés, ami már öt éve folyamatosan forráselvonástól és pénzhiánytól szenved, több mint 60 milliárdért vesz meg egy területet, ami több tíz éven át csak szemétdomb és fővárosunk szégyene volt. Honnan lesz újabb legkevesebb 20 milliárd a terület rekultivációjára? A főváros részéről ez felelőtlenség a jelenlegi pénzügyi helyzetben - nem ilyen egy nagyváros gondosan megtervezett költségvetése.

A rossz anyagi helyzetre panaszkodó főpolgármester ugyanakkor bármikor hajlandó a drágább megoldást választani új buszok beszerzése esetén is. A Városháza és cégei bukott politikusok kifizetőhelyei - miközben főpolgármester-helyettesből is több kell, mint 2019 előtt volt szükséges -, mindeközben a fővárosi vezetés gond nélkül bérel parkolóhelyet egy belvárosi ötcillagos hotel parkolójában vezető beosztást betöltő tisztségviselői számára, persze az adófizetők pénzéből ezt is több százezerért havonta. Látjuk a szándékot a főpolgármester részéről, akár a helyetteseit illetően, látjuk a vágyaikat a korrupciót illetően, elképesztően kiéhezett politikusbűnözők övezik Karácsony Gergelyt is sajnos. A fővárosi propaganda semmivel sem olcsóbb arányaiban, mint a kormányé. A Budapest Brand is több száz millióra kerül évente.

Azért érdemes néhány szót ejteni arról is, hogy ebben a cica harcban a kormány is kínosan ügyel arra, hogy a főváros ne kapja meg időben és teljes mértékben a neki járó támogatásokat. Ugyanakkor a túlzott szolidaritási adó is nagymértékben elvesz a költségvetési tervezés szabadságából, és korlátozza az önkormányzat mozgásterét. Talán, ha mindkét fél választói felhatalmazása és esküje szerint végezné a feladatait, akkor nem lett volna szükség erre a hitelre, és egy jobban működő fővárosban élhetnének magyar honfitársaink.

Tisztelt Országgyűlés! Kijelenthetjük, hogy ebben az év végén előterjesztett törvényjavaslatban egy egész év, vagy ha úgy tetszik, az elmúlt 15 év problémái visszaköszönnék: lényeges kérdések eltitkolása alacsonyabb jogi normára utalással, az alkalmatlan baloldali városvezetés, vagy éppen a legalább ugyanilyen alkalmatlan kormányzati gazdaságpolitika és az önkormányzatiság fokozatos felszámolása.

Sokadik alkalommal, már-már sajnos megszokott módon, úgy került elénk egy törvényjavaslat, hogy a legfontosabb rendelkezéseket alacsonyabb jogszabályba vagy jogszabálynak nem minősülő egyéb normába, ezúttal egyedi kormányhatározatba tervezi rejteni a kormány. Azt várják el tehát tőlünk, abba a helyzetbe kénszerítenek, hogy úgy alkossunk véleményt a Magyarország fővárosának sorsát alapvetően befolyásoló mentőcsomagról, hogy annak részleteit nem tárják az Országgyűlés elé, hiszen a 2. § (6) bekezdése szerint a hitelügylet és az állami kezesség részletei majd csak egy kormányhatározatba kerülhetnek. Miért nem árulják el már most, hogy például melyik NER-oligarcha és milyen biztosítékot kér Karácsony Gergelytől a hitelért cserébe?

Természetesen a törvényjavaslat tárgyára figyelemmel nem mehetünk el szó nélkül a baloldali városvezetés gazdálkodási alkalmatlansága és korrupciógyanús ügyei mellett sem. A főváros valódi problémáinak kezelése helyett Karácsony Gergely látványpolitizálást folytat, saját alkalmatlanságáról azzal igyekszik elterelni a figyelmet, hogy minden felelősséget próbál elhárítani magáról.

Most már egyértelműen láthatjuk azt, amire a Mi Hazánk Mozgalom már régóta figyelmeztetett: a közbiztonság, a köztisztaság vagy éppen a fővárosi közlekedés területén uralkodó káosz a pénzügyekben is visszaköszön. Egyáltalán nem meglepő ez, mert van, amiben viszont a baloldali városvezetés jeleskedett: a felelőtlen gazdálkodásban és a korrupciós botrányokban. Álláspontunk szerint tehát Karácsony Gergelynek nem mentőcsomagot kellene adni, hanem eltávolítani a főpolgármesteri székből, mielőtt ennél is jobban tönkreteszi hazánk fővárosát, Budapestet.

S végül nem mehetünk el szó nélkül a kormányzat önkormányzati szuverenitást csorbító, központosító törekvései mellett sem.

(18.30)

Az önkormányzatiság szándékos leépítése, az önkormányzatok gazdasági függetlenségének szándékos felszámolása folyik már évek óta, és világosan látszik, hogy a szuverenitás szót már-már a levegővétel gyakoriságával vetekedő rendszerességgel használó kormány szerint ez a szó legfeljebb csak egy-két NER-oligarcha függetlenségéről, szuverenitásáról szól, de az önkormányzatokról, sajnos, biztosan nem.

Visszaköszön a kormány elképzelés nélküli gazdaságpolitikájának lenyomata is e törvényjavaslaton. Önöknek még csak véletlenül sem jutna eszükbe, hogy a vidékre, a közösségekre, az önkormányzatokra is építő, stabil nemzetgazdasági stratégiára alapozzának, hanem minden problémát felelőtlen árstopokkal és egyre több hitellel kívánnak megoldani. Van egy rossz hírünk: ezeket a problémákat nem megoldani, hanem eszkalálni fogja, és ennek az elhibázott kormányzásnak a legújabb kárvallottja ezúttal Budapest lesz. Köszönöm a figyelmet a Mi Hazánk Mozgalom nevében. Hazánkat szolgáljuk!

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, ezért megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak tízperces időkeretben.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, nekem az jutott eszembe, hogy ha valaki tragédiának nézné ezt a vitát, akkor nézze legott komédiának, és mulattatni fogja. De itt az a szomorú helyzet áll fenn, hogy ez nem Az ember tragédiája, hanem a fővárosiak tragédiája, azt gondolom, ami itt zajlik, vagy amilyen helyzet előállt.

Szeretnék ezúton is elnézést kérni ezért az irodalmi párhuzamért, de a helyzet mégiscsak az, mintha a szerepek itt le lennének osztva, és hát, elég régóta látjuk ezeknek a szerepeknek a leosztását, ahol a kormány valóban egy kicsit agresszív, kicsit bántalmazó szerepbe helyezi magát, már ami a fővárost illeti, hogy hogyan kezeli a fővárost szabályozással, költségvetési forrásokkal. De egyébként ez a hozzáállás az egész önkormányzati rendszer átalakítása kapcsán érződik, és nem az elmúlt években alakult ki, nem a 2019-es főpolgármester- vagy önkormányzati választással indult el, hanem 2010 óta nyilván látjuk ennek a szakaszait.

De a másik oldalról egyébként szerintem az is igaz, hogy lehet, hogy van egy jogos sértettsége a fővárosnak, de ebből a sértettségéből meg a fővárosnak a jelenlegi vezetése vagy a 2019 óta fennálló vezetése valóban egy olyan politikai tőkét próbál kovácsolni, amit ki-ki a maga politikai szempontjai alapján szeretne felhasználni, és mintha ezeket a szerepeket erősítenék egymással kapcsolatban a szereplők. Tehát az, ami itt az elmúlt hetekben zajlott a különböző kormányrendeletekkel - ezek mintha egyébként fordított sorrendben jöttek volna ki -, hogy a fővárosi önkormányzat vezetése hogyan reagál erre, az mintha egy meghatározott színdarab szerint lett volna megrendezve és konstruálva.

És egyébként valóban, itt, a vitában is elhangzott, hogy egy nagyon fontos lépés vagy bejelentés történt a mai napon, ha ezt hivatalos bejelentésnek lehet venni, miszerint a kormány valóban kifizet 20,8 milliárd forintot. Tehát kifizeti, át fogja utalni ezt a pénzt, gondolom én, napokon belül, még a decemberi hónapban. Ez úgy áll össze, hogy ebben 8,8 milliárd forintot jelent a trolik beszerzése, a közösségi közlekedés támogatása, az ehhez való hozzájárulás pedig 12 milliárd forintot. Ez valóban a hiányzó, kicsit több mint 30 milliárd forintnak a kétharmada.

Tehát úgy néz ki, hogy ez a veszélyhelyzet vagy csődközeli helyzet az itt tárgyalt törvénytől függetlenül is megoldódik, hála és köszönet - most ezt kicsit idézőjelben mondom - a kormánynak is. De nyilván ez egy felelős döntés, hogy amivel a kormány tartozik, hiszen - bírósági eljárások is vannak ezzel kapcsolatban vagy jogi döntések - valós ez a tartozás, ezek kifizetésre kerülnek, még akkor is, ha nyilván a kormány ezt részben vitatja, de mégis, a bejelentés alapján ezt kifizeti.

De alapvetően mégis oda kanyarodnék vissza, hogy itt van egy sokkal súlyosabb problémánk, ami, még egyszer, tehát az önkormányzati fenntartási és finanszírozási modellel kapcsolatos. És nemhiába, kormánypárti politikusok is - önkormányzati vezetők, akár Kaposvár polgármestere, Szita Károly, akár Cser-Palkovics polgármester úr Székesfehérvárról vagy a baloldali elhajlással nem vádolható Gémesi György polgármester úr Gödöllőről és sokan mások is - kritizálják ezt a rendszert, amiben élniük és működniük kell az önkormányzatoknak.

És talán nem hiába történt az is, hogy Navracsics miniszter úr kapott egy megbízást, hogy valamiféle

egyeztetést vagy konzultációt folytasson le az önkormányzati vezetőkkel, önkormányzatokkal - nagyon helyesen -, ami talán egy újfajta önkormányzati finanszírozási rendszer előkészítését jelenti - vagy legalábbis remélem, hogy ezt fogja jelenteni. Hogy a következő ciklusban - mert nyilván ez oda fog már áttolódni az idő előrehaladtával - ki és hogyan fogja megvalósítani, az természetesen kérdés. Tehát át kéne gondolni ezt a finanszírozási rendszert, amiben nagyon súlyos problémák keletkeztek.

Ezeket a problémákat egyébként tetézi a szolidaritási adónak a jelenlegi rendszere, és a viták részben ekörül zajlanak, mert valóban nem átlátható ez a rendszer, hogy mi alapján, hogyan szedik be a szolidaritási adót, illetve pontosan az nem átlátható, hogy mire költik. Mert valóban nem az történik, hogy a nagyobbaktól, a tehetősebbektől elveszik, mint egyfajta baloldali szolidaritáselvet megvalósító politika mentén, és odaadják a gyengébbnek, a kisebbeknek, a kistélepeknek valamiféle felzárkóztató vagy fejlesztő célzattal, hanem így a költségvetésben elvesznek ezek a források, tehát ezek nem címkézett vagy nem dedikált források a kistélepek részére.

És az is igaz, persze, hogy a főváros működésével kapcsolatban fel lehet vetni kritikákat, de igazából az, ami a vita során itt előjött, akár Hollik, akár Nacsa képviselő úr hozta elő ezeket a parkolási pénzeket a Kempinski Hotelben, vagy a főpolgármester úr 400 millió forintos kommunikációs stábját, nyilván ez első ránézésre soknak tűnik, a maga nemében sok is, lehet ezzel kapcsolatban kritikát megfogalmazni. De azért mégis, ezek nagyságrendekkel kisebb összegek ahhoz képest, amely összegek hiányoznak a főváros kasszájából, azért, mert a kormány - legalábbis, hogy ilyen finoman fejezzem ki magam - ütemezve utalja azokat a pénzeket, amelyeket utalnia kéne.

És valóban ott van, igen, a Fővárosi Önkormányzat káoszos működése. Látjuk azt is, hogy számos döntést egyébként meghoznak, akár bizottsági szinten, akár testületi szinten, ezek szerintem nagyon jó döntések többnyire, vagy vannak köztük nagyon jó döntések, amelyek aztán nincsenek végrehajtva. Tehát mintha ott valahol a bürokrácia útvesztőiben eltűnnének ezek a döntések, és sokszor azért kell verni az asztalt, hogy a végrehajtás megtörténjen. De egyébként a legapróbb ügyekről is beszélünk itt, tehát olyan kérdésekről is, amelyek nem feltétlenül igényelnek jelentős költségvetési forrásokat, tehát igenis lehet kritikát megfogalmazni a főváros működésével kapcsolatban.

És hát volt itt egy nagyon érdekes adalék az elmúlt napokban, talán tegnap vagy tegnapelőtt, amikor előkerült egy Excel-tábla, valamiféle likviditási kimutatás, amiben hirtelen egy plusz 30 milliárd forintos összeg jelent meg, nem pedig a hiányzó 30 milliárd. Tehát ott valami képletezés elcsúszott az Excelben. Azt gondolom, ez is mutatja, hogy valóban vannak azért ott működési anomáliák, amiket javítani kéne.

De igazából ez a törvény, amit tárgyalunk - és szerintem ebben a helyzetben még nem teljesen világos, hogy erre a hitelkonstrukcióra szükség lesz-e,

vagy milyen formában lesz szükség, már a 20 milliárdos költségvetési támogatás átutalása után - tehát ez a hiteltörvény is, amit sokan uzoratorvénynek neveztek, szerintem egyébként elfogadhatatlan. Tehát a fővárosi kritikák mellett azért tegyük ezt is hozzá, mert nem további eladósításra van szükség, hanem a pénzek átutalására. Nem olyan lépésekre van szükség, ami ebben a törvényben benne van, az önkormányzat mozgásterének szűkítése. Vagy nem tudom, az alkotmányosság próbáját mennyire állja ki például az, hogy egyébként demokratikus felhatalmazással nem rendelkező szervek döntéseinek következtében is el lehet adósítani a fővárost és annak a vagyonát. Ugye, itt arra utalok, amikor különböző cégek vagy szervezetek is egyfajta kezdeményezéssel élhetnek az eladósítás ügyében.

Tehát amire szükség van rövid távon és napokon belül, az nem a hitel, hanem ennek a támogatásnak, a fővárosnak jogosan járó támogatásnak az átutalása. Középtávon, de minél hamarabb, hogy ne egyfajta politikai csatatér alakuljon ki a fővárosban, ahol, még egyszer, nekem az az állításom és meggyőződésem, hogy itt igazából akár a fővárosi vezetés, akár a kormánypárt egyfajta szerepet játszik, leosztott szerepeket, amiből mind a ketten politikailag profitálnak, eljátsszák ezt a fővárosi dolgozókkal, eljátsszák ezt a fővárosi lakosokkal, majd egyébként a nap végén - pontosabban most, a hónap végén - mégiscsak átutalnak valamiféle forrást.

(18.40)

Tehát azért szerintem egy ilyen bizonytalansági, kockázati játékot sem lenne szabad játszani a fővárosban, ez finoman szólva nem elegáns, és hosszú távon - reméljük, ez is minél hamarabb bekövetkezik - egy új önkormányzati fenntartási és finanszírozási rendszer lesz, de még egyszer, hogy ez mikor és ki által lesz megvalósítva, az nagy kérdés.

Én majd arra várom államtitkár úr válaszát a vitában, hogy a mai bejelentés mellett akkor ez a hitelkonstrukció mire fog szolgálni. A mai bejelentés a 20,8 milliárd átutalásáról valós-e, hivatalos-e? Ez hogyan viszonyul ehhez a hiteltörvényhez, amit viszont a mai napon itt tárgyalunk? Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki kör és az elsőként jelentkező független képviselők után kétperces hozzászólások következnek.

Elsőként megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, DK.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Muszáj néhány dolgot visszautasítanom, és egy kicsike információt adnom a szemben ülő fideszes képviselőknek, mert úgy látszik, hogy nincsenek igazán tisztában nemcsak Budapest ügyeivel, hanem az országgal sem.

Államtitkár úr és Hollik képviselő úr: a szemétszállításért - az önök koncessziójának hála - a MOL, a MOHU a felelős, ezt ne Karácsonyon kérjük számon. Szintén Hollik képviselő úrnak mondom: az iparüzési adót jó néhány éve a NAV szedi be. Kéretik oda elfáradni és elmondani, hogy miért nem tudja beszédni az iparüzési adót.

Úgy látom, ez a Rákosrendező tényleg nagyon-nagyon mélyre ment önöknek, mert eddig minden egyes fideszes, KDNP-s hozzászóló felhánytorgatta ezt. Nem szeretnék... *(Nacsa Lőrinc: Én nem!)* Jaj, de majd biztos elmondja, Nacsa képviselő úr, biztos vagyok benne, hogy önt is zavarja a dolog. Szóval azt gondolom, hogy a budapestiek nem akarnak oda különböző 200 méter magas tornyokat. A budapestiek normális, élhető Rákosrendezőt, lakásokat és zöldterületeket akarnának. Ne akarjanak nekünk még egy tornyot ideadni, bőségesen elég a MOL-torony, amire Tarlós István annak idején letette az esküt a Fővárosi Közgyűlésben, hogy nem fogja zavarni a világörökség látképét Budán. Aztán induljon el, Hollik képviselő úr Észak-Budáról a Mozaik utcától, már ott virít a MOL-torony. Nem szeretnék több ilyet!

Hova tűnt a főváros 200 milliárdja, amit itt hagyott Tarlós István? Elmondom: az M3-as metró felújítására. És ha tudnák önök, hogy mit jelent az, hogy gördülő tervezés és hétéves fejlesztési és finanszírozási terv, akkor pontosan tudnák, hogy a főváros úgy működik normális körülmények között, hogy ezek az összegek le vannak címkézve fejlesztésekkel; ezekből lett a Lánchíd-felújítás meg az összes többi fejlesztés, amit 2019 után megcsinált a Fővárosi Önkormányzat. *(Nacsa Lőrinc: Nem! Nem!)*

És még egy dolgot, hogy... - Nincs több dolog. Köszönöm elnök úr, majd folytatom. *(Taps a DK és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. 2 percre Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tényleg rövid leszek, mert amennyi hetet-havat összehordtak itt kormánypárti képviselőtársaim, arra, legyünk őszinték, nem nagyon voltam felkészülve.

Nacsa Lőrinc belvárosi mutyiról delirált. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném tájékoztatni, hogy van belvárosi mutyi, az V. kerületben, ahol 18 ingatlant, majd azt követően 21 ingatlant hirdetett meg Belváros-Lipótváros Önkormányzata. A négyzetméterárak 400 ezertől kezdődtek, és az átlag, a legtöbb ingatlan nagyjából olyan 600-700-800 ezer forintot négyzetméteráron került meghirdetésre, úgy, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy peremkerületi panellakás négyzetméterára ma 1,1-1,2 millió forint között mozog. Igen, van belvárosi mutyi, de nem az, amit Nacsa képviselő úr említett, hanem az, amit az önök polgármestere az V. kerületben megvalósít. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Hollik Istvánt, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjét illeti a szó. *(Gy. Németh Erzsébet: Na, halljuk!)*

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szerintem nem túl bonyolult ez, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony! *(Arató Gergely: Neked! Mert te egyszerű vagy!)* Átvette a Fidesz-KDNP-kormány a budapesti adósságot, tehát Tarlós István tulajdonképpen nullával indulhatott. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Nem nehéz belátni. Úgy fejlesztették, úgy modernizálták például a lerohadt állapotban lévő BKV-t, hogy közben egyébként megtakarítása lett a fővárosnak *(Cseresnyés Péter: Így van!)*, tehát nulláról 214 milliárd. És Karácsony, a jelenlegi főpolgármester pedig úgy gazdálkodott, hogy 214 milliárdról 170 milliárdnyi a tartozás. Ha valaki jó gazda, az tud megtakarítást elérni, ha valaki meg rossz gazda, az meg elveri az összes pénzt, ez ilyen nagyon egyszerű! *(Gy. Németh Erzsébet: Akkor Orbán Viktor jó gazda, hogy az államadósság elszáll? - Az elnök csenget.)*

És szeretnék még Tordai képviselő úrra is reagálni, aki előadta a szokásos pökhendi stílusában, amit előadott, hogy meglegyen a megfelelő mennyiségű Facebook-videója, utána itthagya a vitát úgy, ahogy van. Tehát nagyképűen elmondja a dolgát, és utána, mint aki jól végezte a dolgát, elmegy.

Azt mondja Tordai képviselő úr, hogy Budapest nem fog csődbe menni. Javasolom neki, hogy egyeztessen a főpolgármesterrel, mert ő meg már évek óta azzal riogat, hogy egyébként csődbe fog menni. De ha egyébként nem fog csődbe menni, az nagyon jó, akkor ez azt jelenti, hogy ezt a segílyt, hitelt nem kell igényelnie. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem is fogja, ne aggódjon!)* Mi egy dolgot kérünk a főpolgármestertől, hogy a tömegközlekedés működjön, és egyébként a Fővárosi Önkormányzat dolgozóit pedig ne zsarolásra használja a kormánnyal szemben. Ennyi kérésünk van.

Aztán szintén Tordai képviselő mondta, hogy a mi nemzetvesztő politikánk milyen rossz; az elmúlt ezer év legrosszabb kormányának állította be a Fidesz-KDNP-t. *(Arató Gergely: Ez a valóság!)* De valahogy nem vett róla tudomást, hogy a magyar emberek négyszer szavazták meg kétharmaddal ezt a kormányt. Tehát jó lenne, ha Tordai Bence figyelembe venné és tényleg tisztelné a demokráciát, mert akkor ezt nem hagyná figyelmen kívül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk a munkát, egy bejelentés következik. Tordai Bence frakcióvezető úr írásban rögzítette, hogy a most folyó vitában a Párbeszéd-frakció fennmaradó időkeretét a függetlenek, Csárdi Antal képviselő úr javára kívánja átadni. *(Arató Gergely: Tónikám! Hajrá!)* Köszönöm szépen.

Folytatjuk a felszólalásokkal. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Velem nem voltak ilyen nagylelkűek a képviselőtársaim, így én tömören fogom elmondani a véleményemet (*Hollik István: Átadjam neked?*), de abban reménykedem, hogy hatékonyan.

Szóval Nacsa képviselő úr elmondta, hogy miről szól ez az egész történet, amikor Karácsony Gergely lemondását emlegette. Igazán bájos és megkapó! Egyrészt az is bájos és megkapó, amikor Hollik képviselő úr kifogásolja (*Nacsa Lőrinc és Hollik István távozni készül a teremből.*), hogy Tordai képviselő úr távozott, majd utána Hollik képviselő úr maga is távozik. (*Hollik István: Nekem nincs budapesti választókerületem, ez a különbség!*) Ennek is megvan a maga szépsége, de a másik szépsége az, amikor Hollik képviselő úr meg Nacsa képviselő úr korrupcióellenes küzdelemből és demokráciából oktat ki minket. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Az a helyzet ugyanis, hogy Nacsa képviselő úr elmondta, hogy miről szól ez az egész történet: arról szól, hogy mondjon le Karácsony Gergely. Önök nem tudják elviselni azt, hogy a nemzet fővárosa, a legerősebb politikai közössége nem kér önökből, pedig mindent bevetettek, bevetették a nagy trójai faló trükkjét Vitézy Dáviddal és Szentkirályi Alexandrával, aki előadta ártatlan tekintettel, hogy a választás előtti napon jött rá, hogy ő igazából nem is akart indulni. Szóval tényleg mindent megpróbáltak, de nem kérnek önökből a budapestiek.

Azt kell mondanom, ha már demokráciáról beszélünk, hogy 28 százalékot sikerült összehozniuk a fővárosi önkormányzati választáson, 5 százalékkal kevesebbet, mint az EP-választáson, pedig az sem volt egy nagy siker önöknek a fővárosban. Szóval az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Fidesz nem tud belenyugodni abba, hogy van egy pici szeglete az országnak - van még más is, de van egy olyan egészen nagy és látható szeglete is az országnak -, Budapest, amit nem tud megszállni. Most erre tesznek egy nem különösebben intelligens kísérletet, ez a helyzet, erről szól ez a törvényjavaslat.

Az a helyzet, hogy van képe zsarolásról beszélni Hollik képviselő úrnak akkor, amikor Gulyás Gergely miniszter úr levelet írt a fővárosi dolgozóknak, amiben elmondta nekik, hogy jaj, hát majd a kormány megoldja az ő problémáikat. Látjuk, hogyan oldja meg: úgy, hogy egyébként elveszi a főváros maradék önállóságát is; és úgy oldja meg, hogy talán-talán odaadja nekik a tömegközlekedési támogatást. Ja, egyébként nem biztos, mert valójában egy ügyes elszámolási trükkel még a 12 milliárdról is csak mondja, hogy odaadja, de egyáltalán nem biztos, hogy odaadja.

Karácsony Gergely főpolgármester úr ezért - gyógy-pedagógiai jelleggel - elvitt ma egy szerződéstervezetet az Építési és Közlekedési Minisztériumba, hogy világos legyen, mi az, amivel valóban tartozik a kormány a fővárosnak a Lázár János által egyébként számos alkalommal nagy eredményként elmondott, a kormány és a főváros közötti közösségi közlekedési megállapodás alapján.

(18.50)

Adják oda azt, amivel tartoznak, adják oda azt a pénzt, ami jogszerűen jár a fővárosnak, és ne vegyék el azt, ami jogszerűen nem az önké! Egyrészt nem az önké azért, mert ezeket a fővárosi cégek fizetik be, a fővárosi emberek dolgoznak érte és nem önké. Másrészt meg azért nem az önké, mert a bíróság kimondta, hogy jogszerűen nem inkasszózhatják ezeket pénzeket, de önké mégis inkasszózzák. Szóval ne rabolják ki a fővárost, és akkor nem lesz szükség semmilyen válságkezelésre.

De olyan válságkezelésre biztosan nincs szükség, amit önké mondanak. Hova lett a pénz? - kérdezik. Megmondom, hova lett a pénz. Az előző öt évben 250 milliárd forinttal többet vettek el a fővárostól, mint előtte, amit Tarlós idején fizetett a fővárosi szolidaritási adóként. Ehhez még tegyük hozzá azt, hogy a kerületektől is majdnem ennyi pénzt vettek el. Hát, ide lett a pénz, drága képviselőtársaim. Kérdezik, hogy hol van ez a pénz - megmondom: a kormány zsebében van, mert kifosztották a fővárost, elvették mellesleg a gépjárműadót is, és folytathatnám még a végtelenségig.

De hogy értsük, mekkora ez az elvonás, és miről is van szó: a főváros esetében minden fővárositól 50 ezer forintot raboltak el ebben az évben. A zuglóiaktól - Zugló fizette a legtöbbet arányában - 43 ezer forintot vettek el, minden zuglótól; minden kőbányaitól elvettek 51 ezer forintot; minden józsefvárositól - ami azért nem egy gazdag kerület - 31 ezer forintot. Ez a helyzet. Ennyit vesznek el önök a fővárosi polgároktól, és utána van képük azt mondani, hogy a főváros rosszul gazdálkodik. Senki nem tud úgy jól gazdálkodni, ha pisztolyt szorítanak a fejébe, és közben a zsebét kirámozzák.

Persze Kőbánya polgármestere elmondhatja azt - gondolom, nem polgármesteri minőségében, hanem fideszes, választókerületi elnöki minőségében -, hogy ő, hát ez Kőbányának nem okoz semmi gondot, mert jól gazdálkodik. De majd a polgármester úrnak is szívesen megmutatnám a MÁV-telepet, megmutatnám Kőbányának néhány, a Városházától kicsit messzebb lévő részét, és akkor látná azt, hogy az onnan elvett négy milliárd forintnak is bőségesen lenne helye Kőbányán is.

Szóval az a helyzet, hogy lehet szidni Karácsony Gergelyt az utakért, a közterületekért meg mindenféleképp, csak ez nem ízléses sem az országos fideszes politikusoktól, akik mindent megtesznek azért, hogy kifosszák a fővárost, sem pedig azoktól a fővárosi és kerületi politikusoktól, akik semmit nem tesznek ez ellen. Az önké fővárosi frakciója az elmúlt évben - kicsit több mint egy évben - lényegében esztrádműsorral és destruktíóval szórakoztatta a fővárosiakat, de pontosan ugyanúgy nem tett semmit érdemben a fővárosért, mint a legnagyobb ellenzéki frakció. És ebben a nehéz helyzetben próbálja meg a város vezetése életben tartani a fővárost.

Önöktől csak egyet kérünk és egyet kérnek a budapestiek, a kőbányaiak, a zuglóiak, a józsefvárosiak:

azt a pénzt adják ide, ami jár a fővárosnak, és ne vegyék el azt a pénzt, ami meg nem jár önöknek. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. A következő hozzászóló Csárdi Antal független képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki hallgatta a mai vitát, fogja érteni, hogy miért úgy kezdem ezt a felszólalást, hogy az érzelmek megközelítése helyett vagy érzelmi megközelítés helyett nézzük a tényeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön láthatóan a zárszóban kíván csak válaszolni, megkerülve azt, hogy érdemi vita kialakulhasson, amikor érvek ütköztetése után konklúziót tudunk levonni. De egy költőinek szánt kérdést azért nem tudok magamban tartani. Államtitkár úr, a magyar kormánynek be kell-e tartania az Alaptörvényt? A kérdés azért költői, mert egyértelműen tudjuk a választ, hogy igen, a kormánynek is be kell tartania az Alaptörvényt, és ennek kapcsán engedjék meg, hogy felolvassak a magyar Alaptörvény 34. cikkelyéből egy részt, ami úgy szól, hogy a helyi önkormányzat kötelező feladat- és hatásköreinek ellátásához azokkal arányban álló költségvetési, illetve más vagyoni támogatásra jogosult.

Értelemszerűen, ha ezt megvizsgáljuk, akkor fel lehet tenni a kérdést, hogy a magyar költségvetés, a központi költségvetés milyen arányban járul hozzá a főváros közösségi közlekedésének finanszírozásához. Erre a válasz a sokat emlegetett 12 milliárd forint, ami, azt gondolom, barátok között sem nevezhető arányosnak. Azt gondolom, mindenkinek látnia kell, hogy ez az összeg, amit a központi költségvetésből finanszírozni kellene - 2019-től mondom -, 2019-ben 79,9 milliárd forint, 2020-ban 121 milliárd forint, 2021-ben 105 milliárd forint, 2022-ben 125,5 milliárd forint, 2023-ban 100 milliárd forint és 2024-ben pedig 153 milliárd forintnál egy kicsivel több. A helyzet az, hogy ezt kellene önöknek finanszírozni, és ehelyett adnak önök a fővárosi költségvetésben 12 milliárd forintot hosszas könyörgés után.

Érdemes megnézni, hogy ha megvizsgáljuk a szolidaritási adóval - amiről egyébként érdemes lesz majd beszélnünk még önmagában is néhány mondatot -, akkor 2019 és 2024 között összelvonásban, illetve meg nem fizetett normatívában ez 900 milliárd forintnyi veszteséget okozott a fővárosnak. Ez a 900 milliárd forint, hogy mindenki tudja érzékeltetni a nagyságrendjét ennek az összegnek, a 2025-ös költségvetés főösszegét figyelembe véve két teljes éves költségvetés az, amit elvont az állam a Fővárosi Önkormányzattól, és én azt gondolom, hogy ez a szám tényleg önmagáért beszél. Ha önök betartanák az Alaptörvényt, és finanszíroznák azt, ami önöknek a kötelessége, akkor ez a helyzet nem állhatott volna elő.

És mondok még valamit: 2013-ban vezette be az Orbán-kormány az önkormányzatok feladatfinanszírozási rendszerét. A feladatfinanszírozási rendszer nyugszik az előbb említett 34. cikkelyen, ami azt jelenti, hogy az önkormányzatoknak a feladatait a központi költségvetés kötelezően meg kell hogy finanszírozza, és ebből egyébként azonnal látszik, hogy ez nem csak egy budapesti probléma. Például ha a közösségi közlekedés szervezését és finanszírozását nézzük, akkor ez Budapesten kívül problémája Miskolcnak, Debrecennek, Szegednek, és még sorolhatnám.

Ezzel szemben önök az önkormányzati törvényt módosították teljes mértékben és egyértelműen alkotmányellenes módon úgy, hogy egyébként egy helyi adóra terhelték rá a teljes finanszírozási igényét ennek a kötelező feladatnak. És ezen keresztül, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, ez az elvont összeg pont ott hiányzik, amit önök oly sokat emlegettek. Ebből lehet a közszolgáltatásoknak a minőségét karbantartani, szinten tartani, fejleszteni, javítani; ebből lehet béreket fejleszteni; azt gondolom, hogy ez lehetne a forrása egyébként egy olyan programsorozatnak, aminek a végén Budapest akár a legtisztább városa is lehetne Európának, ahol a rendőrségnek a feladatát át tudná venni az önkormányzat a maga szintjén; és azt gondolom, hogy ez az összeg tudna forrást biztosítani arra, hogy olyan fejlesztéseket valósítson meg, mint a rákosrendezői beruházás, ami valóban azt a célt szolgálja, hogy Budapest zölddebb és élhetőbb legyen. Ehhez képest ez az eltérített pénz ma nagyon hiányzik az önkormányzat költségvetéséből. Szeretném mondani, hogy az Alaptörvény, az alkotmány egyértelműen fogalmaz.

Azt gondolom, hogy ha államtitkár urak közül bárki szeretne vitatkozni, akkor tiszteljen meg azzal, hogy nem egy zárszóban teszi, de jelen pillanatban a helyi adó nem egy átengedett adó.

(19.00)

A helyi adónak az a célja és feladata alapértelmezetten, hogy olyan helyi, az önkormányzatok önálló döntésén nyugvó fejlesztéseket finanszírozzon, ami lehet adott esetben egy felüljáró felújítása, lehet adott esetben útjavítás. Azt gondolom, hogy erre nagyon rászorul Budapest, ugyanúgy, mint bármelyik másik vidéki település is. Ehelyett önök gyakorlatilag itt egy ilyen nagyon érdekes sikerpropagandát próbáltak előadni, hogy ki tudja, hány ezer milliárd forint - mindenki mást mondott a Fidesz-frakció soraiból - fejlesztést valósítottak meg Budapesten.

Volt néhány felsorolás is, ezek közül számomra, a belváros országgyűlési képviselője számára talán a legfájóbb a Pázmány Péter Katolikus Egyetem campusberuházása, ami teljesen az ott élők igényeivel, akaratával szemben valósult meg, ráerőszakolták ezt a beruházást az ott élőkre, gyakorlatilag teljesen túlépítik azt a környéket. De azt gondolom, hogy ugyanezen megítélés alá tartozik az is, amikor a budapestiek által elutasított olimpiarendezést önök oly módon értelmezték, hogy

elkezdtek felkészülni egy másik olimpia megrendezésére, ennek céljából vagy ennek érdekében fölépítettek atlétikai stadiont, mindenféle sportlétesítményeket, ahelyett, hogy egyébként olyan beruházásokat valósított volna meg a Fővárosi Önkormányzat a saját önálló döntéséből adódóan, a választók akaratából adódóan, amelyekre valóban szüksége van székesfővárosunknak.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy tényleg holnaputánig tudnék arról beszélni, hogy mi mindent kellene és lehetne egyébként ebből a pénzből megvalósítani.

Elhangzott, hogy a városvezetés hibája. Önök tényleg azt gondolják, hogy ha kiveszik a pénzt a főváros zsebéből, akkor majd ő tud pénzt nyomtatni, mint a Magyar Nemzeti Bank? Tényleg azt gondolják, hogy a főváros pénz nélkül, a finanszírozás és az önállóság csonkításával meg tudja csinálni zökkenőmentesen azokat a fejlesztéseket, amelyekre egyébként szüksége lenne a városnak?

Nézzünk szembe a valósággal és a tényekkel! A fővárosban is azt akarják megvalósítani önök, kormánypárti képviselők, hogy a kormány akaratára és kizárólag a kormány akaratára érvényesülhessen.

Mit gondol, államtitkár úr, az általam említett 900 milliárd forintból hány bérlakást lehetett volna fölépíteni? Csak azért ezt a példát mondom, mert Panyi államtitkár úr pont a bérlakások építését hiányolta egyébként a főváros tevékenységei közül. Én azt gondolom, hogy rendkívüli, soha nem látott mennyiségű bérlakást lehetne ebből felújítani vagy felépíteni.

És ha már felújítás, én emlékszem arra, tisztelt államtitkár úr, amikor 2010 előtt az állam, a Fővárosi Önkormányzat és a kerület közösen finanszírozta azt a szociális városrehabilitációs programot, amelynek segítségével egyébként Középső-Ferencváros szinte teljesen megújult. Ez a forrás eltűnt. Miért tűnt el? Mert önök megszüntették ennek az állami és fővárosi lábát.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Én nagyon nagyon szeretnék önökkel vitatkozni, de ez csak akkor fog menni, ha önök érdemben reagálnak, és úgy reagálnak, hogy én arra, mondjuk, tudjak válaszolni. Vagy előfordulhat az, hogy önök csak a papírra leírt mondatokat mondhatják el? Érdemi vitára nincs tér ebben a parlamentben? Mert az elmúlt két ciklusban nem nagyon tudok olyan példát mondani, amikor érdemi vita alakulhatott volna ki a kormánypártok és az ellenzék között.

Államtitkár úr, cáfoljon meg, merjen válaszolni, merjen válaszolni, mert azt gondolom, hogy az általam elmondottak tények. Tények, amelyeket részben megerősített az Alkotmánybíróság, részben megerősített az Állami Számvevőszék, és részben pedig, azt gondolom, hogy mindenki által józan paraszti ésszel értelmezhető módon az Alaptörvény rögzíti az általam elmondottakat.

Azt gondolom, olyan önkormányzatról beszélünk, ahol a közösségi közlekedés szervezése olyan terhet jelent a Fővárosi Önkormányzatnak, hogy gyakorlatilag nincs még egy ahhoz fogható beruházás,

mint amennyibe egyébként a közlekedés szervezése, működtetése kerül. És amiről önök mindig megfelekeznek, és azt gondolom, ez ugyanúgy része minden rendszer működtetésének, mert nem elég kifizetni a buszsofőröket, elindítani a buszokat, elindítani a metró, kifizetni az áramot a metróhoz meg a trolizhoz, ott a fejlesztésekre ugyanilyen szükség van, mert ha nincs fejlesztés, akkor holnapután dől a fejünkre. Ezekről a fejlesztésektől veszik el önök a forrást, majd utána rendkívül lelkesen mondják azt, hogy mert Budapest mindannyiunk fővárosa. De ha mindannyiunk fővárosa, akkor tartsák be a törvényeket! Mert van megoldás, ha betartják a törvényeket, és a Fővárosi Önkormányzat megkapja azt az idén nagyságrendileg 150 milliárd forintot, ami jár neki a kötelező feladat ellátása miatt, és nem a helyi adóra próbálják meg ráterhelni, akkor a megoldás itt van a kezünkben.

Ha a megoldásról beszélünk, akkor beszéljünk pár mondatot a szolidaritási adóról. Azt gondolom, hogy ennek lehet helye, persze csak akkor, ha a szolidaritási adóból befolyt összeg mértéke nem olyan, mint most, tehát nem teszi tönkre a nagyvárosokat ebben az országban. A másik feltétel, amelynek ehhez teljesülnie kell, hogy ezt megkapják a kisebb önkormányzatok, mert ma teljesen átláthatatlan módon a nagy zsákban elveszik az az összeg, amit az önkormányzatok szolidaritási adó címen befizetnek.

Én őszintén reménykedve várom azt, hogy államtitkár urak közül bárki reagál még a vita során. Remélem, hogy van bátorság, tudás és érv a zsebükben, hogy egy valódi vitát elkezdhessünk Budapest helyzetéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi képviselő úr. A következő hozzászóló Varga Zoltán képviselő úr, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Igencsak megfogyatkoztunk vagy megfogyatkoztak önök, hiszen ez a kormány által javasolt napirendi pont. De hát nem is csodálkozom, különösen azon nem, hogy Hollik és Nacsa képviselő urak elmentek, hiszen figyeltem őket itt a vita során, és bizony elég rendesen be voltak feszülve, amit persze nem csodálok, hiszen tudjuk azt nagyon jól, hogy a Szólv utcával kapcsolatos igazságügyi miniszteri jelentés bizony az elmúlt napokban pokoli rosszul öregedett. Tehát nyilvánvalóan látjuk azt is, hogy kiderült, az a jelentés hazugság.

Apropó, itt kérdezném meg önöket. Nem tudják véletlenül, hogy Pintér Sándor és Tuzson Bence mikor akar lemondani? Merthogy nekem Pintér Sándor miniszter úr azt ígérte a Népjóléti Bizottság ülésén, hogy ha kiderül az, hogy a kormány vagy a bűnüldöző szervek felelőssége megkerülhetetlen, akkor le fognak mondani. Tehát én várnám azt, de gondolom, önök ezzel tisztában vannak.

Viszont ha már ennyire befeszültek, akkor én javasolnék egy másik témát. Szerintem beszéljünk filmekről! Nem tudom, megvan önöknek A Keresztapa? Tudják, '72-ben készült, Francis Ford Coppola három

Oscar-díjat kapott érte. Don Vito Corleone megvan? Ő a főszereplő. Van egy nagyon-nagyon híres mondata, mondhatnám azt is, hogy a popkultúra és a kult-világ egyik legismertebb mondata: majd teszek nekik egy ajánlatot, amit nem lehet visszautasítani. Nem tudom, hogy ismerik-e, én nagyon szeretem ezt a filmet, sokszor megnéztem, és nagyon tanulságos, önöknek meg ismerni kell, mert gyakorlatilag ebben a világban élnek, tehát ebben a maffiavilágban.

(19.10)

Valójában ez a mondat semmi másról nem szól, mint arról, hogy a maffia hatalma és befolyása megke-rülhetetlen; hogy lehet valakit megfenyegetni nagyon finoman és szofisztikáltan is. De ez mégiscsak egy durva fenyegetés. És amit itt most látunk önöktől, az nem más, mint - rossz parafrázissal élve - Don Vito Orbán Viktor mondata: majd teszek nekik egy szívessé- get, egy ajánlatot, amit nem lehet visszautasítani. Nem is tudom, talán Baranyi Krisztina polgármester asz- szony kérdésére válaszolta, hogy majd ki fogom fizetni a béreket. Ez gyakorlatilag ugyanaz, ez történik most. Gyakorlatilag maffiamódszerekkel próbálják Budapes- tet belezsarolni egy olyan helyzetbe, amiből nem filmet fognak csinálni, hanem valami szörnyű jövőképet.

Hozzá kell tennem, hogy persze itt most elhang- zott, hogy majdnem 20 milliárd forintot fog talán a kormány mégiscsak fizetni Budapest számára, de eb- ből 12,9 milliárd forintot éppen Debrecenről vesznek el. 12,9 milliárd forintot! Ez egy teljesen új hír. Én deb- receni vagyok, nekem nagyon fontos a városom. És egy másik idézetet hadd mondjak itt, dr. Pesti Imre képvi- selő úr mondta ezt még a vita elején, hogy nyugodjon meg mindenki, mert a kormány szereti Budapestet. Lázár János nagyon szeret Debrecenben laknizni, ő többször azt mondta, amikor Debrecenben volt, hogy Debrecen számíthat ránk, és mi számítunk Debre- cenre. Ez a két mondat, ez a két idézet összezseng gy- akorlatilag. Az a legnagyobb baj, hogy a kormány nem- csak Budapestet szereti, hanem Debrecen is. Ezért van az, hogy Debrecenről példának okáért 10,3 milliárd fo- rintot vesz el a kormány a szolidaritási hozzájárulásnak nevezett mocskos adó címén, újabb félmilliárdot a „Versenyképes járások” programban, és - még egyszer mondom - most kiderült, hogy még 12,9 milliárd forin- tot nyilván azért vesznek el a különböző debreceni ki- emelt beruházásoktól, hogy ebből valamilyen módon mégiscsak tudják Budapestnek ezt az összeget átadni.

Tehát valójában itt tartunk, Don Vito Corleone Or- bán Viktor gyakorlatilag egy maffiaállam fejeként tönkreteszi nemcsak Budapestet, hanem az összes ön- kormányzatot Magyarországon, mert úgy gondolják önök, hogy ezt így kell csinálni. Nem durván, nagyon finoman, törvényekbe csomagolva, nagyon finoman azt üzenve, hogy majd én kifizetem a béreket, nem kell itt emiatt aggódnia. Közben meg látjuk, hogy mi ennek a dolognak a vége: ebbe bele fog rokkanni Budapest, bele fog rokkanni Debrecen, tönkre fog menni miatta az összes település, nemcsak a nagyvárosok, hanem a

kisvárosok is, viszont az a baj, hogy a végén bele fog pusztulni ebbe Magyarország is, ha ez így marad.

Én nagyon bízom benne különben, hogy nem ma- rad így, hiszen tudjuk, hogy a maffiafilmeknek mégis- csak az a vége, hogy a maffiafőnök bekerül a börtönbe, és az igazságszolgáltatás végzi a dolgát. Mi most az önök filmjének a végét látjuk. Ennek a sztorinak az lesz a vége, hogy Don Vito Orbán Viktor elnyeri méltó ju- talmát az elmúlt 15 évért. Érdeklődve várom, és bízom benne, hogy nem lesz folytatása az önök filmjének. Kö- szönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képvi- selő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel kép- viselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy nagyon kellemetlen hangú vitát követ- tem én is itt az elmúlt - most már mondhatom - órák- ban, és azt kell mondanom, a kormányzatról elmondták előttem az ellenzéki képviselők nagyjából, hogy milyen hozzáállást testesít meg az, ami előttünk fekszik. Nyil- vánvaló, hogy sokan vagyunk, akiket a városvezetés stí- lusa és gyakorlata is nagyon sokszor idegesít, irritál, te- hát két irányú szégyent is szoktunk érezni bizonyos té- makörökben. De a kormány részéről rendkívül álságos az, ami itt történik. Egy-két példával szeretném mindezt alátámasztani, és III. kerületi polgárként, valamint olyan polgárként, aki ott indul a következő választáson, szeretném egy kicsit közelebb hozni a valósághoz azt a borzalmat, ami nagyon sok esetben történik.

Ilyen például az önkényes lakásfoglalókat illető helyzet és a lakhatási helyzet, ahol mind a kerületi ön- kormányzatnak vannak feladatkörei, mind a főváros- inak lennének feladatai, a kormánynak is lennének és óriási felelőssége is lenne. Kérem szépen, az a helyzet, hogy néhány száz méterre attól a helytől, ahol a kisgye- rekeimet nevelem, az önkényes lakásfoglalók néhány hónappal ezelőtt betörték az Ezüsthelyen egy otthonba, ott megkínóztak valakit, hogy az értékeihez hozzájussa- nak, és egy emberölési kísérlet végén nagyon sokáig kér- déses volt, hogy az áldozat túléli-e ezt a bűncselekményt, vagy sem. Még közelebb, már csak körülbelül kétszáz méterre attól a helytől, ahol a gyerekeimet nevelem, az önkényes lakásfoglalók úgy döntöttek, hogy begyűjta- nak valaki másnak a házában. Ennek az eredménye az, hogy leégett egy teljes családi ház, és azt az égett mű- anyag és egyéb szagot jó sokáig szagoltuk a gyerekekkel együtt. A helyzet az, hogy itt, Budapest közigazgatási ha- tárának a közelében élünk, ahol gyakorlatilag no-go zóna, drogelosztó központ alakult ki, és az önkényes la- kásfoglalók miatt egy korábbi, klasszikusan víkendházas övezet lényegében élhetlenné vált.

Én elkezdtem utánamenni ennek az esetkörnek, és elkezdtem felderíteni, hogy mit lehet tenni. Az a helyzet, hogy azt találtam - ez a mai vita tökéletesen leképeződik ebben -, hogy vannak önkormányzati tu- lajdonú ingatlanok, vannak állami tulajdonúak, és akárkinél kopogtatok, valahogy a rendbetétel iránti szándék elmarad, és mindenki a másikkra mutogat.

Nagyon sokszor tapasztaljuk ezt közbiztonsági kérdésekben, lakhatási kérdésekben, a közlekedést érintő kérdésekben. Nem mondom inkább, hogy én is néha miket érzek, amikor az erőszakos bicikliút-telepítési szándékok rám vannak kényszerítve, és mondjuk, a gyerekeket autóval szállító családapaként nyilvánvaló módon hátrányt szenvedünk bizonyos esetekben.

De itt most arról kell beszélünk, hogy Ezüsthegy, az önkényes lakásfogalók tekintetében lenne megoldás. A megoldás a következő lenne, amire javaslatot tettem: eldózerolni, eltakarítani az összes, emberhez méltó lakhatásra már alkalmatlan, de a bűnözők számára beköltözésre és az ebbéli tevékenységük kifejtésére alkalmas ingatlanokat. Szerencsére a kerületi önkormányzat a javaslatom után elkezdte ezt a bontási munkálatot, de vélhetően a feléig sem jutott el ennek, hiszen nagyon sok állami terület található tele szeméttel, tele veszélyes hulladékkal, és egész egyszerűen nem tudunk oda eljutni, hogy egy asztalhoz ültessük a kormány képviselőjét az önkormányzatával, a rendvédelmi szervekkel, a polgárőrökkel, akik csak akkor álljanak fel a tárgyalóasztaltól, ha megoldást találnak erre az egész kérdésre.

Ugyanezt látjuk, a forró krumpli dobálását a főváros és a kormány viszonylatában, számos egyéb kérdésben.

Amikor a kormány itt látszólag mentőcsomagot dob, de valójában diktátumokat foganatosít, akkor azt kell mondanunk, hogy ugyanezt érzük tetten sok egyéb területen. Én küzdök a III. kerületben az óvodabezárások ellen is, és bár egy intézmény esetében már meghaltotta a helyi önkormányzat a szakmai érveimet, és megmenekült ez az intézmény, tehát lekerült a bezárandók listájáról, a többi esetében ez a vita folyik. De itt is az a helyzet, hogy a nap végén a kormányt kellett megkeresnem, mert kiderült, hogy ami régen adottság volt, hogy a fejlesztőt, a logopédust, az óvodapszichológust az állam fizeti, tehát az ő bértömegét biztosítja az állam, az néhány éve önöknek köszönhetően megváltozott, most már a kerületi önkormányzatnak kellene kitermelni ezt az egész bértömeget, amelynek egyébként elvonják a forrásait. A nap végén, nyilvánvaló módon, ezt nem tudja olyan szinten, mennyiségben, minőségben teljesíteni, mint a korábbiakban. A kormány pedig - bárcsak itt is feltűnne megmentőként, de itt még arra sem figyelnek, mert leszavazták az ez irányú parlamenti javaslatomat - alapvetően, itt is az van, hogy az önkormányzatokra fog mutogatni, hogy nem látják el ezeket a feladatokat. De valójában a kormánynak és az államnak, a költségvetésnek kellene fizetnie azt, hogy mondjuk, az SNI-s gyermekek fejlesztése, támogatása esetén ez az egész fel se merüljön, önkormányzati forráshiány fel se merülhessen, tehát gyerek amiatt ne szenvedjen hátrányt, hogy bármilyen költségvetési ribillió alakul ki.

Én ezt a javaslatot benyújtottam a parlament elé: fizesse újra az állam az SNI-ellátás teljes szakembergárdájának a bértömegét. Ezt a javaslatot egyelőre a kormány leszavazta.

Korrekciós lehetőség van, és mindig van, de én ezt a forrókrumpli-dobálást nagyon-nagyon fázva látom,

tehát nagyon rossz érzés az, hogy az önkényes lakásfogalóknál ebbe ütközöm, hogy az óvodabezárások ellen küzdve úgyszintén ebbe ütközöm.

És nagyon-nagyon sok kérdést, például a bérlakásépítések kérdését is ide lehetne hozni. Teljes joggal várnánk el, hogy az önkormányzatok építsenek nagy tömegű bérlakást, vagy vásároljanak olyanokat, amelyeket mások már nem használnak; hozzanak létre, mondjuk, lakásügynökségeket. Jobb lenne kicsit sikeresebb, mint a Karácsony Gergely-féle városvezetés, amely már az előző körben kampányolt a lakásügynökséggel; lényegében semmi nem lett belőle, így aztán a következő választásnál újra kampányolt a lakásügynökséggel.

(19.20)

Hozzáteszem: egy szakmailag kompetens vezetőt neveztek ki az egésznek az élére, de ez nem csak vezető kérdése, és Budapesten ez egyébként egy olyan konstrukció, amely érdemben tudna segíteni a lakhatási válságon, csak valamiért nem működik.

De az önkormányzatok esetében nem nagyon találunk olyat, ahol a bérlakásállomány érdemi és mérhető módon növekedett volna; azért nem találunk, mert ha a másik zsebükből kivesszük a forrásokat, akkor egészen biztosak lehetünk benne, hogy ezek a bérlakásépítési projektek ellehetetlenülnek. A rögválóságban azt a folyamatot tapasztaljuk, hogy a nagy ingatlanberuházások esetén próbálnak alkudozni a helyi önkormányzatok, hogy valami lakhatási jellegű, pántlikázott fejlesztési forráshoz hozzájussanak - vagy sikerül, vagy nem. Az én koncepcióm szerint - a „Mi Várunk” program képeben tettük ezt le - tömeges bérlakásépítéseket kellene kezdeni, évente legalább 5-10 ezer darabot, a költségvetés kellene hogy finanszírozza mindezt. Az önkormányzat mihez ért a legjobban? Ahhoz ért a legjobban, hogy kezelje ezt az egészet - akár a rászorultsági láb is belejöhethet, bár az én programom nem, vagy nem kizárólag egy szociális program -, és a végén, 6-8 év sikeres együttélés esetén lehetővé kell tenni a magyar fiatalok számára, hogy a tulajdonukba kerüljenek ezek a bérlakások. Így tudjuk a jövő adófizetőit itthon tartani, Magyarországon. Ennek a koncepciónak lenne létjogosultsága.

Mi erre a tipikus kormányzati válasz? Az, hogy a magyar fiatalok jobban szeretik a saját ingatlantulajdonost - és ez a mondat kétségkívül igaz. A második tagmondatot nem szokták hozzátenni: százezrek és milliók ragadnak be drága albérletekbe, vagy pedig nincs olyan opciójuk, hogy önálló ingatlantulajdonra tegyenek szert. És itt is a forró krumpli dobálásának esete merül fel, mint a kormány és a főváros viszonylatában. A kormány azt mondja, hogy ez az önkormányzatok dolga, de közben elvonja a forrásaik egy részét, amit erre fordíthatnának; az önkormányzat azt mondja, hogy nincs pénzem rá, mert a kormány elveszi. És ezenközben van 700 ezer üres ingatlan Magyarországon, és még odáig sem jutottunk el tizenéves év alatt, hogy megnézzük, hogy ezeknek akár csak az egytizede hasznosítható-e még bérlakásként, és bővíthető-e ez a

rendszer. És hova vezetett ez a kínálati szűkösség? Egészen pontosan oda, hogy a 2010-ben 60 ezer plusz rezsis, átlagos méretű III. kerületi albérleti ár mára 260-270 ezer forint, és az ingatlan.com szakértői hozsánáznak, hogy az árrobbanás lassult egy kicsit, vagy esetleg 1-2 százalékkal csökkentek az árak.

Tehát arra kérem a kormányt, hogy miközben igyekszik megmentőként feltüntetni önmagát, legalább a saját részéről fejezze be a felelősségnek ezt a fajta áthárítását. Az önkényes lakásfoglalás kérdésnél üljenek egy asztalhoz, és akkor álljanak fel, amikor a megállapodás megszületett. Egy új óvodafinanszírozási javaslat befogadásával, vagy akár nyújtsák be a sajátjukat, legyenek nemzeti minimumok, ahol ez az egymásra mutogatás megszűnik, és érdemi, konstruktív megoldások születnek. Harmadsorban pedig a lakhatási vitát végre folytassuk itt le. Most már nem elegendő válasz az, hogy a magyarok önálló, saját ingatlantulajdont szeretnek. Kétségtől így van, de nem képzelhető el, hogy egy szuverén nemzetállamnak ne legyen üzenete az albérletbe szorult százezrek számára.

Kétségtől van, aki számára a 3 százalékos lakás-hitel az egyetlen lehetséges út, és ezt néhány ezren, tízezeren, akár még többen igénybe fogják venni, de nem hiszem el, hogy a kormány nem látja, hogy a bevezetés, a bejelentés pillanatától azért ugrottak meg az árak, mert egy kínálati szűkösséggel megátkozott piacra öntöttek rá egy nagy keresletet. Ez így önmagában nem lesz elegendő, mert az árrobbanást az is elszenvedi, aki egyébként nem veszi igénybe a 3 százalékos konstrukciót.

Nem szeretem azt, amikor zsigerileg szídnak egy ilyen elképzelést, tényleg nem szeretem, de azt sem szeretem, amikor a piaci hatások figyelembe nem vétele miatt a járulékos hatásokat a társadalom fizeti meg. Ezt az Airbnb-nél kipróbáltuk. Az Airbnb megint tipikus esete a kormány és a fővárosi kerületek közötti forrókrumplidobálásnak. A kormánynak nem volt bátorsága szabályozni vagy kitiltani vagy akármit csinálni az Airbnb-vel - én szerettem volna -, a kormány azt mondta: intézzék ezt az önkormányzatok; de addigra a forrásaik egy részét elvonták, és a forráshiányos önkormányzatok - Terézvároson kívül - lényegében meg sem próbálták ezt, pedig az Airbnb-zók fele nettó ingatlanbefektető, akár külföldi ingatlanbefektető, semmilyen társadalmi érdek nem szólta mellett, hogy ők a jóléti szintjüket tovább emelhessek a magyar társadalom kárára.

Ezeket a helyzeteket nem szabad felelősség szintjén egymás között dobálni, ezért én így a vita végén egy-két szakmai kérdéskört idehozva arra kapacitálom a feleket, hogy nagyon szigorúan határozzanak meg nemzeti minimumokat, ahol kell, üljenek asztalhoz, szülessenek meg ezek a megoldások, és III. kerületi polgárként a következő időszakban is azért fogok küzdeni, hogy ezek a kérdések végre rendeződjenek, és pont kerüljön az eddig be nem fejezett mondatok végére. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A következő hozzászóló Csárdi Antal, független képviselő.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Kormánypárti Képviselőtársaim! Mi a Fantomasnak ülnek önök itt? De tényleg! Laptopot nyomkod, telefont nyomkod, telefont nyomkod, és egy szó nem jön ki a száján, mert nincs felhatalmazása. Hát Louis de Funès szégyellné magát!

Elnök Úr! Nem tudom, hogy van-e arra lehetőség, hogy én a függetlenek időkeretéből átadjak az államtitkár uraknak, mert én szívesen adok át nekik időt, pelenkát, tanácsot, bátorságot, bármit, csak érdemi vita legyen...

ELNÖK: Képviselő úr...

CSÁRDI ANTAL (független): Jelen pillanatban itt mindenki elmondja a maga kis *(Az elnök csenget.)* buborékgondolatait...

ELNÖK: Képviselő úr, térjen a tárgyra, de ne provokáljon! Öné a szó, beszéljen a tárgyról!

CSÁRDI ANTAL (független): Bocsánat!

ELNÖK: Köszönöm szépen.

CSÁRDI ANTAL (független): Tehát az a helyzet, hogy önök gyávák, és nincsenek gondolataik sem az a problémával kapcsolatban, amellyel egyébként ma az önkormányzatok szembenéznek.

És tudom, Budapestről van szó, de ismételtelen el kell mondani azt az alaptörvényi passzust, amely úgy szól: „A helyi önkormányzat kötelező feladat- és hatásköreinek ellátásához azokkal arányban álló költségvetési [...] támogatásra jogosult”, minden önkormányzat. Azért mondom ezt el, mert azt gondolom, szeretném, ha ezt a hallgatóság bevéssé az eszébe. Mert azzal, hogy önök az alkotmány, Alaptörvény ezen passzusát - 34. cikkely - nem tartják be, meglopják a budapestieket, meglopják a miskolciakat, meglopják a debrecenieket, és hosszan sorolhatnám.

A helyzet az, tisztelt államtitkár urak, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök hihetetlen módon nem tudnak sem felelősséget vállalni, sem normálisan működtetni akármit. A helyzet az, hogy ha betartanák ezt a cikkelyt, és mondjuk, Debrecen és a nagyvárosok vidéken megkapnák ezeket az összegeket, azzal hihetetlen intenzitású és olyan gyors fejlődésnek lehetne indítani azokat a régiókat, ami lényegesen többet segítene a fejlődésben, mint a sok iderángatott akkumulátorgyár.

Ugyanakkor azt gondolom, érdemes beszélni arról, mit jelent az, hogy Budapest nettó befizetője lett a költségvetésnek. Említettem az előző felszólalásomban, hogy 2013-ban önök bevezették az önkormányzatok feladatfinanszírozási rendszerét, ami azt jelenti, hogy önök megtérítik a feladatok költségét. Nem normatív alapon valami, kicsit hasraütött szám alapján fizetnek, hanem megvizsgálják, hogy milyen költséggel jár a kötelező feladat ellátása, és azt önök az önkormányzatok számára a költségvetésből biztosítják kisteleplülésen, nagy településen, a fővárosban, mindenhol.

A helyzet az, hogy ha melléteszük, hogy ezeknek az önkormányzatoknak milyen mértékű fizetési kötelezettségük van az állammal szemben, akkor ki fog derülni, hogy ha többet kell befizetnie egy adott önkormányzatnak, mint amennyit egyébként a feladatellátás megvalósításához kap, akkor nettó befizetővé válik.

És csak egy idézetet szeretnék idecitolni az alkotmánybíróági határozat indoklásából: a szolidaritási hozzájárulás, amikor nettó befizetővé tesz egy helyi önkormányzatot, akkor kerülhet összeütközésbe az Alaptörvényben biztosított önkormányzati pénzügyi autonómiával, amikor már alkotmányjogi érvkészllettel kifejezhetővé, illetve az Alkotmánybíróóság eszköztárával is mérhetővé válik a finanszírozási rendszer súlyos aránytalansága. És ez megtörtént, a fővárossal kapcsolatban megtörtént, itt van az Alkotmánybíróóság határozatának az indoklásában, és én azt gondolom, hogy ez megkérdőjelezhetetlenül a magyar kormány felelőssége.

(19.30)

Hogy emellett persze önök az államadósságot elengedték, mint egy lufit, ami elrepült kontrollálhatatlanul? Tisztelt Államtitkár Úr! Ha önök nem tudnak gazdálkodni - Nagy Márton magántőkealapjai kivételével -, akkor legalább ne akadályozzák az önkormányzatokat, ahol felkészült szakemberek tudnák fejleszteni ezt az országot, külön módon, mint önök.

Tisztelt Ház! A helyzet az, hogy Varga képviselőtársammal vitatkoznék, aki örömét fejezte ki, hogy a magyar kormány, ha lehet hinni Szentkirályi Alexandrának, megígérte ezt a 20,8 milliárd forintot. Szeretném nagyon egyértelművé tenni: Budapestnek nem 20 milliárd forint jár. Budapestnek egy tisztességes feladatfinanszírozás jár, ez nagyságrendileg a közösségi közlekedés kapcsán kizárólag egy körülbelül 150 milliárdos tétel, és azt gondolom, hogy ezzel párhuzamosan önöknek kötelessége megszüntetni azt az alkotmányellenes helyzetet, ami alapján jelen pillanatban ennek a költségét a helyi iparüzési adóra terhelték.

És ha ezt a két összeget egymás mellé tesszük, úgy az egyik egy beérkező tétel a költségvetés részéről, a másik pedig egy kiadáscsökkenés, hiszen nem az iparüzési adóból kell finanszírozni. És akkor egy olyan szép, szemmel látható összeggel fog növekedni a főváros költségvetése, olyan szép, jól látható összeggel fog növekedni minden magyarországi település költségvetése, ami az önkormányzati autonómiát is tiszteletben tartva elindíthatja a fejlődés útján Magyarország vidékét és fővárosát egyszerre és párhuzamosan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Panyi államtitkár úrral nem azért nem kértünk szót eddig, merthogy a zárszót akarnánk várni, hanem vártuk,

hogy legyenek olyan gondolatok, amelyekkel lehet vitatkozni.

Az az igazság, tisztelt Országgyűlés, tisztelt jelen lévő képviselő asszony, képviselő urak, hogy eddig nagyrészt, leszámítva néhány képviselői felszólalást, Kanász-Nagy képviselő úr felszólalását, Novák Előd képviselő úr felszólalását, Csárdi képviselő úrnak inkább az első felszólalását, a második felszólalása inkább már abba a körbe tartozott, mint sok, már jelen nem lévő képviselőé, inkább a hőbörgéshez és hőzöngéshez tartozott, és ők, miután már kihöbörögték magukat, gyorsan távoztak is, érzékeltetve, hogy igazából válaszra sem kíváncsiak.

De Kanász-Nagy és Csárdi képviselő urak előhozták az önkormányzati finanszírozás jó néhány aspektusát, különös tekintettel - és az elhangzott másoktól is - a szolidaritási hozzájárulás kérdését, mint az ő meglátásuk szerint minden baj okozóját. Pedig az az igazság, tisztelt Országgyűlés, hogy a magyar települések kétharmada a szolidaritási hozzájárulás nyertese. Azok tehát, akik a szolidaritási hozzájárulás eltörlését követelik, azok a magyar települések kétharmadával és az ott élő magyar emberekkel szűrnének ki.

Mert mi a logikája a szolidaritási hozzájárulásnak? Azon az alapon került bevezetésre, hogy az önkormányzatok 1990-es megalakulását követően is folyamatosan nagy jövedelmi különbségek vannak az egyes települések között. Így volt ez 1990-ben, és ha tetszik, ha nem, így van ez 2025-ben is. Ennek nagyon egyszerű az oka: a gazdasági szereplők nem egyenlő arányban települtek le az országban, és ezért az iparüzési adó megoszlása is egyenlőtlen. A szolidaritási hozzájárulás ezért az önkormányzatok jövedelemtermelő képességéhez igazodik.

A szolidaritási hozzájárulás nyolc évvel ezelőtti bevezetése óta az egyik legjobb példa, hogy nem csupán az emberek, hanem maguk az önkormányzatok is segíteni tudják egymást, mégpedig úgy, hogy a gazdasági szereplők aránytalan eloszlásával keletkező többletbevételt megosztják egymás között. Így tehát a gazdagabb önkormányzat továbbra is helyzeti előnyt élvez, hiszen helyben, nála történik a termelés, azonban így lehetőség nyílik arra, hogy az a több mint 2000 település is fejlődjön, ahol nincsen ilyen mértékű gazdasági előny. Azért nincsen, mert egyébként a több mint 2000 településen élő honfitársaink elmennek azokra a településekre dolgozni, ahol megvan a gazdasági erő, és ennél fogva a munkahelyteremtési képesség sincsen meg munkaerő hiányában ezeken a településeken.

Tehát azoknak a településeknek igenis segíteni kell a rosszabb helyzetben lévő településeket, ahova munkahelyre ingáznak honfitársaink tízezrei. A szolidaritási hozzájárulás rendszere tehát az ellenzéki képviselők által kommunikálttól eltérően nem elvonás, hanem egy igazságos újraelosztási mechanizmus, amely azt biztosítja, hogy minden önkormányzat megfelelő forrásokhoz jusson a kötelező feladatai ellátásához.

Aki tehát ezt a 2017 óta jól működő rendszert lerombolná, az nem tesz mást, mint ettől a több mint

2000 településtől és az ott élőtől elvonná a lehetőségeket, és egymás ellen fordítaná a településeket. Jól ismert módszer egyébként a baloldal részéről a különböző társadalmi csoportok, így a települések egymás ellen fordítása, mert feszültséget teremtené a kisebb, a nagyobb, az erősebb és a gyengébb települések között.

A szolidaritási hozzájárulás egyébként pontosan 2324 települést érint pozitívan, tehát 2324 településen lenne nehezebb a mindennapi élet, ha azt tennénk, amit a baloldali képviselők a vitában eddig követeltek. Ellehetetlenülne a közvilágítás működtetése, ellehetetlenülne vagy megnehezülne a településüzemeltetés. Több mint 2,5 millió magyar ember élete lenne nehezebb, 2,5 millió ember, a magyar lakosság egynegyede azokon a településeken él, akik a szolidaritási hozzájárulás nyertesei, akik részesednek ezekből a támogatásokból.

És igen, képviselő úr, a jogszabályok egyébként mindenkire vonatkoznak, és a szolidaritási hozzájárulás rendszerét mind a bíróság, a Kúria és az Alkotmánybíróság is megerősítette. Erre utalt Csárdi képviselő úr is a felszólalásában: az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a szolidaritási hozzájárulás nem ellentétes az Alaptörvénnyel, nem ütközik semmilyen nemzetközi szerződésbe, és nem sérti az önkormányzati chartát sem, mert minden önkormányzatra ugyanazok a szabályok vonatkoznak.

Ennyit arról, amit állítottak, hogy a kormány kifosztja a szolidaritási hozzájárulással a Fővárosi Önkormányzatot. Mindegyik önkormányzatra ugyanaz a szabály vonatkozik, nincsen a Fővárosi Önkormányzatra semmilyen külön szabály: azok fizetnek több hozzájárulást, akiknek nőtt az iparűzésiadó-bevétele.

Budapest Főváros, hála Istennek, az európai uniós átlagfejlettség 168 százalékan áll, messze az Európai Unió egészének a fejlettségét meghaladja, így eléggé furcsán hatna, ha elfogadnánk a főpolgármesternek azt a mondatát, hogy nekik, a fővárosnak ne kelljen szolidaritási hozzájárulást fizetni, pont a leggazdagabb ne fizessen. Azért ez elég furcsa, ezt önök is belátják.

(19.40)

Tehát igenis a fővárosnak részt kell vállalnia abból, hogy az ország egyes térségei közötti fejlettségi különbségek megszűnjenek, és a leszakadó térségek felzárkóztatása minél gyorsabb ütemben történhessék.

Mindezek mellett a kormány egyébként nyitott arra, hogy egyeztessünk a szolidaritási hozzájárulás fizetésének módszertanáról, ugyanúgy, ahogy az egész önkormányzati finanszírozás rendszeréről. Ez az egyeztetéssorozat megkezdődött, a kormány felhatalmazása alapján Navracsics miniszter úr egyeztet az önkormányzati érdekszövetségekkel. Zajlottak már egyeztetések, és várjuk a javaslataikat annak érdekében, hogy ha szükséges, akkor az önkormányzatok közfeladatrendszerét áttekintve úgy alakítsuk a hozzárendelt finanszírozást, hogy az minden önkormányzat számára a lehető legmegfelelőbb legyen. De az is tény, hogy Budapest vezetése nem állhat a törvények

felett, bármennyire is ezt akarja elérni Karácsony Gergely főpolgármester, és a főváros vezetése nem tagadhatja meg önkényesen az ország más településeivel szembeni szolidaritási kötelezettségét.

Arató képviselő úr azt állította, hogy a budapesti iparűzési adó bevételét a budapesti lakosok termelik meg. Ők is, de nemcsak budapesti lakosok, hanem azon magyar emberek tízezrei, akik naponta ingáznak akár 100 kilométerrel Budapesten végezve a munkájukat, és ezáltal nem a saját állandó lakóhelyükön járulnak hozzá az iparűzésiadó-bevétel növekedéséhez. Karácsony Gergely ezeket az embereket nézi semmibe, és ezen emberek lakóhelyét nem kívánja támogatni abból az iparűzésiadó-bevételből, amit vidéki emberek tízezrei termelnek meg.

Főleg, ráadásul mindezt úgy akarja tenni - ha már itt az ellenzék nagy tisztelettel kirablásról beszélt, azért beszéljünk tisztán -, hogy ha áttekintjük a Fővárosi Önkormányzat iparűzésiadó-bevételét és azt, hogy szolidaritási hozzájárulásban mennyit kellett ehhez képest fizetnie, akkor azt látjuk, hogy 2019-ben... - mert mindenki arról beszél, hogy mennyit kellett a fővárosnak befizetni. Beszéljünk arról, hogy mennyi maradt a Fővárosi Önkormányzatnál: 2019-ben ez 154 milliárd forint volt, 2025-ben ez több mint 250 milliárd forint. És folytatom, képviselő úr, mert Tordai képviselő úr a páholyból nagy kegyesen, szinte a lábát feltartva kiabált be, hogy de az inflációt nem számoltuk. Ha az inflációt is hozzászámoljuk, akkor az az igazság, képviselő úr, hogy amennyi ottmarad a Fővárosi Önkormányzatnál, az reálértéken több, mint 2019-ben.

Tehát azért felteszem a kérdést: ha reálértéken több pénzből gazdálkodik a Fővárosi Önkormányzat, mint 2019-ben, akkor hogy a viharba kerülhetett csődbe? De még akkor azzal folytatnám, hogy egyébként a BKV-nak az éves finanszírozása jelen formájában 180 milliárd forintot tesz ki. Ha hozzátennénk azt a tízmilliárd forintot, amit egyébként még Tarlós István biztosított a buszok karbantartására, és amit Karácsony Gergely önkényesen egyébként tízmilliárdról egymilliárdra csökkentett, ezzel szinte lenullázva a BKV-buszok karbantartását, akkor is 190 milliárd forintnál tartanánk. Ha ezt 100 százalékban kifizetné a Fővárosi Önkormányzat úgy, ahogy törvényi kötelezettsége volna, még akkor is maradna 60 milliárd, amit más közszolgáltatásokra fordíthatna.

Mindeközben mit látunk? Hát, a fővárosi buszok állapota nem éppen XXI. századi, nem éppen európai, pedig megtehetné, pénzügyileg megtehetné. Ha azt állítja Karácsony Gergely főpolgármester, hogy nincs pénz, akkor mondja meg, hogy hova tette, ugyanis a számok azt mutatják, hogy a források rendelkezésre állnak. Azért nem finanszírozza a BKV-t és azért van csődökkel, mert bizony másra kívánja költeni ezeket a forrásokat. Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, a források rendelkezésre állnak.

Az iparűzési adó álláspontunk szerint egy igazságos rendszer. Természetesen, mint minden rendszer, folyamatos felülvizsgálatra szorul és indokolt annak a felülvizsgálata; ez zajlik, de ez nem alapozhat meg

olyat, hogy valaki a hozzájárulás-fizetési kötelezettségének ne tegyen eleget, főleg úgy, hogy ha nem tesz eleget, azzal magyar települések ezreit sodorja veszélybe. Ez elfogadhatatlan! Be kell fizetni a hozzájárulás összegét, és természetesen, ha bármilyen okból kifolyólag Karácsony Gergely nem képes a főváros irányítására akár politikailag, akár pedig pénzügyileg, a kormány rendelkezésre áll és segítséget kíván nyújtani.

Ami törvényjavaslat most a Ház előtt van, az egy védőháló: ha van csőd, akkor segíteni tudunk, ha pedig nincs csőd, akkor nem kell igénybe venni. Nem is értem ezért, hogy miért mondják azt a tisztelt ellenzéki képviselők, hogy ez elfogadhatatlan. Ha nincs csőd, ha Karácsony Gergely nem vezette csődbe a Fővárosi Önkormányzatot, akkor soha nem lesz rá szükség.

Ha viszont mégis igaz az, hogy Karácsony Gergely az elmúlt hatéves működésével gyakorlatilag lenullázta a Fővárosi Önkormányzatot, és csődhelyzet van, akkor pedig miért akarják megakadályozni, hogy a kormány segítse azokat a dolgozókat, akik elvégzik a közszolgáltatásokat? Mert remélem, abban még egyetértünk, hogy bárhogy is alakul a Fővárosi Önkormányzat helyzete, a közszolgáltatásokat biztosítani kell: a busznak mennie kell, a villamosnak mennie kell, a metrónak mennie kell, világításnak lennie kell, és sorolhatnám. Ha Karácsony Gergely nem képes rá, ezeket a kormány biztosítani fogja, és akik elvégzik a munkájukat ezen közszolgáltatások biztosítása érdekében, azoknak a fizetése ki lesz fizetve, ezt garantáljuk.

Ezt tartalmazza a törvényjavaslat, és nem is értem, hogy ezen mit nem tudnak támogatni az ellenzéki képviselők. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Csárdi Antal képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Látja, elnök úr - viccből mondom, de van benne egy kis komoly rész is -, megérte provokálni az államtitkárokat.

Latorcai Államtitkár Úr! Köszönöm, hogy elindultunk a vita irányába, ugyanakkor engedje meg, hogy kijavítsam, mert - nem találok jó alternatív kifejezést a csúsztatásra, de nem akarok bántóan fogalmazni -, rosszul emlékszik, hogy mi hangzott el a vitában, mert azt mondtam, hogy igenis van alapja a szolidaritási hozzájárulásnak, annak a mértékével és az elosztásával van baj. Nézze majd vissza a jegyzőkönyvet, és meg fogja találni a vonatkozó mondatokat.

Ugyanakkor ön azt mondja, hogy a közszolgáltatásokat biztosítani kell. Na, én ebben teljesen egyetértek önnel, de a helyzet az, hogy az, hogy Nagybakónakon, Szentendrén, Budapesten vagy Kisújszálláson működik-e a közvilágítás, működik-e a településüzemeltetés, az útfenntartás vagy amelyik önkormányzatnál ottmaradt a víziközmű-fejlesztés, az az önök feladata. Mert ne felejtse el, hogy egy dologra nem reagált: az Alaptörvény 32. cikkére, mely szerint az önkormányzat jogosult a feladatai ellátásával arányos

támogatásra a központi költségvetésből. Szeretném, hogy erre reagáljon.

Egyébként abban nincs vita, hogy ezeknek működnie kell. De mondok egy példát: ha önök a központi költségvetésből, ahogy az alkotmány előírja, tisztességesen finanszíroznák a kötelező feladatokat, akkor Debrecen, Szeged, Békéscsaba, Miskolc és ezek agglomerációi csak azzal, hogy a közösségi közlekedést elkezdhenék fejleszteni, hihetetlen fejlődésnek tudnának indulni.

(19.50)

Mert nemcsak Budapestnek van agglomerációja, van agglomerációja minden nagyvárosnak Székesfehérvártól Miskolcig.

És pont arról beszélnek, hogy itt kettős problémával nézünk szembe: a szolidaritási hozzájárulás nagyságával, illetve azzal, hogy az Országgyűlésen keresztül a magyar kormány a saját feladatát, amit az Alaptörvény rögzít, ráhárítja a nagyvárosi önkormányzatokra. Tehát önnek igaza van, hogy a kistelepüléseknek is működniük kell, csak ezt nem a nagyvárosoknak kell biztosítani, hanem a magyar kormánynak a költségvetésből. Előfordulhat az, hogy ebben az esetben kevesebb jutna, mondjuk úgy, látványberuházásokra, meg kevesebb olyan beruházás lenne, ahol a haverok olyan marha jól járnak, de a helyzet az, hogy ki lehet gazdálkodni a központi költségvetésből azt az összeget, hogy önök az Alaptörvényben rögzített feladataikat maradéktalanul ellássák.

Tehát a helyzet az, hogy senki nem állítja, hogy a szolidaritási hozzájárulást el kell törölni, azt mondjuk, hogy igazságossá kell tenni és annak az újraelosztását pedig transzparenssé. És én azt gondolom, ha ezt a két feltételt teljesíti a szolidaritási hozzájárulás kapcsán a kormányzat, akkor már sokkal előrébb vagyunk; ha meghozzák azokat a döntéseket, amelyek megszüntetik az alkotmányellenes helyzetet, akkor már sokkal előrébb vagyunk.

És, jut eszembe, államtitkár úr, legyen szíves tájékoztasson arról, hogy mikor és milyen eredménnyel zárult az az egyeztetés, amit az előző hozzászólásában elmondott Budapesttel összefüggésben. És ha készült róla jegyzőkönyv, akkor szeretném kérni, biztosítsa nekem, hogy én azt megismerhessem, mert belváros országgyűlési képviselőjeként nagyon érdekel, hogy milyen egyeztetést tudott folytatni a kormányzat a fővárossal például az önkormányzatifeladat-finanszírozási kérdésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi képviselő úr. Soron kívül kér szót Panyi Miklós államtitkár úr. Öné a szó.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Elsőként én is szeretném megköszönni azokat a hozzászólásokat, amelyek valóban konstruktívak voltak, előremutatók

voltak és tárgyalásra és vitára abszolút alkalmasak. Ezzel együtt a vitában felhozott témák és azoknak a széles skálája azért korlátok közé szorítja ezt a vitát is.

Elsőként utalnék Latorcai államtitkár úr azon hozzászólására, hogy valóban itt van egy általános kérdéskör a szolidaritási hozzájárulás rendszeréről, illetve az önkormányzati finanszírozás rendszeréről. Elhangzott államtitkár úr részéről is, hogy ezeket a kéréseket, ezeket a rendszereket, ezeket a finanszírozási formákat időről időre fel kell frissíteni, át kell beszélni, hogy mik azok az elemek, amelyek jól, mik azok, amelyek esetleg rosszul működnek, és hogyan lehet az önkormányzati rendszer finanszírozását jobbá, stabilabbá, hatékonyabbá tenni.

Én azt gondolom, bár a legtöbb hozzászólásban azoktól a képviselő hölgyektől és uraktól, akik már nem tartózkodnak a teremben, nem hangzott el, de alapvetően abban a kérdéskörben, hogy a szolidaritási hozzájárulásnak van-e helye ebben az önkormányzati finanszírozási rendszerben, szerintem kellene egy egyetértési pontot hoznunk, hogy ennek van helye. Azért van helye, pontosan azért, amiért ilyen rendszereket egyébként számos más európai uniós ország vagy önmagában egyébként az Európai Unió ilyen rendszereket fenntart. A kohéziós politika például nem másról szól, mint hogy gazdagabb, fejlettebb területeken megtermelt bevételeket, jövedelmeket fejletlenebb területek, városok, régiók fejlesztésére fordítanak. Itt is ez a helyzet, hiszen Budapest esetében előáll az a helyzet, hogy Budapest szintén - ez elhangzott - jóval az országos fejlettségi szint felett van, most jelenleg az uniós fejlettségi szintnek a 168 százalékán áll.

Azt is el kell ismerni - ez szintén elhangzott Latorcai államtitkár úrtól -, hogy nyilvánvalóan Budapest gazdasági teljesítményében benne van a napi több mint százezer ingázó gazdasági teljesítménye; benne van azoknak a cégeknek a teljesítménye, amelyek az egész országra vonatkozóan végeznek tevékenységet, de Budapest adóznak; benne van az a teljesítmény, amit olyan fiatalok állítanak elő, Budapest dolgoznak az ország legtehetségesebb fiataljai, legnagyobb koponyái, akik egyébként vidékről érkeznek, vidéki városokból, vidéki kistéleplésekről; és benne van az a pozíció is, ami természetes egy főváros esetében, hogy itt találjuk az ország legerősebb gazdasági cégeit, sport- és kulturális központoknak ad helyet, illetve nyilván a turizmus szempontjából is az egyik legkiemeltebb desztináció. Ezeket az előnyöket tehát Budapest élvezi, és azért is tudja élvezni, mert ebben mind az agglomeráció, mind pedig az ország, mind pedig nyilván az országos tevékenységet végző cégek gazdasági hozzáadott értéke benne van. Tehát azt gondolom, hogy ezt érdemes leszögezni.

A kormány és a kormány segítsége. Többször elhangzott, hogy a kormány bünteti Budapestet, és én megint csak fel szeretnék hozni néhány számot ezzel kapcsolatban. 2010-ben - ez szintén elhangzott - közel 250 milliárd forintnyi adósságot vett át a kormány Budapesttől. Nincs vita, hogy ez milyen időszak alatt termelődött meg - korábban baloldali kormány, korábban baloldali városvezetés. Ezzel tehermentesítettük a

fővárost. Tehát ez egy nagyon érdemi segítség volt, azt gondolom, ebben nem lehet vita közöttünk. Az azt követő 15 évben, erre van egy tételes lista, hosszasan lehet sorolni ezeket a fejlesztéseket, de Budapesten több mint 3000 milliárd forintnyi fejlesztés valósult meg. Nehéz ezeket mai, jelen értéken számolni, de nyilván egy 10-15 évvel ezelőtti megvalósult fejlesztés mai áron számolva jóval magasabb értéket képvisel. De ha ezeket folyó áron számolnánk, most körülbelül 5000 milliárd forint feletti összegnek felelne meg. Emellett zajlik jelenleg egy több mint 1000 milliárdos fejlesztés Budapesten, és előkészítés alatt van több mint 1500 milliárd forint értékű fejlesztés, ami meg fog valósulni a következő években Budapesten. Ebből 1000 milliárd egyébként a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér fejlesztése. Ezek a fejlesztések jelentős részben alapvetően nemcsak budapestieké érintenek, de Budapesten valósulnak meg, és a budapesti emberek az ezzel kapcsolatos előnyöket tudják élvezni.

És ha mindezt összeszámoljuk, akkor természetesen amellet, hogy az éves működési támogatást biztosítjuk, az éves közösségi közlekedésre vonatkozó támogatást biztosítjuk, akkor itt mégiscsak egy tízezer milliárd forintos csomagról beszélünk. Azt gondolom, hogy ez egy komoly összeg, és nem lehet elvitatni, hogy ezek olyan fejlesztések, amelyek egyébként Budapest számára nagy előnyöket, gazdasági előnyöket hordoznak.

Van egy olyan általános kérdéskör, amit szintén azért az asztalra tennék, hogy jó gazdaságpolitika, rossz gazdaságpolitika; a rossz gazdaságpolitikának milyen következményei vannak, milyen hatása van például az önkormányzatokra, a jó gazdaságpolitikának vagy sokkal jobb gazdaságpolitikának szintén milyen előnyei, hatásai vannak az önkormányzatokra. Budapest fejlettségi mutatója - ez elhangzott ma - a 2010-es, Európai Unió-arányos 134 százalékos fejlettségi szintről 168 százalékra tudott nőni az elmúlt 15 évben. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos eredmény, amire érdemes büszkének lennünk, de azt is meg kell nézni, hogy ebben a teljesítményben benne van az a kormányzati teljesítmény is, ami az elmúlt 15 év gazdaságpolitikája, ami az adócsökkentés gazdaságpolitikája, a teljes foglalkoztatottság gazdaságpolitikája. Egymillió új munkahely, ebből 200 ezer Budapesten. Ez azt jelenti, hogy 200 ezer budapesti vagy az agglomerációban dolgozó embernek lett munkája, adózik, helyben is adózik, kisvállalkozások vannak benne. Jelentős turisztikai fejlesztések történtek, ezáltal nő a turizmus, ezáltal rengeteg vállalkozáshoz, kisvállalkozáshoz, turizmushoz kapcsolódó ágazat tud Budapesten szolgáltatásokat nyújtani. Ebből szintén adóbevétel van.

(20.00)

Azt gondolom, hogy szintén nem szabad elvitatni ebben a kontextusban azt, hogy mi az, amit a kormány tett például a budapesti vállalkozásokért is a koronavírus-járvány időszaka alatt a vállalkozástámogatásokkal, a turisztikai ágazatot megsegítő bértámogatási

programmal, egyéb olyan támogatásokkal, amelyek segítették az újraindulást, kamatmentes kölcsönökkel, amivel egyébként sok tízezer budapesti munkahelyet is megmentett a kormány. Ezeknek a hatásai ott vannak a budapesti adóbevételekben is - például a hipobevételekben -, miközben ezeket a mentőcsomagokat természetesen állami, kormányzati forrásokból finanszíroztuk.

Ide lehet venni még, ugye, a háború miatt például még a kvv-szektorra érintő különféle rezsvédelmi támogatásokat is a kisvállalkozások részére. Ezek országos programok voltak, csak azt is érdemes odatenni az asztalra, hogy ezzel budapesti munkahelyeket, budapesti vállalkozásokat is védtünk, és például Budapest gazdasági teljesítményében, Budapest bevételeiben ez a teljesítmény, ez a kormányzati teljesítmény benne van.

Azt gondolom, talán nem lehet vita közöttünk, hogy ha ezeket a számokat egymás mellé rakjuk, akkor Budapest ennek az időszaknak - a fejlettségi mutatót nem mondom el még egyszer, az adóbevételek elhangzottak, de a hipobevételek is, ha most a 19-es szám hangzott el, akkor a 19-es szám, de 164 milliárd forint-ról 322 milliárd forintra nőtt. Ez a kormányzati teljesítmény benne van.

Ha megkérdezik az önkormányzatokat - van még sok olyan önkormányzati vezető, aki 2010 előtt is polgármester volt, városvezető volt - pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, hogy mikor volt jobb önkormányzati vezetőnek lenni, a 2006-2010 közötti csőd-kormányzás időszakában, vagy azt követően, akkor ebben is azt gondolom, hogy nem kell hogy vitát nyissunk. Tehát azt gondolom, hogy általában az ország gazdasági állapota nagyon nagy mértékben ott játszik tényezőként, és azt mindenképpen be kell építeni, amikor arról beszélünk, hogy egyébként milyen az önkormányzatiság állapota, és milyen önkormányzati bevételek, jövedelmek vannak, milyen az önkormányzati adórendszer - ahogy elhangzott, hogy jó, rossz -, abból lehet és érdemes értelmes vitát folytatni.

Amit mindenképpen kiemelnék, hogy ahogy elmondta - szintén csatlakozva Latorcai államtitkár úrhoz -, ez a törvényjavaslat a város számára egy lehetőség. Ez egy védőpajzs, ha nincs csődhelyzet. Ebben egyébként nagyon zavaros a főváros általi kommunikáció, mert egyszer arról van szó, hogy csődközeli állapot van, egyszer pedig az a kommunikáció, hogy nekik nincs szükségük semmilyen csődvédelemre. Tehát ez egy zavaros kommunikáció részükről. De ha nincs rá szükségük, akkor nem kell igénybe venni, az a legjobb. De ha csődhelyzet van, akkor ez egy lehetőség, amellyel egyébként a főváros működése, a bérek kifizetése, a közszolgáltatások biztosítottak.

E gondolatok mentén, azt gondolom, az is egy kormányzati felelősség, hogy egy olyan helyzetben, amikor egy önkormányzat költségvetése átláthatatlan - képviselő úr is említette, a napokban történt az az eset, amikor egy, a főváros által küldött pénzügyi beszámolóban, hopp, egy 30 milliárd forintos különbség szerepelt. Tehát nagyon komoly problémák vannak a főváros működésével és pénzügyi gazdálkodásával kapcsolatban. Fellelhető ez az információ a világhálón.

Ahol működési zavarok vannak, ahol azt látjuk, hogy korrupciós ügyek vannak, ahol azt látjuk, hogy felelőtlen költségvetési döntéseket hoznak, említettem Rákosrendező kérdését - persze ebben is lehet vita, hogy az jó, nem jó és a többi -, de ha van egy költségvetési helyzet, egy nehéz költségvetési helyzet, akkor mégiscsak felmerül, hogy miért költ ilyenre a Fővárosi Önkormányzat, és ez felelős költés-e. Egy olyan önkormányzat esetén, ahol szemmel láthatólag a közszolgáltatások színvonala romlik; ahol volt egy 214 milliárdos tartalék, amit felélt az önkormányzat; ahol több mint 170 milliárd forintos hiteltartozás jön létre, ott ez felelősség a mindenkori kormányzat részéről is, hogy adófizetői forrásokat milyen formában juttat az önkormányzat részére.

A törvényjavaslatban meghatározott eljárásrend egyébként észszerű, gyors, és biztosítja azt a célt, ami mindannyiunk érdeke, hogy bármilyen veszélyhelyzet, csődhelyzet esetén, amennyiben azt a főváros kéri, biztosítva legyen a főváros működésének zavartalan ellátása.

Z. Kárpát úr felszólalását is köszönöm. Sok olyan eleme volt, amellyel nagymértékben egyetértünk, egyet tudunk érteni. Az ön által említett személyes ügy is azt mutatja, mennyire fontos a drog elleni fellépés. Őszintén egyet tudok érteni azzal a kérdéssel, hogy nemzeti minimumokra szükség van.

A bérlakások vonatkozásában több megközelítés létezik. A kormány most egy nagyon nagyot próbál segíteni az Otthon Start program keretében az első lakást vásárló fiataloknak. Lehet abban vita, hogy hol és milyen szerepe van, lehet szerepe az önkormányzatoknak abban, hogy helyi szinten - alapvetően ezeket helyi szinten lehet megoldani, nem pedig a központi kormányzat részéről - milyen további lakhatási támogatásokat, lehetőségeket kell és lehet biztosítani az arra rászoruló csoportoknak.

De azt is látni kell, hogy ez a program magával fogja vonni sok ezer olyan megfizethető lakás megépítését, amit a fiatalok meg fognak tudni vásárolni, a lakáskínálatot tudjuk bővíteni, ezáltal pedig azt a nyomást a lakáspiacon, hogy nincs elég lakás, ezt a helyzetet meg fogjuk tudni vele oldani. Ez idő. Ez a folyamat elindult. Ezen dolgozunk jogintézmények létrehozásával is; és volt egy szavazás nemrég a társasházi építményi jogról, amely ellenszavazat nélkül ment át egyébként az Országgyűlésben, az is például ezt a célt szolgálja, hogy ezt a folyamatot segítsük. Ha már a nemzeti minimumokról beszéltünk, akkor ez egy példa erre.

De azt is lehet látni, hogy ezzel a programmal - és itt hétről hétre, hónapról hónapra, remélem, jönnek a pozitív üzenetek és a pozitív statisztikák is - az albérletárak csökkenésnek indultak. Most már harmadik hónapja csökkennek az albérletárak, Budapest egyes kerületeiben egyébként már 5-6 százalékot csökkentek. Ez pedig azt jelenti, hogy az albérletpiacon is a sok százezer honfitársunk számára, aki albérletben él, elindul egy olyan hatás, ami számukra minden hónapban a lakhatási költségek terén egy jelentős megtakarítást eredményezhet. Ez egy olyan fontos hatás,

amit érdemes a program mellé tenni, hiszen ez egy ilyen másodlagos hatásként mégiscsak ott csapódik le, azoknál a társadalmi csoportoknál, amelyek erre jobban rászorulnak.

Arra való tekintettel, hogy még Latorcai államtitkár úrban is maradjon szufla, én még egyszer köszönöm a vita lehetőségét és a konstruktív hozzászólásokat. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Kanász-Nagy Máté, független képviselő.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én is köszönöm államtitkár urak reflexióját még így a vitán belül. Az én fülemet is megütötte, amikor Latorcai államtitkár úr azt mondta talán, hogy ha nem lenne szolidaritási adó, akkor le kellene kapcsolni a közvilágítást számos településen. Azt gondolom, ez valóban rávilágít arra, ami az én általam is megfogalmazott egyik kritika volt, hogy az alapszolgáltatásokat eléggé alulfinanszírozzák Magyarországon. Hadd hozzak ezzel kapcsolatban egy személyes példát, amikor volt erre némi rálátásom vagy ráhatásom Újpest esetében; szociális rendszeről beszélek vagy akár a szakrendelő finanszírozásáról. Tehát amit az állam ad normatívákat, költségvetési támogatást arra, hogy a kötelező feladatokat ellássuk kerületi szinten egészségügyben, szociális ellátásban, lakáspolitikában, hát, abból nem lehetne teljesíteni a törvényi minimumot. Tehát itt sok tíz- meg sok százmillió forintot a normatívák felül mellé kellett rakni az államtól jövő finanszírozáshoz ahhoz, hogy ezeket a szolgáltatásokat törvényi szinten lehessen működtetni, és minél magasabb színvonalon lehessen egyébként működtetni.

Ennek fejében, mondjuk, hogy ha megnézzük Újpestet, az állami normatíva mellé tehát még egyszer saját forrásból hozzá kell rakni súlyos, sok száz milliárdos tételeket, százmillió forintot, milliárdos tételt, és csak Újpestről körülbelül 4,5 milliárd forintot vesznek el az idei évben szolidaritási adó címén.

(20.10)

Tehát nagyon úgy néz ki, hogy a nagyok oldalán - most úgy értem, hogy nagyok, hogy nagy települések, Fővárosi Önkormányzat, fővárosi kerületek - azért bőven van igazságtalanság a rendszerben. És a másik: lehet, hogy ezt a fajta igazságtalanságot oldaná, ha lenne egyfajta transzparencia, mert azzal, én azt gondolom, adósak, hogy bemutatnák, hogy a szolidaritási adó pontosan mire, hogyan folyik.

Panyi államtitkár úrnak egy rövid reakció. Mikor volt jó polgármesternek lenni? Én nem tudom, de amikor beszélgettem polgármesterekkel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nagyon sokan azt mondták, hogy a kilencvenes években, amikor még számos mozgástér volt, és például az

adóbevételeknek is a jelentősebb része maradt helyben. Köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Nem egészen két perce van még Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Nagyon kérem, reagáljanak az alkotmányossági aggályokra, amelyeket nagyon sokszor fogalmaztam meg a mai vita során - megismétlem, csak hogy könnyebb legyen kapcsolódni hozzá. Az Alaptörvény 34. cikke alapján: „A helyi önkormányzat kötelező feladat- és hatásköreinek ellátásához azokkal arányban álló költségvetési, illetve más vagyoni támogatásra jogosult.”

Ez azért fontos, tisztelt államtitkár urak, mert Panyi államtitkár úr is elmondta, hogy 10 ezer milliárd forintot költött el az állam. Valóban. Nem tudom, hogy beleszámolta-e a repülőtér megvásárlását, amelynek a profitabilitása jelentősen meg fog nőni abban az esetben, ha a ferihegyi elővárosi vasút kiépül. Tehát azt gondolom, hogy ne csúsztassunk össze önkormányzati és állami beruházásokat, mert más-más célt szolgálnak, és én most ezen a ponton nem is helyezném egyiket a másik elé, csak azt gondolom, hogy ezek a beruházások nincsenek versenyben egymással.

Azt mondta, hogy az elmúlt években mennyit nőtt a helyi iparűzési adó összege. Szeretném mondani, de államtitkár úr is biztosan tudja, hogy ugyanilyen mértékben növekedett a személyi jövedelemadó, a társasági adó, a különböző forgalmi adók. Tehát ugyanezen logika alapján az államnak van forrása arra, hogy az alaptörvényi megfelelés szerint finanszírozza az önkormányzatok feladatát, és én azt gondolom, hogy... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Bocsánat! Egy utolsó mondatot hadd mondjak még! Higgye el, államtitkár úr, az alkotmányosság betartása az önkormányzatok számára a legjobb védőpajzs.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Hoppál Péter képviselő úrnak, Fidesz.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvaló, hogy ha az államtitkár urak által elmondott tényeket az ember kivetíti, és az önkormányzatok általános működéséről gondolkodik, és azt tekintjük meg, hogy Magyarországon az elmúlt évtizedben vagy másfél évtizedben az önkormányzatok jobb lehetőségeket kapnak-e a normatív finanszírozások területén, illetve az iparűzésiadó-növekedésükhöz a kormánytól kapnak-e effektív támogatásokat, akkor azt hiszem, hogy nem lehet különbség ellenzéki és kormánypárti képviselők között: egyértelműen igen a válasz. Sokkal

jobb helyzetben vannak az önkormányzatok napjainkban, mint amilyen helyzetben voltak 2010-ben.

Az eladósodásról szó esett. Egészen elképesztő, történelmi léptékű egyéni, tehát háztartási eladósodást szenvedett el Magyarország a 2010 előtti években, és az önkormányzatok ugyanígy történelmi léptékű rekordadósságot halmoztak fel, és a magyar közönség, a magyar összefogás és a polgári kormány tudta megoldani ezt a katasztrófahelyzetet. Igent mondtunk a fővárosra is, amikor igent mondtunk a vidéki önkormányzatok konszolidációjára, és igent mondtunk a fővárosra akkor is, tisztelt képviselőtársaim, amikor a fejlesztésekben - az egyébként a legfejlettebb régió, a központi régió százalékos fejlettségi adatait is még tovább segítve - a legnagyobb volumenű, arányaiban a legnagyobb volumenű támogatás mégiscsak mindig a fővárosba érkezett.

Ezt azért kell deklarálni, merthogy a nemzet fővárosaként tekint Budapestre a nemzeti kormány. *(Csárdi Antal: Ez alkotmányossági szempontból van így.)* Ez alkotmányossági szempontból is valóban így van, tehát azt, amit a kormánynak teljesítenie kell alkotmányossági szempontból a főváros felé, teljesítette. A főváros rosszul gazdálkodik, és ezért vezeti a fővárosi embereket, a fővárosi költségvetést és a gazdasági helyzetet a csőd irányába. Ezen kellene változtatni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoppál Péter képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Panyi Miklós államtitkár urat... *(Dr. Latorcai Csaba jelentkezik. - Egyeztetés.)* Az előterjesztő Panyi Miklós államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Akkor ön é a szó, államtitkár úr.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy zárszó gyanánt egy kicsit messzebről induljak, hiszen itt a vita vége már messze nem a Fővárosi Önkormányzatról szólt, hanem az önkormányzatok finanszírozásáról.

Nagyon fontosnak tartom rögzíteni azt, hogy az önkormányzatiság lényege az - jelzem Csárdi képviselő úrnak -, hogy az önkormányzatok szabadon döntenek a saját közszolgáltatásaik szervezéséről és arról, hogy ezekhez a közszolgáltatásokhoz milyen forrásokat használnak fel.

A helyi adókat kifejezetten a helyi közszolgáltatások finanszírozására vehetik ki. Ha tehát azok a képviselők, akik azt követelnék, hogy az állam finanszírozza, a kormány finanszírozza 100 százalékban a közszolgáltatásokat, voltaképpen a tanácsrendszert akarják újraéleszteni. Én gondolom, hogy ezt nem akarja senki, hiszen 35 éves vívmányunk az, hogy elfelejtettük a tanácsrendszert, elfelejtettük a tanácselnökök és vb-titkárok korát, és átállhattunk a szabad, demokratikus, helyi szerveződések útján működő önkormányzati világ útjára.

Úgyhogy ami a közszolgáltatásokat és azok finanszírozását illeti, igen, a kormány szerepet vállalt, és továbbra is döntő jelentőségű szerepet vállal és kíván vállalni a helyi közszolgáltatások finanszírozásában. Nem véletlen, hogy az elmúlt években egyébként folyamatosan emelkedett is nominálértéken, az inflációt követő mértéket meghaladóan a közszolgáltatások finanszírozásának rendszere.

Éppen ezért tartom kicsit tragikomikusnak, hogy éppen a baloldal képviselői kívánják számonkérni a kormányt Budapest csödközeli helyzete miatt, különösen azok a baloldali képviselők, akik, amikor a kormányzásukra nyílt lehetőség 2006-2010 között, oly mértékben adósították el az önkormányzatokat, hogy utána nekünk kellett konszolidálni 1300 milliárd forint nagyságrendben. Inkább a kormányban merülhetnek fel kérdések azzal kapcsolatban, hogy miként sodródhatott a szakadék szélére nemzetünk csodálatos fővárosa, az a Budapest, amelyik nemcsak hogy az ország leggazdagabb önkormányzata, de az adóbevételei is sok éve dinamikusabban növekednek.

Szemléletes példa erre a ma már kivesézett iparűzési adó, amely Tarlós István főpolgármesterségének utolsó éve óta lényegében megkétszereződött: a 2019-es 164 milliárd forintos összegről az idei évre már 322 milliárdot ért el. Ezzel párhuzamosan ugyancsak emelkedtek, még hozzá számottevő mértékben, a Budapestnek juttatott kormányzati működési támogatások is. Ennyit arról, ami a vitában elhangzott, hogy ezek a támogatások csökkennek.

Nos, ha a hat évvel ezelőtti 26 milliárdról 44 milliárdra nőtt a fővárosnak juttatott kormányzati támogatás összege, ez bizony az inflációt messze meghaladó mértékű. Arról nem is beszélve, hogy Tarlós István 2019-ben - ez is elhangzott - 214 milliárd forintos megtakarítással adta át a Városháza kulcsát Karácsony Gergelynek.

(20.20)

Azt látjuk, hogy ehhez képest a főváros csödben vagy csödközeli helyzetben van, a budapesti közösségi közlekedést pedig gyakorlatilag lélegeztetőgépre kapcsolta Karácsony Gergely. A főváros vezetése folyamatosan elhalasztja a felújításokat, és kockára teszi a közösségi közlekedést igénybe vevő utasok biztonságát is. Ehelyett a pénzt látványkampányokra, politikai akciókra szórják el, miközben a Fővárosi Önkormányzat alapfeladatait nem látják el.

Tisztelt Országgyűlés! Habár Karácsony Gergely és az általa összefogott DK-TISZA-koalíció folyamatosan a kormányzati elvonásokat és a főváros megsarcolását emlegeti, most is elhangzott, hogy a kormány uzsorakamatra akar hitellehetőséget biztosítani, uzsorakamatot emlegetnek a piaci kamatozású hitelre pont azok, akik uzsorakamatra adósították el honfitársaink százazreit a devizahiteles lakáshitelezéssel - itt a DK képviselőitől hangzottak el ilyen valóságtól elrugaszkodott kifejezések. Ehhez képest a valóság az, hogy Budapest bevételei, lássuk be, nem emelkedtek volna ilyen

dinamikával, illetve maga a főváros sem fejlődhetett volna kellőképpen az elmúlt években, ha nincsenek kormányzati támogatások.

Az az igazság, hogy semmi új nincs a nap alatt. Most sem történik más, mint amit Demszky Gábor alkalmazott még a saját kormányával szemben is, aki zsarolta a kormányzatot annak érdekében, hogy mind több forráshoz jusson. Ehhez képest az Állami Számvevőszék jelentése világosan rámutatott, hogy Karácsony Gergely és a TISZA felelőtlen városvezetése sodorta a csőd szélére Budapestet. A főváros, bizony úgy tűnik, hogy hamarosan fizetéseképtelenné válhat, miközben továbbra is a fedezet nélküli költekezés, a megalapozatlan tervezés és a szolidaritási hozzájárulás forrására számított irreális bevételek jellemezték és jellemzik mind a mai napig a főváros irányítását.

Tökéletesen mutatja, hogy milyen trükkök százával, dokumentumok hamisításával dolgozik Karácsony Gergely és csapata. Csak amiről Kanász-Nagy képviselő úr is említést tett egy hivatalos dokumentum kapcsán, hogy a dokumentumokat visszamenőlegesen, suttymban módosítgatják, azt gondolva, hogy senki nem veszi észre. Ezt Kanász-Nagy képviselő úr úgy interpretálta, hogy ez tökéletesen mutatja a Fővárosi Önkormányzat káosz-kormányzását. Én azért ennél továbbmegyek, mert bizony, képviselő úr, itt akár a bűncselekmény gyanúja is fölmerülhet. Miközben a kormány új villamosokat szerez be 50 milliárd forintért, új fejlesztéseket indít el, addig Karácsony Gergelyék pedig hagyják leromolni azt, ami már van.

Augusztus folyamán a teljes magyar közvéleményt és a médianyilvánosságot is sokkolták azok a hírek, miszerint egymás után kaptak lángra és égtek porrá a főváros különböző pontjain a BKV buszai. Sőt, szeptemberben ugyancsak történt egy hasonló eset, akkor éppen a Jászai Mari térnél. Valamennyi incidensnél csupán a szerencsének és a járművezetők megfelelő reagálásának, illetve eljárásának volt köszönhető, hogy az utasok közül senki sem sérült meg és nem történt komolyabb tragédia.

Mindez ugyanakkor ráirányította a figyelmünket egy olyan tényre, amiről bár korábban lehettek sejtéseink, de immár kézzelfogható bizonyítékot is kaptunk rá: Karácsony Gergelyék a legalapvetőbb kötelezettségeiknek, vagyis a budapesti közösségi közlekedés megfelelő színvonalú és biztonságos működtetésének sem képesek eleget tenni, pedig az előző felszólalásomban bemutattam, hogy az ehhez szükséges forrás messze - még ennél sokkal több is - rendelkezésre kell hogy álljon az iparüzési adó bevételeinek abból a részéből, ami nettó értéken ott marad a Fővárosi Önkormányzatnál.

A baloldali városvezetés felháborító módon ott és arra költi a pénzt, amire éppen nem szűgyelli; milliárdokért eteti a Demszky Gábortól örökölt baloldali vállalkozói kört. Tökéletesen megmutatta ezt a Budapest Brand esete, több tíz milliót szivattyúztak ki a főváros kasszájából a Budapest Branden keresztül olyan felháborító dolgokra, mint például luxushotelben mélygarázs bérlése, miközben néhány száz méterre ott van

a Főpolgármesteri Hivatal parkolója is. Ezek mellett Karácsony Gergelyék a budapestiek biztonságán és testi épségén igyekeznek spórolni. De bezzeg a főpolgármester embereinek 5 milliárdos jutalmára és prémiumkifizetésre van pénz, és apránként, ahogy felszínre került, így hordták szét az elmúlt hat esztendőben a Fővárosi Önkormányzat pénzügyi eszközeit.

Tisztelt Képviselők! Nem véletlen, hogy a főpolgármesternek ezt a rendkívül felelőtlen és felháborító magatartását érzékelve, ami a BKV-buszok helyzetét illeti, Budapest Főváros Kormányhivatala az augusztusi tüzesetek után azonnal lépett: a kormányhivatal műszaki ellenőrei a BKV négy telephelyén is tartottak szűrőpróbaszerű vizsgálatokat. Az eredmény azonban több mint lesújtó volt: a hatóságok nemhogy komoly és veszélyes hiányosságokat tártak fel a vizsgált járművek kapcsán, de az ellenőrzött buszok 22 százalékát azonnal kénytelenek voltak kiltítani a forgalomból, és mindössze a járművek 22 százalékát találták műszakilag megfelelő állapotban. Ugyanannyit kellett kivonni, mint amennyi megfelelő volt.

Nem csoda tehát, hogy a kormányhivatal ezt követően a lehető legtöbb BKV-buszt érintő, átfogó műszaki ellenőrzést rendelt el, de sajnos az eredmények azóta sem lettek kevésbé kétségbeejtőek. A hatósági ellenőrzések keretében ez év augusztusától kezdődően eddig 609 busz vizsgálatát végezték el, amelyek közül 192, azaz az ellenőrzött járművek egyharmada továbbra sem felelt meg a feltételeknek. Mindeközben 781 autóbusz ellenőrzése továbbra is hátravan, ezt el fogják végezni éjszakánként a kormányhivatal alkalmazottai. A legjellemzőbb problémák között merültek fel a fékrendszerek hibái, az olaj- és hűtőfolyadék-szivárgás, a kormányok és futóművek elégtelen működése, valamint az ajtók és a gumik nem megfelelő állapota.

Tisztelt Országgyűlés! Habár a BKV a kormányhivatal következetes és rendszeres ellenőrzéseinek hatására folyamatosan kijavítja a feltárt hiányosságokat, valamint a műszaki karbantartás is alaposabbá vált, e tények is egyértelműen mutatják, hogy a BKV buszai nincsenek megfelelően karbantartva, pedig a pénz megvan rá. Köszönhető mindez nem kis részben annak, hogy Karácsony Gergelyék, Tarlós István főpolgármesterségének idejéhez képest, ahogy említettem, 10 milliárd forintról az idei évre mindösszesen egytizedére, 1 milliárd forintra csökkentették a buszok karbantartására szolgáló összeget.

Mindez egyúttal nagyban árnyalja azt a közel-múltbeli, önmagában örvendetes fejleményt is, hogy új Mercedes- és BYD-buszok érkeztek a fővárosba. Azért mondom, hogy árnyalja, hiszen, ha nem jut pénz a karbantartásra, akkor rövidesen ezek a járművek is a kormányhivatal által jelenleg vizsgált buszok sorára juthatnak, mint ahogy le fognak romlani a kormány által 50 milliárdért finanszírozott villamosok is, és a 8 milliárdért finanszírozott trolik is. Mert igen, megerősítjük, hogy kifizetjük, annak ellenére kifizetjük, hogy az Európai Unió felfüggesztette azokat a forrásokat, amelyekből a trolik beszerzése történt, ennek ellenére a kormány ezt megfinanszírozza.

(20.30)

Ugyanígy ki fogjuk fizetni azt a 12 milliárdos tömegközlekedési támogatást is, aminek a szerződése egyébként másfél hónapja ott áll a főpolgármester asztalán. A főpolgármester másfél hónap alatt találta meg ezt a szerződést, és most jelez ezzel kapcsolatban problémákat. Hanyagság ez, tisztelt Országgyűlés, vagy pedig tudatos magatartás a „minél rosszabb, annál jobb neki” elve alapján? Egészen döbbenetes és rémisztő, hogy a baloldali városvezetés saját felelőtlen gazdálkodásának következményeit ilyen arcátlan módon a budapesti polgárokra akarja hárítani. Érthetetlen, sőt egyenesen bicskanyitogató, hogy a Karácsony Gergely-TISZA-koalíció a budapestiek biztonságán kíván spórolni. A kormány ezt nem engedheti. Nem engedheti, hogy a baloldali városvezetés alkalmatlansága előbb-utóbb emberéletekbe kerüljön.

Tisztelt Országgyűlés! Biztosíthatom önöket arról, hogy a kormány továbbra is elkötelezett amellett, hogy megóvja Budapestet a csódtól, és segítő kezet nyújtson a fővárosnak. Az itt tárgyalt törvényjavaslat, ahogy jeleztem, egy lehetőség, egy biztonsági háló: ha csód van, élhetnek vele.

Ami a kormány célja, hogy a közszolgáltatások zavartalanul működjenek Budapesten, és a közszolgáltatásokat végző dolgozók bére minden körülmények között kifizetésre kerülhessen. Nem veszi el a kormány a főváros feladatait, nem veszi el a kormány a főváros hatásköreit! Mi tiszteletben tartjuk a budapestiek döntését, tiszteletben tartjuk a budapestiek által megválasztott főpolgármestert és Fővárosi Közgyűlést. Ezeket a feladatokat nekik kell elvégezni.

Ez a törvényjavaslat annak a bizonyítéka, hogy a nemzet fővárosa fontosabb kell legyen a pártpolitikai vitáknál. Ezt a forrást, ennélfogva, ha támogatják, ha ellenzik az ellenzéki képviselők, a budapestiek érdekében biztosítani fogjuk, mert a budapestiek nem szenvedhetik meg Karácsony Gergely városvezetésének döntéseit.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Latorcai Csaba államtitkár úr vitazáróját. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Cseh Katalin, független képviselő asszony: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

DR. CSEH KATALIN (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! December 10-e van, az emberi jogok világnapja. Egy olyan nap, ami a világ demokratikus közösségeinek számára egy alkalom, hogy fel emeljék hangjukat az emberi méltóság mellett. De hát, ugye, beszédes, hogy Magyarországon ma arról kell beszélnünk, hogy hogyan tapossák el mindazt, amiért ez a nap létrejött.

Ma azért állok itt, hogy kiálljak Buzás-Hábel Géza mellett. Egy fiatalember mellett, aki nem tett mást,

mint aminek egy demokratikus országban természetesen kellene lennie: megszervezett egy békés Pride-felvonulást. Egy olyan eseményt, amely sokak számára az év egyetlen napja, amikor szabadon, félelem és megbélyegzés nélkül meg tudják fogni a párjuk kezét, amikor végre meg tudják élni azt a szabadságot, ami másoknak egész évben megadatik.

Két héttel a felvonulás után a rendőrség gyanúsítottként hallgatta ki Buzás-Hábel Gézát, és most pedig börtönbüntetés fenyegeti. Ez arról szól, hogy Magyarországon meddig mehet el a hatalom a gyűlöletpolitikában, hogy megpróbál a kormány példát statuálni valakin, aki bátran kiáll másokért, és arról, hogy a kormány odáig süllyedt, hogy a saját állampolgárai ellen fordítja az állam erejét, csupán azért, mert az LBMTQ-közösséghez tartoznak, vagy mert támogatják őket. Nem elég, hogy betiltják a Pride-ot, nem elég, hogy évek óta csak hergelnek, megbélyegeznek, ellenségképet gyártanak családokból, fiatalokból, pedagógusokból, ma már ott tartunk, hogy a hatalom kriminalizálni akarja a szabadságot.

De innen szeretném üzeni, hogy nem fog menni, mert a magyar emberek nagyon jól tudják, hogy mi az a félelem. Tudják, milyen az, amikor a hatalom a nyakukra lép, és tudják azt is, hogy a megszegyenyítésre, a kirekesztésre mindig összefogás és szolidaritás lesz a válasz. Az emberi jogok világnapján tényleg el kell megint magyarázni, hogy miért is fontos kiállni egy olyan fiatal mellett, akit igazságtalanul próbálnak elhallgattatni? Emberi jogok nélkül nincsen demokrácia, nincs szabadság és nincsen tisztesség. És nem fogadom el, hogy Magyarország olyan országgá váljon, ahol az állam mondja meg, hogy kit lehet szeretni, hogy hogyan lehet élni, és hogy melyik ember számít kevésbé a másiknál. Itt, ebben a parlamentben kötelességünk kimondani azt, hogy az LBMTQ-emberek jogai emberi jogok. A Pride nem bűncselekmény, és Buzás-Hábel Géza nem bűnöző, hanem bátor magyar állampolgár.

És most a kormányhoz szeretnék fordulni. Elég volt már ebből! Elég volt a gyűlöletből, az üldöztetésből, az emberek megalázásából! Követelem, hogy azonnal vessenek véget Buzás-Hábel Géza meghurcolásának, hogy hagyjanak fel az LBMTQ-közösség elleni törvényekkel, tiltásokkal és propaganda-hadjárral! Állítsák vissza a gyülekezés szabadságát minden magyar állampolgár számára! Ez a minimum, amit egy kormány tehet az emberi jogok világnapján. Mutassák már meg végre, hogy képesek az emberiségre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseh Katalin képviselő asszony. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter, a Fidesz képviselője: „Észak-Vas 2025” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Hagyomány, hogy minden évben itt, az Országházban számot adok arról, hogy az adott esztendőben milyen előremutató lépések történtek a választókerületemben. Engedjék meg, hogy a felszólalás kereteit

arra használjam, hogy vázlatosan bemutassam, milyen fejlesztések érintették 2025-ben Észak-Vast.

Sárváron beszámolhattunk a Gárdonyi iskolát érintő félmilliárdos támogató döntésről, a kertvárosi szabadidőpark fejlesztési pályázatáról. Az Építési és Közlekedési Minisztérium helyettes államtitkára a város képviselő-testülete előtt ismertethette az elkerülő út terveit, amelynek elkészítésére megbízást adott a tárca. Elindult a hegyközségben a kerékpárút újabb szakaszának és a körforgalomnak a megvalósítása. A kórház külső renoválása is lezajlott, az intézmény új röntgengéphez kapott támogatást.

A Szent László-templom homlokzata készült el, és a kertvárosi kápolnát is munkálatok érintették. Bemutathattuk a Sárvári Városerdő program eredményeit. A fürdőn már új gyermekmedencét használhatnak a legkisebbek, a nyári szezonra elkészült a strandmedence és a padelpálya, ősszel pedig egy óriási csúszdarendszer alapkövét rakhattuk le. Különlegesség, hogy a várban egy rendkívüli Munkácsy kiállítás lelt otthonra.

Köszeg tekintetében a mai napon szavaztunk a városban létesítendő ENSZ Egyetem ügyéről, ami stratégiai jelentőségű a térség szempontjából. Jó hír, hogy új lendületet kaphat az ennek helyszínt biztosító MÁV Árvaház újjászületése is. Folytatódott a Jézus Szíve-templom renoválása, amelynek tetejére már a kereszt is felkerült, ezt a pillanatot együtt ünnepelehetjük.

Az önkormányzat több fejlesztési projektet indított el, legyen szó például a Hősök tornyáról, útfelújításról vagy éppen a Bersek és a Béri Balogh általános iskolát érintő energetikai beruházásokról. Az Építési és Közlekedési Minisztérium az uszoda és intermodális csomópont fejlesztésébe vágott bele. A kormány a községi ostrom 500. évfordulójára készülve kormányhatározatot fogadott el. Celldömlőn komoly pályázati forrásból megújulhatott a népjóléti szolgálat szociális konyhája.

Az evangélikus templomtól a város határáig vezető állami út felújítására is felvonultak a munkagépek. A húszéves fürdőn új attrakció, egy családi csúszda felépítése kezdődhetett el. Forgalomba helyezési engedélyt kapott a Borbarát körút helyreállított, korábban leszakadt része. A húszéves Wewalka üzemet is komoly bővülés érintette.

A Vasparipa játszóparkba számos muzeális közlekedési jármű került, amelyek révén ez a helyszín egy vasúttörténeti helyszínné válhat. Szép értékörzés, hogy az izsákfai városrészen az evangélikus harangláb újulhatott meg. Az újjászületett alsósági óvoda százéves évfordulójáról emléktábla avatásával emlékeztünk.

A kisebb városok ügyében is számos pont volt, ami a fejlődést mutatta. Répcelakon a művelődési ház energetikai felújítása adott feladatot az önkormányzatnak, de megvalósult egy több elemből álló beruházás is. Ennek révén a város több pontján végezhettek beavatkozásokat: többek között a sportcsarnok mögötti területet, valamint a Bartók utca déli oldalát érintették ezek.

(20.40)

Bükön jó hírt jelentett a bölcsőde átadása, a víztorony és a komposztálótelep elkészülte, valamint a kerékpárút- és útépitési, valamint a parkfejlesztési projektek. Vép pályázati sikert ért el a „Magyar falu” programban, és a többi városhoz hasonlóan a „Versenyképes járások” program indulásához igazította a fejlesztési elképzeléseit.

Csepreg a várossá avatása 30. évfordulóját ünnepelte, ahol befejeződött egy nagy, több elemből álló TOP Plusz-pályázat megvalósítása. Ezen túl támogatói döntésekről számolhatunk be a zeneiskola és a ravatalozó vonatkozásában.

A gazdasági szereplők kormányzati együttműködéssel több elképzelés megvalósításába vágta bele. Örömmel számolhatunk be arról, hogy a SCHOTT Lükácsházán egy újabb beruházásba kezdett. A Demján Sándor-program révén is többen jutottak forráshoz. Ahogy a korábbi években, úgy a „Magyar falu” program idén is számos település megtartó erejéhez járult hozzá, amelyből a falubuszok beszerzésétől a kisboltokon és az útépitéseken át az intézményi fejlesztések számos célra jutott központi dotáció.

Ezen keretből több alsóbbrendű út is új aszfaltot kaphatott. A falvak és a járások új támogatási eleme volt a „Versenyképes járások” programja. A templomfelújítási program több egyházi épületet is érintett. A térség számos települését érinti, hogy 10 új busz érkezett a sárvári telephelyre.

Észak-Vashoz kapcsolódik az a mai Kormányinfón tett bejelentés, miszerint a kormány koncessziós formában megépíti az M87-es utat Szombathely és Köszeg között. Ezért sokat dolgoztunk a mögöttünk hagyott időszakban. Az elmúlt években a kiviteli tervek elkészítésén volt a sor, most, az új hír után már a kivitelezés irányába tehetünk lépéseket.

Tisztelt Ház! Hálás vagyok minden egyes ott élő, tiszteletre méltó polgárnak azért, hogy ő is hozzátesz valamit ahhoz a nagy egészhez, amiért Észak-Vast szeretjük. Tisztelettel szeretném mindenki együttműködését megköszönni helyben és országosan egyaránt, hogy építettük a térséget. Folytassuk közösen a munkát a jövőben is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ágh Péter képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány nappal a parlament téli szeszónájának zárása előtt a legtöbben azzal a tévhitel mennek majd el a karácsonyi szünetre, hogy a téli kilakoltatási moratórium megvédi a devizahitel-károsultak nagy tömegeit legalább attól, hogy télvíz idején utcára kerüljenek. Ezzel szemben csak az elmúlt néhány nap történéseit szeretném megosztani a tisztelt Országgyűléssel.

Ma kaptam az értesítést Pécsről, az egyik ottani banki károsult devizahiteles szervezeti vezetőnkől,

hogy az ő nagyságrendileg 150 milliós házára most érkezett egy olyan licit 1-2-10 millió forintért, ami lehet, hogy befutó lesz a végén, és simán elképzelhető, hogy már most - a téli, átmenetinek, mentesnek vagy mentességet biztosítónak tűnő időszak alatt - elvehetik tőle az ingatlanát. Nagyon szurkolunk neki, hogy egy kiváló ügyvéd segítségével ki tudja küzdeni, verekedni az igazát a bíróságon.

Ugyanígy Esztergomból is kaptunk egy jelzést, ahol, bár téli kilakoltatási moratórium van, a károsult most kapott egy felszólítást, hogy 15 napon belül szíveskedjen elhagyni a saját otthonát, mert a háttérben megbújó árverési vevőnek - akár egy befektetési cégnek - most nagyon-nagyon sürgősen szüksége van az ingatlanra. Az ország több pontjáról kapjuk azokat az értesítéseket, hogy moratórium ide vagy oda, megpróbálják kitessékelní a volt devizahiteleseket és devizásokat a saját otthonaikból, tehát gyanítható módon egy komoly ingatlantömegre szeretnének szert tenni azok a vevők, végrehajtók és ez az egész kifosztó mechanizmus, akiknek és amelynek a célja nyomott áron hozzájutni a bajban lévő emberek ingatlanjaihoz, vagyonához.

Innen szeretnék nekik üzeni, hogy a gyomorforogató üzelmeiket nem fogjuk annyiban hagyni. Bármely cselekményük jogsértő, azt le fogjuk leplezni, és a nyilvánosság erejével fogjuk visszatartani ezt a kifosztó gépezetet. Ugyanis a banki károsultak fogyasztóvédelmi szövetségének már majdnem 2000 tagja és országos szervezetsége van, minden vármegyében megvannak a települési csoportjai, tehát ami eddig ment ezekkel az emberekkel szemben, az a jövőben nem fog menni, nem fogják hagyni a devizások, hogy kifosszák őket.

Külön beszélnünk kell az önkényes lakásfoglalók kérdéséről is. Ha van az önkényes lakásfoglalókkal szemben harcoló országgyűlési képviselő, az én vagyok. Semmilyen toleranciát nem tudok tanúsítani azokkal szemben, akik más tulajdonát önkényesen elveszik, vagy éveket tudatosan nem fizetnek közüzemi számlákat. Mi őket nem szeretnénk védeni.

Ugyanakkor több mint felháborító az, hogy egyes devizahiteleseket vagy korábbi devizahiteleseket megpróbálnak beleszuszakolni ebbe a jogi kategóriába, csak azért, hogy elvehessék az ingatlanjaikat. Ezekben az esetekben nyilvánvaló módon tiltakozunk, és úgy gondolom, hogy egy devizahiteles saját otthona tekintetében ez a kategória fel sem merülhet, fel sem merülhetne. Itt tehát egy nagyon erős jogi tisztázásra van szükség, mert vannak önkényes lakásfoglalók nálunk, a III. kerületben is, és nagyon-nagyon sokat küzdök azért, hogy ne találhassanak otthonra mások tulajdonában, mások ingatlanában. De hogy egy devizahiteles saját tulajdona esetén ilyen vád érhesen, az tökéletes nonszensz!

El kell tehát mondani, hogy a jog területén is számos teendő áll előttünk, és nagyon szomorú az, hogy a devizahitelesek önszerveződése és a nyilvánosság ereje most a legnagyobb erő, amely valamifajta ellenhatást tud kifejteni az említett gyakorlattal szemben, ezt a kifosztó mechanizmust ugyanis le kell állítani.

Eltökéltek vagyunk a „Lex Marczingós”-megoldás keresztülvételében, egy parlamenti kötelező erejű döntés kibrusztolásában, amely megerősíti ezeknek a hiteleknek az érvénytelenségét, és egy tisztességes elszámolásra kényszeríti a bankokat. Addig, amíg ezt keresztülvisszük, egy teljes körű kilakoltatási moratóriumra lenne szükség, nemcsak a végrehajtási moratóriumok, de a végrehajtások megszüntetésének a sorozatával, amelyek minden devizahiteles ügyre kiterjedő módon megszüntetik azt a fojtogatást, szorongatást, amit a végrehajtók és a követeléskezelők folyamatosan kifejtenek.

A Marczingós-féle 12 pont és a devizások 12 pontja értelmében meg kell vizsgálni nemcsak a végrehajtók, de a közjegyzők túlkapásait is ezen a területen. Teljesen egyértelmű, hogy azt a kartellszerű működést, amely értelmében bankok szervezett módon kifoszthattak teljes társadalmi csoportokat, felül kell vizsgálni, meg kell szüntetni, és rendet kell tenni ebben az egész rendszerben. Igazságot a devizahiteleseknek! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter, a Fidesz képviselője: „Eredmények és fejlesztések 2025-ben parlamenti választókerületemben” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai hosszúra nyúlt parlamenti ülésnapunk utolsó felszólalójaként örömmre szolgál, hogy a 2025. év kapcsán Baranya 2-es parlamenti körzetének, tehát a Mecsek vidékének fejlődéséről adhatok számot.

Mint ismert, a ma négy órán keresztül tárgyalt, Budapestről szóló napirendi pontban láthattuk, hogy a nagyvárosi baloldali városvezetések hogyan sáfárodnak rosszul a városok vagyonával, illetve a működési lehetőségeikkel. Pécssett ugyanaz a történet ismétlődött meg az elmúlt másfél évtizedben, mint ami Budapesttel. 2010-2019-ig, a Fidesz kormányzása és a jobboldali fideszes városvezetés időszakában Pécs megszabadult a 2010 előtti 43 milliárd forintos rekordméretű - a vidék Magyarországon rekordméretűnek látható - adósságállományától. Fejlődő pályára állt a város, a kormány támogatásával beruházások érkeztek Pécsre, növekedett az iparüzési adó.

2019-ben mindössze egy 8 milliárd forintos kamatmentes hitellel adta át a város kulcsát a baloldálnak a fideszes leköszönő polgármester, a baloldal azonban ebből a 8 milliárd forintos adósságból 16 milliárdot csinált, és mára majdnem a működésképtelenség szélére sodorta a várost. Pedig a mostani kormányzásunk a közszolgáltatásokra az elmúlt 10-15 évben megkétszerezte a normatív finanszírozást évente, és például a kulturális lehetőségekre mint volt kulturális fővárosnak a normatíván felül évi 1,5 milliárd forint többlettámogatást nyújtott a Zsolnay Kulturális Negyed és a Kodály Központ működésére 10 éven át. Ez 15 milliárd forint működési támogatást jelentett a város számára,

nem is beszélve a pécsi vállalkozásoknak a pandémia gazdasági kiesése miatt nyújtott konszolidációs támogatásról, ami 20 milliárd forint értékű volt.

(20.50)

Egészen elképesztő kormányzati támogatás érkezett Pécsre, és ma a csőd szélén billeg a város, és ahogy látjuk a fővárosnál, hogy a kormány által garantált és országgyűlési törvényben rögzített hitelkeret mentheti meg a működést, valószínűleg Pécsnek is nehéz napjai következnek a következő időszakban, pedig a HIPA-tól rendszeresen új beruházásokra kap támogatást a városba települő ipar, így az iparüzési adó itt is, csakúgy, mint Budapesten, megduplázódott az elmúlt időszakban.

Egyedi kormánydöntésekre is sor kerül, mint csak most a legutóbbi egy hónapban. Pécs-Újhegyen egy 250 millió forintos támogatással a közösségi ház újulhat meg, mégis kérdés az, hogy a baloldali városvezetés rossz sáfárkodása hova fogja vezetni Pécs városát.

Komló városa, ami járási székhely, ugyanakkor fantasztikusan prosperál, és a 2010 előtti csődhelyzetből mára egy virágzó közép-európai kisvárossá alakult. A Dél-Dunántúl, tehát a Balatontól délre eső ország-rész legnagyobb nem megyei jogú városa 24 ezer lakossal Komló, 2010 óta fideszes városvezetéssel sikert sikerre halmoz. Ha csak az elmúlt egy esztendő beruházásait és kormányzati döntéseit vesszük alapul, akkor több mint 7,6 milliárd forintnyi sikeres pályázat és egyedi kormánydöntés segíti a komlói fejlődést. Ezeket nem tudom felsorolni tételelesen, elég, ha csak egyet emelek ki: 3 milliárd forint értékben a Komlói Bányász Sport Klub fejlesztése fog bekövetkezni a következő egy-két évben, amely egy szimbólum, hiszen a város

közösségi szolgáltatásait segíti, így visszatér a város a saját lábára állásban és a közösségek szolgálatában is a magyarországi átlaghoz.

A Zöldbusz-program keretében Komlóra most fog megérkezni hét új elektromos busz, amely 1 milliárd forint feletti kormányzati támogatásból valósul meg. Óvodákat, közttereket és közösségi programokat is finanszírozott a kormány, illetve infrastruktúra-fejlesztéseket különböző intézmények, valamint kerékpárutak építése formájában, szintén Komlón.

Kozármisleny városában is, amely egy kisebb település, egy agglomerációs kisváros hétezer lakossal, 650 millió forintot számlál az az ösztámogatás az idei esztendőben, amit Kozármisleny fejlődésére tudunk költeni.

A falvakban pedig, mivel a körzetünkben 15-16 kistélepülés helyezkedik el, ezért örömmel adok számot, hogy Bogád, Hásságy, Kővágószőlős, Magyarsarlós, Pereked, Romonya és Szilágy az idei évben 55 millió forint „Magyar falu”-támogatásban részesült.

Ha így tudunk tovább dolgozni, összefogva a helybéliekkel, és érvényesíteni tudjuk a kormány támogatását, akkor az eddigi depressziós térség további fejlődő pályán maradhat. Köszönjük szépen a kormány támogatását.

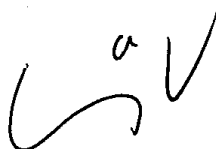
ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoppál Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés következő rendkívüli ülésére december 17-én kerül sor. Köszönöm a figyelmüket, a munkájukat. Jó estét, jó éjszakát! Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 20 óra 53 perckor ért véget.)

Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Dócs Dávid s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)